

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επί τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, μετεμορφώθης ὁ Θεός, ἀναμέσον Ἡλίου, καὶ Μωϋσέως τῶν σοφῶν, σὺν Ἰακώβῳ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ· ὁ Πέτρος δὲ συνῶν, ταῦτά σοι ἔλεγε· Καλὸν ὧδε ἐστὶ, ποιῆσαι τρεῖς σκηναὶς, μίαν Μωσεῖ, καὶ μίαν Ἡλίᾳ, καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον οἰκονομίαν σου,
» Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης ρύσῃ τοὺς βοῶντάς σοι.
» Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νόμον ἐν Σινᾷ τῷ γράμματι, διατυπούμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ἐν τῇ νεφέλῃ πυρὶ, καὶ γνόφῳ καὶ ἐν Ψυέλλῃ, ὧφθης ἐποχοῦμενος. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ινα πιστώσῃ τὴν ἔνδοξον, οἰκονομίαν σε, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς προῦπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ ὁ αὐτὸς ἐν νέφει τὴν ἐπίβασιν θεῖς, ἐν τῷ Θαβώρ ἀρρήτως ἐξέλαμψας.

Συλλαλοῦντες παρειστήκεισαν δουλοπρεπῶς, σοὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ, οἷς ἐν πυρὸς ἀτμίδι καὶ γνόφῳ, καὶ λεπτοτάτῃ αὔρα προσωμίλησας. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κατεμήνυον τὴν ἔξοδον, τὴν ἐν Σταυρῷ σου ἐν Θαβώρ παρόντες, ὁ ἐν πυρὶ σε καὶ βάτῳ πάλαι, προκατιδῶν Μωσῆς, καὶ ὁ μετάρσιος δίφρῳ, ἐν πυρίνῳ Ἡλίᾳ Χριστέ.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ σαρκὸς σου βολίδες Θεότητος, ἐξεπορεύοντο· Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων, ὅθεν οἱ πρόκριτοι, μέλποντες ἀνεβόων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οτὴν βάτον φυλάξας ἀλώβητον, προσομιλοῦσαν πυρὶ, τῷ Μωσεῖ θεολαμποῦσαν σάρκα ὑπέδειξας, Δέσποτα μελωδοῦντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υπεκρύβη ἀκτίσι Θεότητος, αἰσθητὸς ἥλιος, ὡς ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, εἶδέ σε μεταμορφούμενον Ἰησοῦ μου. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Πῦρ μὴ φλέγον τὴν ὕλην τοῦ σώματος, ὡράθης αὔλον, ὡς Μωσεῖ καὶ Ἀποστόλοις, ὧφθης Ἡλίᾳ τε, Δέσποτα εἷς ἐκ δύο, ἐν δυσι τελείαις ταῖς φύσεσιν.

Καταβασία· Εἰσακήκοα Κύριε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τοῦ φωτὸς διατμήξας, τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνήσε Χρι-

» στέ, τὸν Δημιουργόν, ἐν τῷ φωτὶ σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθυνον.

Προσενωπίῳ σοι ὦραι ὑπεκλίθησαν· φῶς γὰρ καὶ πρὸ ποδῶν, ὑψίδρομον σέλας Χριστέ, ἥλιος εἶκε, μορφὴν βροτεῖαν, ὡς ἀμείψαι εὐδόκησας.

Ιδοὺ Σωτὴρ ἀνεβόων, Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας τῶν Μαθητῶν, ἐν ὄρει ἀγίῳ Θαβώρ ἐνηχοῦμένων, Χριστὸς ὃν πάλαι, προηγείλαμεν ὄντα Θεόν.

Η ἀναλλοίωτος φύσις, τῇ βροτεῖᾳ μιχθεῖσα, τῆς ἐμφεροῦς αὔλου Θεότητος, φῶς παραγυμνοῦσα τοῖς Ἀποστόλοις, ἀπορρήτως ἐξέλαμψε.

Σὲ τὸ αἶδιον φέγγος, ἐν πατρῷᾳ τῇ δόξῃ, οἱ Μαθηταί, ὡς εἶδον ἐκλάμψαν Χριστέ, σοὶ ἀνεβόων· Ἐν τῷ φωτὶ σε, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθυνον.

Ἔτερος Κανὼν. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ρητορεύουσα γλῶσσα, σοῦ τὰ μεγαλεῖα οὐ δύναται φθέγξασθαι· ὁ κρατῶν ζωῆς γὰρ, καὶ θανάτου δεσπότης παρέστησας, ἐν Θαβώρ τῷ ὄρει, τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἡλίαν, μαρτυροῦντάς σου τὴν Θεότητα.

Ο χερσὶν ἀοράτοις, πλάσας κατ' εἰκόνα σου Χριστέ τὸν ἄνθρωπον, τὸ ἀρχέτυπόν σου, ἐν τῷ πλάσματι κάλλος ὑπέδειξας· οὐχ ὡς ἐν εἰκόνι, ἀλλ' ὡς αὐτὸς εἶ κατ' οὐσίαν, ὁ Θεὸς χρηματίσας καὶ ἄνθρωπος.

Συγκραθεῖς ἀσυγχύτως, ἀνθρακα ὑπέδειξας ἡμῖν Θεότητος, καταφλέγοντα μὲν, ἀμαρτίας, ψυχὰς δὲ φωτίζοντα, ἐν Θαβώρ τῷ ὄρει, ὧ Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἡλίαν, Μαθητῶν τε ἐξάρχους ἐξέστησας.

Καταβασία· Ὡ Τρισμακάριστον ξύλον.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Λαμπηδόνος πλέον, ἡλίου φῶς τρανότερον, ἐν Θαβώρ ἐκλάμψας, ὁ Χριστὸς ἡμᾶς ἐφώτισεν.

Ανελθῶν ἐν ὄρει, Θαβώρ μετεμορφώθης Χριστέ, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν, ἀμαυρώσας φῶς ἐξέλαμψας.

Σὲ Θεὸν ἐπέγνων, οἱ ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, ἐν Θαβώρ Χριστὸν δὲ, ἐκπλαγέντες γόνυ ἐκλίναν.

Ἔτερος Κανὼν.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ως μέγα καὶ φοβερόν, ὡράθη θάλαμα σήμερον! ἐξ οὐρανῶ αἰσθητὸς, ἐκ γῆς δὲ ἀσύγκριτος, ἐξήστραψεν ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νοητὸς ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ.

Παρήλθε μὲν ἡ σκιά, τοῦ νόμου ἐξασθενήσα-
σα, ἐλήλυθε δὲ σαφῶς, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια,
Μωσῆς ἀνεβόησεν, ἐν τῷ Θαβωρίῳ κατιδῶν
σου τὴν Θεότητα.

Ο στύλος τῷ Μωϋσῆ (*), Χριστὸν τὸν με-
ταμορφούμενον, ἡ δὲ νεφέλη σαφῶς, τὴν
χάριν τοῦ Πνεύματος, τὴν ἐπισκιάσασαν, ἐν
τῷ Θαβωρίῳ, παρεδήλου ἐμφανέστατα.

Καταβασία· Νοτίου Σηρὸς ἐν σπλάγχνοις.

Κοντάκιον Ἀυτόμελον. Ἦχος βαρὺς.

Επί τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώ-
ρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χρι-
σέ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυ-
ρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ
δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς,
τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Ὁ Οἶκος.

Εγέρθητε οἱ νωθεῖς, μὴ πάντοτε χαμερπεῖς·
οἱ συγκάμπτοντες εἰς γῆν τὴν ψυχὴν μου
λογισμοί, ἐπάρθητε καὶ ἄρθητε εἰς ὕψος Δείας
ἀναβάσεως· προσδράμωμεν Πέτρῳ καὶ τοῖς
Ζεβεδαίου, καὶ ἅμα ἐκείνοις τὸ Θαβώριον ὄρος
προφθάσωμεν, ἵνα ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς τὴν δό-
ξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· φωνῆς δὲ ἀκούσωμεν, ἧς
περ ἄνωθεν ἤκουσαν, καὶ ἐκήρυξαν τοῦ Πα-
τρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Συναξάριον.

Τῆ 5'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀνάμνησις τῆς Δείας
Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σω-
τῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Θαβῶρ ὑπὲρ πᾶν γῆς ἐδοξάσθη μέρος,
Ἰδὸν Θεοῦ λάμψασαν ἐν δόξῃ φύσιν.

Μορφήν ἀνδρομένην κατὰ ἔκτην Χριστὸς ἀ-
μεῖψε.

Τῆ ἕκτη τοῦ Αὐγούστου μηνός, τὴν ἀνάμνησιν τῆς Δείας
Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀγία τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία πε-
ριχαρῶς ἐορτάζει. Ἡ δὲ ὑπόθεσις ἐστὶν αὕτη (**). Ἐ-
πειδὴ πολλά περὶ κινδύνων ὁ Χριστὸς διελέχθη πρὸς τοὺς
Μαθητάς, καὶ θανάτου, καὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ, καὶ τῆς
τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ σφαγῆς· καὶ τὰ μὲν ἦν ἐν τῷ παρόν-
τι βίῳ καὶ ἐν χερσὶ, τὰ δὲ ἀγαθὰ ἐν ἐλπίσι· βουλόμενος

(*) Οὕτως εὐρίσκεται εἰς πάντα τὰ Μηναιᾶ, τετυπωμένα
καὶ χειρόγραφα, καὶ εἰς αὐτὸ ἐτι τὸ Ἐορτοδρόμιον τοῦ Νικο-
δήμου, ὃς τις εἶχεν ὑπ' ὄψιν καὶ δύο Ἑρμηνευτάς· ἐν δὲ μό-
νον μεμβραῖνον παλαιόν, ἐκ τῶν τῆς κατὰ τὴν Χάλκην ἱερέως
Μονῆς τῆς Θεοτόκου, ἔχει τοῦ Τροπαρίου τούτου τὴν ἀρχὴν
οὕτως· Ὁ στύλος ὁ τοῦ πυρός, Χριστὸν τὸν κτλ.

(**) Τῆς ὑποθέσεως ταύτης οἱ λόγοι ἠρρατισμένοι εἰσὶ, σχεδὸν
αὐτολεξεί, ἐκ τῆς νγ'. Ὁμιλίας τοῦ Δεῖου Χρυσοστόμου εἰς
τὸν Ματθαῖον.

καὶ τὴν ὄψιν αὐτῶν πληροφορῆσαι, καὶ δεῖξαι, τίς ποτε
ἐστὶν ἡ δόξα ἐκείνη, μεθ' ἧς μέλλει παραγενέσθαι, ἀνα-
φέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώ-
θη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς
ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς·
καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας συλλαλόντες
αὐτῷ.

Παραλαμβάνει δὲ τῶν ἄλλων τοὺς τρεῖς μόνους, ὡς ὑ-
παρέχοντας· ὁ μὲν γὰρ Πέτρος, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖν αὐ-
τόν· ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖσθαι· ὁ δὲ Ἰά-
κωβος, ἐκ τοῦ δύνασθαι πιεῖν τὸ ποτήριον, ὅπερ καὶ ὁ Κύ-
ριος ἔπαιε. Μωϋσῆν δὲ καὶ Ἡλίαν εἰς μέσον παράγει, τὰς
οὐκ ὀρθὰς ὑπονοίας τὰς εἰς αὐτὸν παρὰ τοῖς πολλοῖς γι-
νομένας διορθούμενος. Ἐπειδὴ γάρ τινες μὲν αὐτὸν Ἡ-
λίαν ἔλεγον, ἄλλοι δὲ Ἰερεμίαν, διὰ τοῦτο τοὺς Κορυφαίους
ἄγει, ἵνα τὸ μέσον ἐντεῦθεν ἴδωσι τοῦ δούλου καὶ τοῦ
Δεσπότου· καὶ ἵνα μάθωσιν, ὅτι καὶ θανάτου καὶ ζωῆς
αὐτὸς ἐστὶν ὁ ἔχων πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βραμιαῖοι ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες,
» καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, καὶ ὑ-
» μνουῦντες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐ-
» λογητὸς εἶ.

Περιχυθέντες φωτὶ, τῆς ἀπροσίτου δόξης,
Θαβῶρ ἐν ὄρει οἱ Ἀπόστολοι, Χριστὲ
ἀνεβόησαν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαίλαπι Δείας ἠχῆς, καὶ δροσοβόλῳ νεφέ-
λη, Χριστὲ καὶ αἴγλη σου ἠδόμενοι, οἱ
Ἀπόστολοι ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐ-
λογητὸς εἶ.

Εν ἀπροσίτῳ φωτὶ, ὡς σὲ κατεῖδε Πέτρος,
Θαβῶρ ἐν ὄρει ἐξαστράψαντα, Χριστὲ ἀ-
νεβόησεν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῷ ἀρχηγῷ τῆς γῆς, Χριστῷ συνόντες παῖ-
δες, οἱ Ζεβεδαίου ὡς ἀπέπεμψε, μορφῆς
φῶς ἐβρόντησαν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Ἄλλος Κανὼν. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Νῦν καθωράθη Ἀποστόλοις, τὰ ἀθέατα, Θεό-
της ἐν σαρκίῳ, ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ, ἀστρά-
πτουσα βοῶσιν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εφρίξαν φόβῳ ἐκπλαγέντες, τὴν εὐπρέπειαν
τῆς Δείας βασιλείας, ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ,
Ἀπόστολοι βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νῦν τὰ ἀνήκηστα ἠκούσθη· ὁ ἀπάτωρ γὰρ
Υἱὸς ἐκ τῆς Παρθένου, τῆ πατρῴα φωνῆ,
ἐνδόξως μαρτυρεῖται, οἷα Θεὸς καὶ ἄνθρωπος,
ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θέσει οὐ γέγονας Ὑψίστου, τῆ οὐσίας δὲ
Υἱὸς ἠγαπημένος, προϋπάρχων ἡμῖν, ὡ-

μίλησας ἀτρέπτως, Εὐλογητὸς εἰ κρίζουσιν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία· Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπο-
 » λούμενοι ζήλω, τυράννου καὶ φλογὸς
 » ἀπειλὴν, ἀνδρείως κατεπάτησαν· καὶ μέσον
 » πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
 » Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νεύματι τὸ πᾶν ὁ φέρων, ποσὶν ἀχράντοις
 ὄρους ἐπέβη Θαβῶρ· ἐν ᾧ ἡλίου μάλλον
 αὐγῆς, ἐξαστράψας τὸ πρόσωπον, νόμου προ-
 κρίτους, καὶ τῆς χάριτος ἔδειξε μέλποντας·
 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εν τῇ ἀπροσίτῳ δόξῃ, κατ' ὄρος ἐκφανθέν
 ἀπορρήτως Θαβῶρ, τὸ ἀσχετον καὶ ἀδυ-
 τον φῶς, τῷ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, τὴν κτίσιν
 φαιδρῦναν, τοὺς ἀνθρώπους ἐθέωσε μέλποντας·
 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ιεροπρεπῶς ἐσῶτες, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας ἐν
 ὄρει Θαβῶρ, τῆς θείας χαρακτῆρα, τρα-
 νῶς ὑποστάσεως βλέποντες, Χριστὸν ἐν Πα-
 τρώα, ἐξαστράψαντα δόξῃ, ἀνέμελπον· Εὐλο-
 γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Διὰ τῆς ἐν γνώφῳ θείας ὀμφῆς, τὸ πρόσω-
 πον ποτὲ ἐδοξάσθη Μωσῆς· Χριστὸς δὲ ὡς
 ἱμάτιον, φῶς καὶ δόξαν ἀναβάλλεται· φωτὸς
 αὐτεργὸς, γὰρ πεφυκῶς καταυγάζει τοὺς μέλ-
 ποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
 Κύριον.

Εκ φωτογενοῦς νεφέλης, Χριστὸν οἱ Μαθη-
 ταὶ ἀμπεχόμενον, ὀρῶντες ἐν Θαβῶρ, καὶ
 πρηνεῖς ἐπὶ γῆς κατανεύσαντες, τὸν νῦν ἔλλαμ-
 φθέντες, σὺν Πατρὶ τῷτον ὕμνον καὶ Πνεύματι·
 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἔτερος Κανὼν· Ἐπταπλασίως κάμινον.

Α'κηκοότες Δέσποτα, ἐκ Πατρὸς μαρτυροῦ-
 μενον, καὶ ὡς ἀνθρωπίνης στερρότεραν ὄ-
 ψεως, ὄραν τοῦ προσώπου σου, τὴν ἀστραπὴν
 μὴ φέροντες, σοῦ οἱ Μαθηταὶ, ἐπὶ τὴν γῆν κα-
 τέπιπτον, ἐν φόβῳ μελωδῶντες· ἱερεῖς εὐλογεῖ-
 τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βασιλευόντων πέφυκας, Βασιλεὺς ὠραιότα-
 τος, καὶ τῶν πανταχοῦ κυριευόντων Κύ-
 ριος, δυνάστης μακάριος, καὶ φῶς οἰκῶν ἀπρό-
 σιτον, ᾧ οἱ Μαθηταὶ καταπλαγέντες ἐβόων·
 Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑ-
 περυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως οὐρανοῦ δεσπόζοντι, καὶ τῆς γῆς βασι-
 λεύοντι, καὶ καταχθονίων τὴν κυρείαν

ἔχοντι, Χριστέ σοι παρέστησαν, ἐκ μὲν τῆς γῆς
 Ἀπόστολοι, ὡς ἐξ οὐρανοῦ δὲ ὁ Θεοβίτης Ἡλίας,
 Μωσῆς δὲ ἐκ νεκῶδων, μελωδοῦντες συμφώνως·
 Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρᾶθυμοτόκοι μέριμναι, ἐπὶ γῆς κατελείφθη-
 σαν, τῇ τῶν Ἀποστόλων ἐκλογῇ Φιλάν-
 θρωπε, ὡς σοὶ ἠκολούθησαν, πρὸς τὴν ἐκ γῆς
 μετάρσιον, θείαν πολιτείαν· ὅθεν καὶ ἐπαξίως,
 τῆς σῆς Θεοφανείας, ἐμελωδούν τυχόντες· Λαὸς
 ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία· Εὐλογεῖτε Παῖδες.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**τόκος σου ἄφθορος ἔδειχθη· Θεὸς ἐκ
 » ληγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος, ὃς
 » ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανε-
 » σράφη· σὲ Θεοτόκε διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Σύντρομοι καινῇ φωτοχυσία, ἀθρόως οἱ Μα-
 θηταὶ ἔλλαμφθέντες, πρὸς ἀλλήλους ἐώ-
 ρων, καὶ πρηνεῖς εἰς γῆν καταπεσόντες, σοὶ
 τῷ Δεσπότη, τῶν ἀπάντων προσεκύνησαν.

Ηχος ἐκ νεφέλης ἀνεπέμπετο, θεόκτυπος
 βεβαιῶν τὸ θαῦμα· ὁ Πατήρ γὰρ τῶν
 φώτων, Οὗτός ἐστιν Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου, τοῖς
 Ἀποστόλοις ἀνεβόα, οὐ ἀκούετε.

Καιναὶ κατιδόντες καὶ παραδόξα, φωνῆς
 πατρικῆς ἐνωτισθέντες, ἐν Θαβῶρ οἱ τοῦ
 Λόγου ὑπηρεταί, ἐκμαγεῖον τῷ ἀρχετύπῳ, Οὗ-
 τος ὑπάρχει ἀνεβόων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Εἰκῶν ἀπαράλλακτε τοῦ ὄντος, ἀκίνητε
 σφραγίς, ἀναλλοίωτε, Υἱὲ Λόγε, σοφία
 καὶ βραχίων, δεξιά Ὑψίστου σθένος, σὲ ἀνυ-
 μνοῦμεν, σὺν Πατρὶ τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Ἔτερος Κανὼν· Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
 » συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψίστος, ἐκῶν
 » κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπό-
 » γασρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἀχραν-
 » τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ινα σου δείξης ἐμφανῶς, τὴν ἀπόρρητον δευ-
 τέραν κατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψίστος, Θεὸς
 ὀφθήσῃ ἐστῶς ἐν μέσῳ θείων, τοῖς Ἀποστόλοις
 ἐν Θαβῶρ, Μωσεῖ σὺν Ἡλίᾳ τε, ἀρρήτως ἔλαμ-
 ψας· διὸ πάντες σε Χριστέ μεγαλύνομεν.

Δεῦτέ μοι πείθεσθε λαοὶ, ἀναθάντες εἰς τὸ
 ὄρος τὸ Ἅγιον, τὸ ἐπουράνιον, αὐλῶς σῶ-
 μεν ἐν πόλει ζῶντος Θεοῦ· καὶ ἐποπτεύσωμεν
 νοῖ, Θεότητα αὐλον, Πατρὸς καὶ Πνεύματος, ἐν
 Υἱῷ μονογενεῖ ἀπαστραπτουσᾶν.

Εθελξας πόθῳ με Χριστέ, καὶ ἠλλοίωσας τῷ
 θείῳ σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον, πυρὶ

αὐλῶ τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοί, τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν, μεγαλύνω ἀγαθῆ παρουσίας σου.

Καταβασία. { Μυστικός εἶ Θεοτόκε.
{ Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου.

Ἐξαποστειλᾶριον αὐτόμελον. Ἐκ γ'.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατὴρ ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὓς προέκρινας τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνῆλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου· οἱ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμπαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστέ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρὸς, εἰ καὶ θεῶν, σὰρξ ὠράθης ἀναλλοίωτος.

Οπρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον Λόγε ἔλαμψας. Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ παρεῖσηκισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον, δηλοποιοῦντες, καὶ σοῦ δοξαζόντες τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωσας κόσμον, ἀμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβώρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνὴ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητόν σε Υἱόν, τῶν Μαθητῶν συμπαρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Καλὸν ὧδε ἐστὶν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδῶς ὁ ἐλάλει, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Βυζαντος.

Παρέλαβεν ὁ Χριστὸς, τὸν Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην, εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Καὶ ὠφθησαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες· καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγου-

σα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. δ'. Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.
Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.
Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σικηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. δ'. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Μετεμορφώθη ἐν τῷ ὄρει, Χριστέ ὁ Θεός, κτλ.

Στίχ. β'. Ἐξαμολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Στίχ. γ'. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλλαγμόν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Στίχ. δ'. Κύριε, ἐν τῷ φωτί τοῦ προσώπου σου πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σε ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Θαβῶρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ Κοντάκιον.

Τρισάγιον, Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον.

Κοινωνικόν· Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου Κύριε πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν τράπεζαν, παρακλήσις.

Τῆ Ζ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Δομετίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου. { ἅπερ ζῆτει εἰς Οὐρανῶν ὑπάρχων. } τὸν Αἶνον τῆς Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης. { Ἑορτῆς.

Εἶτα τοῦ Ἁγίου προσόμοια γ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην ἀποθέμενος, τὴν μαγικὴν γοητείαν, καὶ Περσῶν μιάσματα, καὶ τὰ μυσαρῶτατα τερατεύματα, τῷ Θεῷ προσέδραμες, τῆ σοφῆ προνοίᾳ, κυβερνῶντι τὰ οὐράνια· οὐ τῷ ὀνόματι, ἀποστολικῶς ἐθεράπευσας, ἀλόγων ἀρρώσθημα, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων νοσήματα, τῶν προσερχομένων, προθύμως σοι Θεράπον τοῦ Χριστοῦ· ὃν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην ἀνατέθηκας, τὴν σὴν ζωὴν τῷ Κυρίῳ, καὶ θερμῶς ἐχώρησας, πρὸς τὸν τῆς ἀσκήσεως δρόμον Ὅσιε· προσευχὴν ἀθόλωτον, ἀγρυπνίαν πάννουχον, ὑμνωδίαν ἀκατάπαυστον, καὶ βίον ἀμεμπτον, καὶ ἀγγελικὸν ἐνδεικνύμενος· ἐντεῦθεν τὴν ἐνέργειαν, τὴν τῶν θαυμασίων ἐπλούτησας· οἶδε γὰρ δοξάζειν, ὁ Κύριος τοὺς δούλους ἑαυτοῦ· ὃν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην ἐνδυσάμενος, τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, καὶ τὸν ἀδιάρρηκτον, θυρεὸν τῆς πίστεως περιθέμενος, φοβερὸς γέγονας, ταῖς ἀντικειμέναις, τῶν Δαιμόνων παρατάξεις, οὐς καὶ ἐδίωξας, μάλιστα τῇ πίστει χρησάμενος, καὶ θείαις ἐπικλήσεσι· καὶ τοὺς ὁδοιπόρους διέσωσας, βλάβης τῆς ἐκείνων, Δομέτιε Θεράπον τοῦ Χριστοῦ· ὃν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β'.

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν, Χριστέ ὁ Θεός, τότε παραλαμβάνεις τοὺς τρεῖς σου Μαθητὰς, Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαβῶρ ἀνελθών. Σοῦ δὲ Σωτῆρ μεταμορφουμένου, τὸ Θαβώριον ὄρος φωτὶ ἐσκέπετο. Οἱ Μαθηταί σου Λόγε, ἔρριψαν ἑαυτοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὄραϊν τὴν ἀθέατον μορφήν. Ἄγγελοι διηκόνουν φόβῳ καὶ τρόμῳ· οὐρανοὶ ἔφριξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὀρῶντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον, Ἦχος βαρῦς. Ὁ Θεός ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ· πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, τὴν τοῦ Ἀδάμ ἀμείψας, ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρύνας ἐθεούργησε.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβῶρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Σῆμα θεοπρεπές, Θεότητος δεικνύει, πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσταις, ὡς ἥλιος ἀστράψας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς Θεότητός σου Χριστέ, ἀμυδρὰν αὐγὴν παραγυμνώσας, τοῖς συναναβάσι σοι ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς ὑπερκοσμίου σου δόξης ἐποίησας κοινωνοὺς· ὅθεν ἐνθεαστικῶς ἐκραύγαζον· Καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ τὸν μεταμορφωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμ. τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότη, ἦλθε· δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, προκαθαρθέντες ἀνελθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ, Χριστὸν ἐποψόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὰ αὐτὰ.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμ. τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν μεθέορτον πιστοί, ἡμέραν σήμερον φαιδρῶς, τῆς ἐνδόξου καὶ φρικτῆς, Μεταμορφώσεως Χριστοῦ, ἐπιτελοῦντες βοήσωμεν ὁμοφρόνως· Τὸ φύραμα ἡμῶν, ἀνεμορφώσω Σωτήρ, τῆς Δείας σου σαρκί, συναπαστράψας αὐτῶ, καὶ ἀποδοὺς τὸ πρῶτιστον ἀξίωμα, τῆς ἀφθαρσίας ὡς εὐσπλαγγνος· Διό σε πάντες, δοξολογοῦμεν, τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Τὸ αὐτό.

Εἶτα εἰς Κανῶν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁπαρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πρέσβιν σε Χριστῶ προσφέρω στεφηφόρε.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρω.

Πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημήσας μαρτυρικῆ, διαλάμπων χάριτι, τοῖς ὕμνουσί σε πιστῶς, φωτοφόρον ἔμπνευσον αὐγὴν, ἱκετεύων τὸν Χριστὸν Θεομακάριστε.

Ρήξας τοὺς βρόχους τῆς πλάνης εἰλικρινῶς, τῶ Χριστῶ προσέδραμες, διανοίᾳ καθαρᾷ, τὰ Περσῶν σεβάσματα λιπῶν, καὶ τῶν Μάγων ἐκφυγῶν τὴν ἀθεότητα.

Επιστημόνως σκοπήσας ὡς οὐ Θεός, ὡς κτιστός ὁ ἥλιος, ὡς οὐδὲν τῶν ὀρατῶν, ἐπὶ τὸν ἀόρατον Θεὸν, ὠδηγήθης λογισμῶ σοφῶ χρησάμενος.

Θεοτοκίον.

Σὲ Παναγία Παρθένε τὴν τὸν Υἱόν, τοῦ Θεοῦ γεννήσασαν, γεγονότα καθ' ἡμᾶς, δι' ἡμᾶς κηρύττομεν ἀγνή, Θεομήτορα πιστοὶ καὶ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Βεβαία πίστει στηριχθεὶς, ὡς ἀκλόνητος πύργος, ἀπερίτρεπτος ὦφθης, οὐ λόγοις τοῖς μαγικοῖς, οὐ γνώσεως περσικῆς, γοντεῖαις περιεργαζόμενος.

Ιὸν ψυχόλεθρον φυγῶν, τοῦ τῆ κτίσει λατρεύειν, καὶ τὸν ἥλιον σέβειν, τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν, ὡς πάντων Δημιουργόν, εὐσεβείας πόθῳ ἐπεζήτησας.

Ναμάτων Δείων μετασχῶν, τῆς παλιγγενεσίας, τὴν ψυχὴν κατηυγάσθη, καὶ γέγονας ἀληθῶς, υἱὸς χάριτι Θεῶ, κληρονόμος Δείων ἀπολαύσεων.

Θεοτοκίον.

Σοφία οἶκον ἑαυτῆ, ὠκοδόμησε Δεῖον, ὑπὲρ νῦν τε καὶ λόγον, σκηνώσασα τὴν ἀγνήν, γαστέρα σου τὴν σεπτὴν, καθαρθεῖσαν Πνεύματι Πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου

» ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῆ πέτρα
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ὠραιότητα Χριστοῦ ἐπόθησας· καὶ δι' ἀσκήσεως πάθη ἐνέκρωσας· καὶ ἐναθλήσας καρτερῶς, τὴν πλάνην ἀπετέφρωσας, ἐνδοξε Δομέτιε, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε· ὅθεν καὶ ἰάσεων, ρεῖθρα βρύεις τοῖς πίστει σου, τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι τὴν Δείαν, Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τῆς Δείας δόξης σου, ὄντως ἀπαύγασμα, καθὼς ἠδύναντο, ἔδειξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβῶρ, ὅρει μεταμορφούμενος· οἷς συνελλαμφθείημεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ἐν πίστει σοι συμφώνως βοῶντες· Δόξα Χριστῆ τῆ βασιλείᾳ σου.

ᾠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Επέγνων Ἐνδοξε, τὸν φύσει ἀγνώστον, λογικῶς ἐκζητήσας καὶ εὐρηκῶς, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ προσεκύνησας χαρᾷ, τὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα.

Χορεία σῶφρονι, Δερμῶς προσέδραμες, μοναζόντων Ἁγίων καὶ ἀρετῆς, ζήλω πυρπολούμενος, ἐπολιτεύσω καθαρῶς ἐν νηστεῖαις καὶ δεήσεσι.

Ραδίως ἔλουσε, δεσμαὶ τῆς φύσεως, ὁ Δεόφρων σου πόθος καὶ τῶν παθῶν ἔσβεσε τὴν κάμινον, τῶ δροσοβόλῳ φωτισμῶ, τοῦ Ἁγίου Πάτερ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ισχύς μου πέφυκε, Θεός καὶ Κύριος, Θεοτόκε Παρθένε ὁ σαρκωθεὶς, Λόγος ὁ ὑπέρθεος, ἐξ ἀκηράτου σου γαστρὸς, τὴν ζωὴν ἡμῖν δωρούμενος.

ᾠδὴ ε'. Τῶ Δείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Συνέσει Δεία διαπρεπῆς, Μάκαρ πεφυκῶς τῶν ὀρωμένων ἀπάντων προέκρινας, τὴν τῶν ἀοράτων αἰδιότητα, τῶ φέγγει τῆς ἀγνείας καταλαμπόμενος.

Τῆς Δείας γευσάμενος ἀρετῆς, τὸ τῆς ἡσυχίας καὶ ἀναχωρήσεως ἔστερξας, τὴν τῆς διανοίας ἀνεπιθόλωτον, κατάστασιν φυλάττων Πάτερ Δομέτιε.

Ως ὄντως μέγα καὶ θαυμαστόν, τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολῆς σε, τὸ πάνσοφον φρόνημα· τῆς γὰρ τῆ Ὑψίστη χειρὸς ἀλλοίωσις, καὶ χάριτος τῆς Δείας ἔργον ἐγένετο.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔμεινας ἀσινῆς, καὶ τὰ τῶν μητέρων ἐπιδεικνύεις, πανάμωμε Δέσποινα,

τῇ γὰρ παρθενίᾳ τόκον συνήρμωσας, καὶ φέρεις ἀμφοτέρων τὰ ἰδιώματα.

ᾠδὴ εἰς τὸν βίου τὴν θάλασσαν.

Ρᾶγδαίως φερόμενον, τοῦ ἐχθροῦ καὶ δυσμενοῦς, τὸν πειρασμὸν ὑπέμεινας, καὶ ποικίλως Παμμάκαρ δοκιμασθεὶς, τῷ φθόνῳ μαχόμενος, νικητὴς ἀνεδείχθης ἀξιάγαστε.

Ο βίος σε ἔνθεος, ἡ ζωὴ Θεοειδῆς, καὶ φωτοφόρος γέγονε· τὰ τοῦ κόσμου τερπνὰ γὰρ καταλιπὼν, τὴν θείαν εὐπρέπειαν, ἐκάρπῳ Θεόφρον καὶ τερπνότητι.

Σημεῖα καὶ τέρατα, ἠξιώθης ἐκτελεῖν, ὑπερφυῶς Ἀοίδιμε, τῇ δυνάμει τῇ θείᾳ καθοπλισθεὶς, καὶ ἔχων τὴν ἄνωθεν, συνεργουσαν σοὶ χάριν ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον, καὶ νυμφῶν Θεοπρεπῆς, τῆς ὑπὲρ νοῦν σαρκώσεως, τοῦ τῶν ὄλων Παρθένε Δημιουργοῦ· σὺ γὰρ μόνη πέφυκας, ἀξιοθέον τούτου ἐνδιαίτημα. Ὁ Εἰρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψομένην κα-
» θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀ-
» νάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Δομετίου τοῦ Πέρσου.

Στίχοι.

Ἐπὲρ τὰ πάντα σοὶ συναθλεῖν ἐκ λίθων,
Μύστας Πάτερ σους ἐξεπαίδευσας τάχα.

Σὺν δυσὶν ἑβδομάτῃ Δομέτιος ἐλεύσθη μύ-
στασις.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ μεγάλου Κωνσταντί-
νου, Πέρσης, τὸ γένος. Κατηχηθεὶς δὲ ὑπὸ Ἀθάρου
πινὸς Χριστιανοῦ, καὶ τὰ περὶ Χριστοῦ μνηθεὶς, καταλι-
πὼν μετὰ τῆς πατρικῆς ἀσεβείας καὶ πᾶσαν τὴν ἐκ συγ-
γενείας προσπάθειαν, ἦλθεν ἐν τοῖς μεθορίοις Ῥωμαίων
τε καὶ Περσῶν, εἰς πόλιν λεγομένην Νίσιβιν· καὶ εἰσελ-
θὼν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ τυχὼν τοῦ Ἁγίου Βαπτί-
σματος, τὸ τῶν Μοναχῶν ἐνδύμα περιεβάλετο. Ἐπιδειξά-
μενος οὖν παντοίαν σπουδὴν τε καὶ ἀσκησιν, φθόνον, ἐξ
ὑποθήκης τοῦ πονηροῦ Δαίμονος, παρά τῶν ἐν τῇ Μονῇ
Μοναχῶν ἐπεσπάσατο. Ἀπέδρα τοίνυν ἐκείθεν, καὶ ἦλθεν
εἰς τὸ Μοναστήριον Σεργίου καὶ Βάκχου τῶν Μαρτύρων,
ἐν πόλει Θεοδοσίου, καὶ κατηκολούθει τῇ πολιτείᾳ τοῦ Ἀρ-
χιμανδρίτου Οὐρβέλ· ὃς λέγεται ἐπὶ ἐξήκοντα χρόνους ἐ-
ψητοῦ μὴ μεταλαβεῖν, μήτε ἀνακληθῆναι, μήτε καθίσαι,
ἀλλ' ἐν βακτηρίᾳ στηριζόμενος, ἐκπληροῦν τὰς ἀνάγκας
τῆς φύσεως. Παρ' αὐτοῦ οὖν ψηφισθεὶς, χειροτονεῖται Διά-
κονος, καὶ μέλλοντος αὐτὸν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου ἐπὶ τὴν
τοῦ Πρεσβυτέρου ἀναβιάσαι τιμὴν, τοῦτο γινούσ' ὁ Ἁγιος
Δομέτιος ἀνεχώρησε, καὶ ἐπὶ τινος ὄρους ἀνελθὼν, καύσω-
ν καὶ κρύει καὶ ταῖς ἐπιγινομέναις τῶν ὡρῶν καρτε-

ρεὶ κακώσεσιν· εἶτα, ἐν ἄντρῳ χειροποιήτῳ εἰσελθὼν, καὶ
ἐπὶ τινὰ χρόνον προσμείνας, θαυματουργίαις πλείσταις, ἐν
τῷ τοῦ Χριστοῦ ὀνόματι, τοὺς προσφοιτῶντας ἐδεξιοῦτο,
καὶ ἐκ τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πί-
στιν μετήγαγε. Ἐπεὶ δὲ τοῦτο ὁ παραβάτης Ἰουλιανὸς
παραγενόμενος ἔμαθεν, ἐκέλευσεν αὐτὸν λίθοις βληθῆναι.
Οἱ δὲ παραγενόμενοι, μετὰ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ ψάλ-
λοντα αὐτὸν ἐν τρίτῃ ὥρᾳ ὑμνωδίαν εὐρόντες, τῇ πυκνό-
τητι τῶν βολῶν αὐτὸν τε τὸν μακάριον Δομέτιον καὶ τὰς
σὺν αὐτῷ δύο κατέχωσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Ὠρ ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἀπελθὼν Ὠρ ἐμὸς λέγει· Χάρις,
Ἐπὲρ τὸν Ὠρ πέφυκε τὸν σὸν, ὦ Νόμε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ὁσιοὶ μύριοι Ἀσκηταὶ οἱ
Θηβαῖοι ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Γῆς ἐξελαύνεις, εἰ τὸ Δαυὶδ χρὴ λέγειν,
Τὸ μυριοπλάσιον ἄρμα σου Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Ποταμία ἢ θαυμα-
τουργὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἐπὲρ Χριστοῦ κτανθεῖσα θαυμασὴ ξίφει,
Χέει ποταμοὺς θαυμάτων Ποταμία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νάρκισσος, Ἀρχιεπί-
σκοπος Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἡδὺ πνέων, Νάρκισσε, ναρκίσσου πλέον,
Εὐωδιάζεις τῆς Ἐδέμ τὸ χωρίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Ἀστέριος ὁ θαυμα-
τουργὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τράχηλον Ἀστέριος ἐκκοπεῖς ξίφει,
Χοροῖς ἀθλητῶν οἶον ἀστήρ ἐμπρέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σώζων, ὁ ἐκ Νικομη-
δείας, εἰς πῦρ βληθεὶς, καὶ ἀβλαβῆς ἐξελθὼν,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐπῆρχεν ἄλλη σαλαμάνδρα πρὸς φλόγα
Σώζων ὁ Μάρτυς, οὗ τέλος πυρὸς δίχα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ὑπερέχιος ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπερέχιος, κἄν τάφῳ κατεκρύβη,
Πέφυκεν ἴσος τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Δροσκόλον μὲν τὴν κάμινον.

Επὶ σὲ Πάτερ ἡ πάμφωτος τοῦ Πνεύματος,
χάρις ἐπανεπαύσατο, καὶ ἐνεργείας παρα-
δόξως, ἔδειξεν ἐν σοὶ, βοῶντι καὶ ψάλλοντι πιστῶς·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρωμαλέῳ τῷ φρονήματι διήνυσας τὸν δρόμον
τῆς ἀσκήσεως, καὶ ἐπὶ τέλει τῶν ἀγῶνων,
Μάρτυς ἀληθῶς, ἐγένου κραυγάζων τῷ Χριστῷ·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωσπερ παῖδές σου οἱ μύσαι χρηματίσαντες,
πατρὶ συνηγωνίσαντο· καὶ ἐν σπηλαίῳ

καρτερῶντες, ἤθλησαν σὺν σοί, συμφώνως κραυγάζοντες Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας ὡς λιμένα σε πλουτήσαντες, ζάλης διασωζόμεθα· καὶ τὴν ἐλπίδα τὴν εἰς σέ, ὡς ἀγκυραν ψυχῶν, κατέχοντες κρίζομεν Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τετρωμένος ἀγάπη Πάτερ τοῦ κτίσαντος, τῶν κτισμάτων ἀπώσω πᾶσαν προσπάθειαν, Πνεύματι Θεοῦ σαφῶς κατευθυνόμενος· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Επιγείους φροντίδας ἀποσεισάμενος, οὐρανόθεν ἐλπίδας Πάτερ ἐπλούτησας, τὴν ἐν τῷ Χριστῷ μακαριότητα Ὁσίου· ἧς νῦν ἀπολαύεις εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Φωτοβόλους ἀκτῖνας Πάτερ δεξάμενος, τοῦ Ἁγίου καὶ Θείου πάνσοφε Πνεύματος, ὀφθαλμοφανῶς τοῦτο μάκαρ τεθέασαι, Θείοις μυστηρίοις φρικτῶς ἐπιφοιτήσαν.

Θεοτοκίον.

Ηθεόφθογγος λύρα τοῦ σοῦ Προπάτορος, κιβωτόν σε ἁγίαν προδιετύπωσε, φέρουσαν Θεὸν σάρκα Ἁγνή φορέσαντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Εκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστὲ μόνω τῷ βούλεσθαι. Σέ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Φωτὶ αὐτῷ καταυγαζόμενος, φωτειδῆς ἀξίως φωτοφόρε γεγένησαι, πολιτείαν ἄμειπτον κτησάμενος, Πάτερ καὶ παναγίαν· νῦν δὲ παρίσασαι, πρέσβυς τῷ Δεσπότη, καὶ Θεῷ ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς σου.

Οἱ σοὶ ἀγῶνες οἱ τῆς ἀσκήσεως, μαρτυρικοῖς ἀγῶσιν ἐπαξίως ἐστέφθησαν· καὶ διπλοῦν τὸ ἔπαθλον ἀπέειληφας, τῶν ἀνδραγαθμάτων, ὧν ἐπιδέδειξαι, καὶ τῶν αἰώνιων, ἀγαθῶν εὖρες ἀπόλαυσιν.

Ρῶσθεὶς δυνάμει Θεῖα καὶ χάριτι, διαφανῆς τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης διδάσκαλος, εὐσεβείας θαύμασι κοσμούμενος, πάντα ὑποστηρίζων, πάντα ἰώμενος, τοὺς προσερχομένους, σοὶ πιστῶς Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ ἐπράχθη τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὑπερφυῆ Παρθένε Θεοτόκε μυστήρια· τοῦ Θεοῦ γὰρ γέγονας λοχεύτρια, φέρουσα ἐν ἀγκάλαις,

καὶ διατρέφουσα, τὸν ταῖς ἑρρανίαις, στρατιαῖς ὑμνολογούμενον.

Ὁ Εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τόλμα Ἁγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλίνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις, στρατιαῖς σέ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Εκ Περσικῆς ὀρμώμενος, χώρας τῆς πυρσολάτρου, τῆ τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, ἐκ παιδὸς Θεῖα πίστει, Δομέτιε Θεοκῆρυξ· ὅθεν Πάτερ ἐν ὕμνοις, ὡς ἀσκητὴν τιμῶμέν σε, καὶ ὡς Μάρτυρα Θεῖον, καὶ τῶν φρικτῶν μυστηρίων ἐνθεὸν ἱερέα, καὶ πρέσβιν τῶν τελούντων σου τὴν σεβάσμιον μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν Θαβῶρ τῷ ἁγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἡλίας, παρειστήκεισαν τρόμῳ, δουλοπρεπῶς σοι Δέσποτα, συλλαλῆντες· μεθ' ὧν σε, Χριστὲ Σωτήρ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνῶμεν, τὸν ἐκ Παρθένου λάμπαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Τῶν τῶν Στίχων τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδαμ, Χριστὲ ἀμείψαι Θεῶν, ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρεις, Θαβῶρ παραγυμνώσων, τοῖς μύσταις τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Οφθῆς τὸ πρὶν Χριστὲ, Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ, ἐν γνόφῳ καὶ θυέλλῃ, καὶ αὐρα λεπτοτάτη· νῦν δὲ φωτὶ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἐρμών.

Σέλας τὸ τριλαμπές, ἀστράψας ἀπορρήτως, τῆς Θεϊκῆς σου δόξης, Θαβῶρ ἐν ὄρει Σῶτερ, τὴν σύμπασαν ἐφαίδρυνας.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'.

Νόμου καὶ Προφητῶν σε Χριστὲ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὀρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης, καὶ Ἡλίας, ὁ ἔμπυρος ἄρματηλάτης, καὶ ἀφλεκτος οὐρανοδρόμος ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σου. Μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξιώσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Λίμλιανου, Ἐπισκόπου
Κυζίκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σήμερον ὑπέδειξας, τὴν σὴν Θεότητα Κύριε,
τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις σου, Μωσεῖ σὺν
Ἡλίᾳ τε, ὡς Θεὸς τοῦ νόμου, καὶ χάριτος πέ-
λων, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τοῦ θανάτου
νῦν τῆς χειρώσεως· μεθ' ὧν σου τὴν φιλόανθρω-
πον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύνα-
με, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον ἐξέλαμψας, φωτοειδῆς ὑπὲρ ἥλιον,
τηλαυγῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ, δεικνύων
τοῖς φίλοις σου, ὅτι σὺ ὑπάρχεις, ἀπαύγασμα
δόξης, ὁ τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν, δι' εὐσπλαγ-
χνίαν φορέσας Κύριε· διό σου τὴν φιλόανθρωπον,
οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον ἀγαλλονται, οἱ ἐπουράνιοι Ἄγγελοι,
σὺν βροτοῖς ἐορτάζοντες, Χριστέ σου τὴν
ἐλλαμψιν, τὴν φρικτὴν καὶ θείαν, τὴν ἐν Θα-
βωρίῳ· ἐν ᾧ παρέστησας Μωσῆν, καὶ τὸν Ἡ-
λίαν Σωτὴρ φιλόανθρωπε, καὶ Πέτρον καὶ Ἰά-
κωβον, καὶ Ἰωάννην ὑμνοῦντάς σε, Ἰησοῦ παν-
τοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Οτὴν Εἰκόνα Χριστοῦ σαφῶς τιμήσας, ὅτε
τὸ λεόντειον θράσος ἐμαίνετο, καὶ τοὺς
λαοὺς διεκλόνησεν, ἀνακαινίζον, τοῦ Κοπρωνύ-
μου ἄθεον αἵρεσιν, τότε τέτο Πάνσοφς, σαφῶς
διήλεγξας, σὴ παρρησία χρησάμενος, συνηθρο-
σμένης, Ἀρχιερέων τῆς συνελεύσεως· ὅθεν ἐγνώ-
σθης γενναιότατος, στρατιώτης Χριστοῦ παμ-
μακάριστε· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Οὐρανίαις μοναῖς ἐνωκισμένος, ὅτε τὴν
ἀτίθασσον γνώμην καὶ ἄθεον, ὁ δυσσε-
βῆς ἐνεδείξατο, ὑπερορίαις, καταδικάσας τὴν
σὴν στερρότητα, τότε τὸν Παραδείσον, ὅθεν
πεπτώκαμεν, μόνην πατρίδα Θεσπέσιε, σαφῶς
γνώσκων, μετ' εὐφροσύνης χαίρων ὑπέμεινας·
ὅθεν δικαίως τὴν ἀκήρατον, ἠξιώθης ζῶν κα-

τοπτεῦσαι Χριστόν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φω-
τίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πυρίνη γλώσση πανσόφως κεχημένος, ὅτε
μιξοβάρβαρον νόμον ἐξέσπισε, μὴ προσ-
κυνεῖσθαι κελεύοντα, τὴν σεβασμίαν, Χριστοῦ
Εἰκόνα Λέων ὁ τύραννος, τότε σὺ τὸν ἔνθεον
νόμον ἀντέθηκας, ὡς διαβαίνει προσκύνησις, ἢ
τῆς εἰκόνας, ὡς πῃ τις ἔφη πρὸς τὸ ἀρχέτυπον·
καὶ τῷ σῷ λόγῳ ὡς ἐμβρόντητος, ἀπεφάνθη ὁ
θῆρ ὁ δυσώνυμος, πανσεβάσμιε Πάτερ, θεορ-
ρῆμον ἱερώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Οπάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ
ὄρους Σινᾶ διαὶ συμβόλων, Ἐγὼ εἰμι, λέ-
γων, ὁ ὄν, σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβῶρ, μεταμορ-
φωθείς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον
κάλλος τῆς εἰκόνας, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην
ἀναλαβοῦσαν οὐσίαν· καὶ τῆς τοιαύτης χάρι-
τος, μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν καὶ
Ἡλίαν, κοινωνῆς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης προ-
μηνύοντας τὴν ἔξοδον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτή-
ριον Ἀνάστασιν.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μορφούμενος δι' οἶκτον Χριστέ, Ἀδάμ τὸν
πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου, ὡφθῆς
δεύτερος Ἀδάμ· ἐν ὄρει δὲ Σωτὴρ μου, Θαβῶρ
μετεμορφώθης, παραγυμνῶν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Εξέστησαν ὀρώντες τὴν σὴν, τῆς χάριτος
οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου, Μεταμόρ-
φωσιν Χριστέ, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ· μεθ' ὧν σε
προσκυνοῦμεν, σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ
Πνεύματι.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Λαμπρύνεται ἡ κτίσις παιδρῶς, τῇ σῇ Μετα-
μορφώσει Χριστέ, ἢν τοῖς θείοις, Ἀποστό-
λοις ἐν Θαβῶρ, Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ, ὑπέδειξας
Θεὸς ὢν, ἀρρήτως λάμψαν ὑπὲρ ἥλιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προορώμενος,
ἐν Πνεύματι διὰ σαρκὸς, πρὸς ἀνθρώπους
ἐπιδημίαν, ὁ Θεοπάτωρ Δαυΐδ, πόρρωθεν πρὸς
εὐφροσύνην συγκαλεῖται τὴν κτίσιν, καὶ προφη-
τικῶς ἀνακράζει· Θαβῶρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀ-
νόματί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐν τέτῳ γὰρ ἐπι-
βάς τῷ ὄρει Σωτὴρ, μετὰ τῶν Μαθητῶν σε, τὴν
ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδάμ φύσιν, μεταμορφωθείς,
ἀπαξράψαι πάλιν πεποίηκας, μεταστοιχειώσας
αὐτὴν, εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος, δόξαν τε καὶ

λαμπρότητα· διὸ βοῶμέν σοι· Δημιουργέ τοῦ παντός Κύριε, δόξα σοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σθε Σωτῆρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σθῆς ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ μεταμορφώθης. Ἠλίας καὶ Μωσῆς συνελάλου σοι· τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· οἱ κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Εν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, μεταμορφούμενος Σωτῆρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν σου Χριστέ, τὸ ἀναλλοίωτον ἤστραψας τῆς Θεότητος. Νεφέλη δὲ φωτὸς συνεκάλεσας, Ἠλίαν καὶ Μωσῆν συλλαλοῦντάς σοι· διὸ καὶ Πέτρος ἔλεγεν· Οἰκτίρμον, καλλόν ἐστίν ὧδε εἶναι σὺν σοί. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου οὔτος, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς·

Τὸν μέγα Λίμιλιανὸν ἐν ἄσμασιν ἔξοχα μέλπω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἢ τροπαιοῦχος.

Ταῖς ὑπερκοσμίαις συνοικίω, ταξιαρχίαις θεόφρον μακάριε, τοὺς ἐπιτελοῦντάς σου, χαρμονικῶς τὴν ποθητὴν πανήγυριν, Πάτερ ἐποπτεύων, τῆς σωτηρίας ἀξίωσον.

Ολος τῷ Δεσπότη συγκραθεῖς, καὶ τοῖς ἐκεῖθεν ἀστράψας πυρσεύμασι, πᾶσαν κατεφώτισας, σαῖς διδαχαῖς θεοσεβῆ πανήγυριν, ὡς ἱεροφάντωρ, φανεῖς θεόφρον θεόληπτε.

Νοῦ καθηγεμόνα τῶν παθῶν, δι' ἀρετῆς ἱεράρχα κατέστησας, οἷα δικαιοτάτος, διαιτητῆς τῆ τε ψυχῇ καὶ τῷ σώματι, Πάτερ διανεμῶν, τοῖς ἐκατέροις τὰ πρόσφορα.

Μύστης ἀκριβῆς τῶν ὑπὲρ νοῦν, τῆς Ἐκκλησίας σαφῶς προϊστάμενος, ὡφθῆς Παναγίδιμε, καὶ κραταῖος τῆς ἀληθείας πρόμαχος, μύλας τῶν λεόντων, συνθλῶν καὶ φροῖττων τὰ στόματα.

Θεοτοκίον.

Ενα ἐκατέραις εὐσεβῶς, τὸν ἐκ γαστροῦ σθε τεχθέντα γινώσκωμεν, φύσει Πανάμωμε,

Θεὸν ὁμοῦ ὑπερφυῶς καὶ ἄνθρωπον, ἔχοντα τελείως, ἐκάστης τὰ ἰδιώματα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Ικέτην θεόφρονα Χριστοῦ, πιστοὶ σε προβαλλόμεθα, τὸν δι' αὐτὸν λαμπρῶς ἀριστεύσαντα, καὶ τὴν εἰκόνα τούτου τιμήσαντα, καὶ δεσμοὺς τηρήσαντα, τοῦ σεπτοῦ κηρύγματος, καὶ τὴν ἄνωθεν πίστιν φυλάξαντα.

Μαρτύρων σεβρότητα δεικνύς, θεόφρον ἀξιάγαστε, τὴν δυσσεβῆ ὄφρυν ἐξεφάυλισας, τῆς Ἐκκλησίας ἐμφανεῖς πρόβολος, ἀρράγης ἀκλόνητος, καὶ μεσίτης ἐνθεος, καρτερῶς διλέγων τοὺς ἄφρονας.

Ιὸν τῆς αἱρέσεως πιών, εἰς κόρον ὁ παμπόνηρος, διδακτικῶ σου λόγῳ διήλεγχεται· φωτὶ γὰρ σκότος ἐξαφανίζεται, καὶ γυμνοῦται πλάσματα, πονηροῦ βουλεύματος, τῆς ἐνθέου σοφίας ταῖς λάμπεσι.

Θεοτοκίον.

Λαμπρᾶ σε φωνῇ νῦν ἐκ ψυχῆς, κυρίως Θεομήτορα, τὴν τὸν Θεὸν τεκοῦσαν κηρύττομεν, σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ τὸν ἄσαρκον, ἐν ἡμῖν σκηνώσαντα, οὐ τροπὴν δεξάμενον οὐ φερμῶ συγχυθέντα Πανάμωμε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περιζώσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
» τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλόανθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Θεῖῳ Πνεύματι πεφωτισμένος, ἀνεκλήρυξας ἐν παρρησίᾳ, ὀρθοδοξίας παμμάκαρ τὰ δόγματα, καὶ βασιλέα κατήσχυνας ἄνομον, ὑπερορίαις ἀδίκως στελλόμενος. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὰ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τῆς θεῖας δόξης σθε, ὄντως ἀπαύγασμα, κατὰ θεῶς ἠδύναντο, ἔδειξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβώρ, ὄρει μεταμορφούμενος· οἷς συνελλαμφθείημεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, καὶ πίστει σοι συμφώνως βοῶντες· Δόξα Χριστέ τῇ βασιλείᾳ σου.

ᾠδὴ δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Ισχυσας ὄφρυν καταβαλεῖν τοῦ ἀλάστορος, αἰκνωθεῖς δι' ἀρετῆς, παμμάκαρ Λίμιλιανέ, τῷ πάντα ἰσχύοντι, καὶ δυνατῷ ἐν ταῖς πολέ-

μοις πανόλβιε· καὶ νῦν κραυγάζεις· Δόξα τῇ
δυνάμει σου Κύριε.

Ανέτλης μακρὰς ὑπερορίας στελλόμενος, καρ-
τερικὸς ἀναδειχθεὶς, Θεόφρον Λίμιλιανέ, τὸ
πρὶν προτερήμασιν, Ἀρχιερεὺς, Ἱερομάρτυς δὲ
ἕσπερον, ἀναδειχθεὶς Θεοφόρε πανάριστε.

Νομίμως ἐφάνης ἐκ παιδὸς ἱερούμενος, ἀ-
σκητικῶς ἐκλαμπρυνθεὶς, τρισμάκαρ Λί-
μιλιανέ, τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, περιφραχθεὶς
ἱερομύστα Θεσπέσιε, Θεῷ κραυγάζων· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Οπάσης ἐπέκεινα νοούμενος κτίσεως, τῆς
ὑπὲρ νοῦν ζωαρχικῆς, Θεοπλαστείας ἐπι-
γῆς, ἐκτελῶν μυστήριον, παρθενικαῖς ἠγλαϊσμέ-
νην λαμπρότησι, τὴν σὴν γαστέρα κατώκησεν
Ἀχραντε.

ᾠδὴ ε΄. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Νοήσας προγνώσει, τῇ Θεῖα Χριστὸς, τῆς με-
γάλῃς ψυχῆς σου τὴν πρόθεσιν, μεγάλοις
προτερήμασιν, ἐκόσμησε σαφῶς, στολαῖς ἱερω-
σύνης, αὐτὴν καταγλαῖσας, καὶ Μαρτύρων ἐν
ἄθλοις, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ελκύσας τὴν χάριν, τῷ Πνεύματος πρὶν, πο-
ταμὸς διδαγμάτων ἀνέβλυσας, Παμμακάαρ
ἱερώτατε, τῇ ποιμνῇ τοῦ Χριστοῦ· ὅθεν καὶ τὴν
Εἰκόνα, Χριστοῦ τιμᾶν μαθόντες, τῶν Ἀγίων τε
πάντων, τοὺς Θεομάχους καταισχύνομεν.

Νεκρώσας σαρκὸς σου, τὸ φρόνημα πρὶν, ἐν
ἀσκήσεως πόνοις πανόλβιε, τῇ αἴγλη τῇ
τοῦ Πνεύματος, ἐζώσας τὸν νοῦν· ὅθεν δι' ἀμ-
φοτέρων, ἐκλάμψας ἱεράρχα, Θεῷ εὐκρέστησας,
Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Αγίων Ἀγία, Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγίων τὸν
Ἅγιον τέτοκας, τὸν πάντας ἀγιάζοντα,
Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν· διό σε Βασιλίδα, καὶ
Ἀέσποιναν τοῦ κόσμου, ὡς τεκοῦσαν τὸν Κτί-
στην, τῶν ποιημάτων μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ ε΄. Σπλάγχχνων Ἰωνᾶν.

Στῆσαι βουληθεὶς, νομὴν τῆς αἰρέσεως, προ-
θύμως χωρεῖς, πρὸς τοὺς κινδύνους Σοφῆ,
καὶ διήλεγξας, παρρησίᾳ μεγάλη χρησάμενος,
τὴν γνώμην τοῦ κρατοῦντος σὺ τὴν ἄθεον, πρῶ-
τος τοῦ λαλεῖν ἀρξάμενος, ἠθροισμένης Συνό-
δου Θεόφρονος.

Μόνου τοῦ Χριστοῦ, θερμῶς ὀρεγόμενος, καὶ
τούτου τυχεῖν, Θεῖας ἐλλάμψεως, ἐφιέμε-
νος, Ἱεράρχα Κυρίου Θεόληπτε, Μαρτύρων ἐνε-
δείξω τὴν στερότητα, λάμψας πρῶτην δι' ἀ-

σκησεως καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους νομίζη-
σαφῶς.

Ανω σου τὸν νοῦν, Θεῷ συγγινόμενον, καὶ
Θεῖας ἀυγαῖς, μάκαρ λαμπόμενον, ἔχων
Ὅσιε, κούφως βίου διέπλεις τὴν θάλασσαν·
καὶ ὄρμοις οὐρανίοις νῦν καθώρμισαι, αὐραῖς
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, κυβερνώμενος σθένει τοῦ
Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Σῶσαι τῶν βροτῶν, τὴν φύσιν ὡς εὐσπλαγ-
χνος, φθαρεῖσαν Ἀγνή, φθόνῳ τῷ ὄφειως, ὃ
ὑπέρθεος, εὐδοκήσας τὴν μήτραν σου ὤκησε, καὶ
σὰρξ ἀναλλοιώτως ἐχρημάτισε, μόνην καθαρὰν
εὐράμενος, Θεοτόκε Παρθένε πανάχραντε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**πλάγχχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνά-
» **Σ**λιος θῆρ, οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένω δέ,
» ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σὰρκα λαβὼν, διελή-
» λυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ ἐχ' ὑπέστη
» ρεύσεως, τὴν τεκῆσαν κατέσχευεν ἀπήμαντον.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Λίμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου Κυζι-
κου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Ψυχῆς πολὺν Θεὸς Λίμιλιανὸς λόγον,
Τῆς σαρκὸς ἠλόγησεν ἄχρι καὶ τελους.

Ὁγδὴ Λίμιλιανοῦ ὅστέα δέξατ' ἄρουρα.

Ούτος, διὰ τὰς ἀγίας καὶ τιμίας Εἰκόνας, πολλὰς ὑπε-
μείνας κακώσεις καὶ πικρὰς ἐξορίας ὑπὸ τοῦ θηριω-
νύμου καὶ ἀσεβοῦς Λέοντος, τὸν στέφανον τῆς ἐμολογίας
δεξάμενος, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μύρωνος,
Ἐπισκόπου Κρήτης, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Μύρων ὁ Θεῖος ἀρετῆς μύρου πνέων,
Εὐωδίας πρόσσεισιν ὁσμὴ Κυρίῳ.

Ούτος γεννᾶται ἐν Λύρακίᾳ, πόλει τῇ κατὰ τὴν Κρή-
την, πλησίον Κνωσοῦ, τῇ κατὰ Θεὸν εὐσεβείᾳ τὸ
γένος κοσμῶν. Ἐν ἀρχῇ δὲ τοῦ βίου, γυναιξὶ συζευχθεὶς,
τὴν γῆν εἰργάζετο, καὶ ἐκ τῶν φυομένων καρπῶν ἐπὴρ-
κει ταῖς ἐνδεέσι· οἱ δὲ καρποὶ μᾶλλον, ὅσον αὐτὸς ἐπι-
δίδου, τοσοῦτον ἐπεδαψίλευον. Τὸ δὲ συμπαθὲς ὑπὲρ ἀν-
θρώπου ἦν αὐτῷ· λέγεται γὰρ ἐν τῇ οἰκείᾳ ἄλωνι κατα-
σχεῖν ἄνδρας δώδεκα, πλησαντας μὲν σίτου τοὺς σάκκους
αὐτῶν, τῷ δὲ ἄχθει πιεζομένους, καὶ μὴ δυναμένους τού-
τους μῆτε ἀνελεῖσθαι, μὴθ' ὑφλέσθαι παλιν διὰ πλονεξίαν·
ἀντὶ δὲ τοῦ πληγῆς αὐταῖς ἐπιθεῖναι, καὶ εὐθύνας εἰσπρά-
ξασθαι, συμπονήσας μᾶλλον πρὸς τὴν ἀνάλυσιν τούτοις,
καὶ ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶν ἀράμενον τὸν ἐκάστου σάκκου ἐ-
πιθεῖναι ταῖς ὤμοις αὐτῶν, παραγγείλας μηδεμί τὸ πρᾶγ-
μα ἐξαγγεῖλαι.

Χειροτονεῖται οὖν Πρεσβύτερος ἐν τῇ Ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησίᾳ. Εἶτα, μετὰ τὸ παύσασθαι τὸν διωγμὸν, ἐπὶ
τὸν τῆς Ἐπισκοπῆς ἀνάγεται θρόνον, πολλὰ θαυμάτων

δυνάμεις ἐργασάμενος· καὶ γὰρ τὸν λυμαινόμενον, τὴν χώραν δράκοντα ἐξεδίωξε· καὶ τὸ ρεῖθρον ἐπέσχε τοῦ ποταμοῦ, οὕτω Τρίτωνος καλουμένου, μέλλων τὸν ποταμὸν διαβαίνειν, πλημμυροῦντα τοῦτον κατιδὼν· ὃς τῇ κελεύσει τοῦ Ἁγίου πεδηθεὶς, εἰς τὸ ἔμπροσθεν τὴν πορείαν ποιῆσαι οὐχ οἷός τε ἦν, πρὶν ὑποστρέφαι τὸν Ἅγιον· καὶ γενόμενος οἴκαδε, τὴν ράβδον αὐτοῦ ἀπέστειλε· μεθ' ἧς οἱ σταλέντες τὸ ὕδωρ διαταράξαντες, ὑπέστρεψαν, τὸν ποταμὸν ἀφέντες τὴν οἰκίαν πορεύεσθαι πορείαν. Ταῦτα οὖν καὶ ἕτερα πλείονα πεποιηκώς, καὶ τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς Θεοφιλῶς καὶ ὁσίως ἀνύσας, καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων μνήμας πανηγυρίσας λαμπρῶς, ἤδη περὶ τὰ ἑκατὸν γενόμενος ἔτη, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἡγουμένου Ὁρόβων.

Ὁς, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, σπηλαιῶς καὶ ὄρεσι καὶ κοιλάσι διητάτο· διὸ, ὡς μύρον πολύτιμον καὶ θυμίαμα δεκτὸν προσενεχθεὶς τῷ Κυρίῳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἐλευθερίου καὶ Λεωνίδου, διὰ πυρὸς τελειωθέντων.

Στίχ. Ἀμφοῖν ἀθλητῶν, οὐ θυόντων τῇ πλάνῃ, Ποιὴν κατακρίνουσιν οἱ πλάνοι φλόγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δέκα Ἀσκηταί, οἱ ἐξ Αἰγύπτου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Βλαστήματα θνήσκουσιν Αἰγύπτου δέκα, Πληγαῖς ἐκείναις ἰσάριθμοι ταῖς δέκα.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ. Σὲ νοπήν, Θεοτόκε κάμινον.

Ἱεραρχῶν, εὐπρεπὲς ἀγλαΐσμα, Πάτερ ὑπῆρχες ἀληθῶς· βασιλεύσας γὰρ τῶν παθῶν, πύργος ἀκαθαίρετος, ὦφθης ἀξιάγαστε, τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόβολος, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνῶν, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Νέος Δαυὶδ, ἡμῖν ἀναδεδείξαι, ταῖς ἀλλοφύλους διδασχάς, τῇ σφενδόνη καταβαλῶν, τῶν εὐστοχωτάτων σε, λόγων Παναοίδιμε, καὶ διδασμάτων τοξεύμασι, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνῶν, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ἐστὴς λαμπρῶς, Πάτερ ἐπὶ βήματος, δικαστικοῦ διὰ Χριστὸν, καὶ τοὺς λόγους ὡς ἐκ πηγῆς, θείας ἀνεβλύστανες· πᾶσι γὰρ ἐκήρυξας, τὴν τῶν Εἰκόνων προσκύνησιν, σαφῶς εἰδὼς διαβαίνειν, αὐτὴν πρὸς τὸ πρωτότυπον.

Θεοτοκίον.

Ἐνοπρεπῶς, παρθενεύεις τίκτουςα, τὸν τῶν ἀπάντων Ποιητὴν, τὸν ἐν θρόνῳ χειρβικῶ, ἐπαναπαυόμενον, μόνῃ παμμακάριστε, Παρθενομητορ πανύμνητε, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων. Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ὠδὴ η. Θ. αὐματος ὑπερφουῶς.

Ὁ ἄλην νοπήν πυρὶ τὴν φρυγανώδη, τῆς αἰρέσεως ἐφλεξας ὕλην, ἐπικλήσει θεία τε ὡς Ἡλίας, τῆς ἱερεῖς, τῆς αἰσχύνης ξίφει Πνεύματος κατέσφαξας· καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφρανόμενος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαρίτός τε καὶ δυνάμεως ἐνθέου, πεπλησμένοις ὠράθης Παμμακάρι· σωφροσύνης κάλλει κεικοσμημένος, διαπρεπεῖ, εὐσεβείας ἀνευδότης ἀντεχόμενος· μεθ' ἧς νῦν τῷ Δεσπότη παριστάμενος, Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις κραυγάζεις τὸν Κύριον καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄνωθεν τοὺς ὑμνητάς σου ἐποπτεύοις, ἱερώτατε Πάτερ Θεόφρον, εὐμαρίζων τρίβον ἡμῖν εὐθείαν, σαῖς προσευχαῖς καὶ συντρίβων τῶν αἰρέσεων φρυάγματα, ἵνα γεγηθότες ἀναμέλπωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μῶμος ἐν τῷ κάλλει σου ὅλως οὐκ ἔστι· σὺ γὰρ μόνῃ πανάχραντος ὦφθης, ἐξ αἰῶνος Πάναγνε, παρθενίας μαργαρυγαῖς, καταυγάσασα τὸν κόσμον καὶ ἀγνείας φωτί· διὸ ἀνυμνοῦντές σε κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Θαύματος ὑπερφουῶς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόμισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὐς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν. Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλπωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Ἐῦρες τὰ τῶν πάντων ἐπαθλα, ἐν οὐρανίοις Θεοφόρε σιηνώμασιν, Αἰμιλιανέ, νῦν κατοικεῖν ἀξιούμενος, τῶν Μαρτύρων σὺν θείοις στρατεύμασιν, ὡς θείος Ἱεράρχης, Ἱερομάρτυς ὑπερθαύματος.

Λόγου καὶ σοφίας ἄριστε, κεικοσμημένος καθωράθης τοῖς δόγμασιν, Αἰμιλιανέ· διὸ Χριστὸς ἐστεφάνωσε, τὴν τιμίαν σου κάραν πανόλθιε· καὶ νῦν ἐκδυσωπεῖται, ὑπὲρ ἡμῶν σου ἱκετεύοντος.

Πύλας οὐρανίους Ὅσιε, ἀναπετάσας ὁ Δεσπότης ἐδέξατο, Αἰμιλιανέ, τὴν σὴν ψυχὴν ἀναψύξεως, καταπαύσας ἐν τόποις ὡς δίκαιος· καὶ νῦν περιπολεύεις, περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Θεοτοκίον.

Ο τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμαίων σου! σὺ γὰρ Παρθένε μόνη πάναγνε Δέσποινα, πᾶσι δέδωκας, κατανοεῖν τὸ καινότατον, θαῦμα πάναγνε τῆς σῆς κηρύσεως· διὸ ἀκαταπαύστως, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Τ** ὕπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
 » μένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν
 » καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσας, κα-
 » τασβέσαι αἰτούμεν τὴν κάμινον ἵνα σε Θεο-
 » τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλαίριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ο τε ὁ θῆρ ἐφόρμησε, κατὰ τῆς Ἐκκλη-
 σίας, Λέων ὁ μίξοβάρβαρος, ὁ ἀκόρεστος
 Ἀῖθης, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύσας, τὰς παν-
 σέπτους Εἰκόνας, τότε στερόρως διήλεγξας, μά-
 καρ Λίμιλιανέ, τὴν βδελυραίν, θεομάχον αἵρεσιν
 τοῦ τυράννου, ὑφ' ἧς πικρὰς ὑπήνεγκας, ἐξορίας
 καὶ θλίψεις. **Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.**

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς
 προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν
 Θαβῶρ τῷ ἁγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἡλίας, πά-
 ρειστήκεισαν τρόμῳ, δειλοπρεπῶς σοι Δέσποτα,
 συλλαλοῦντες, μεθ' ὧν σε, Χριστέ Σωτήρ, σὺν
 Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνῶμεν, τὸν ἐκ Παρ-
 θένου λάμπσαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

**Κίς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ τῆς Ἑορ-
 τῆς προσόμοια.**

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Ελαμψας ὡς Χριστέ, λευκὸς ὑπὲρ χιόνα, τὴν
 σὴν παραγυμνῶν σου, τοῖς Μαθηταῖς οὐ-
 σίαν, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί. *καὶ σὴ εἶεν ἡ γῆ*

Εἶξε σῶν πρὸ ποδῶν, ὑψίδρομον ἡλίου, σέ-
 λας Χριστέ Σωτήρ μου, δεικνύον σε Δε-
 σπότην, καὶ ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών. *ἐν τῷ ὄνοματι σου
 ἐγαλλίσθησαν*

Δεῖξαι τοῖς Μαθηταῖς, θελήσαντος σὴν δόξαν,
 σὺν Μωϋσῆ Ἡλίᾳ, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, ὡς εἶ-
 δον Σῶτερ ἐφριξαν. **Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.**

Τὸ ἄσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ ἀπρό-
 σιτον τῆς Θεότητος, θεασάμενοι τῶν Ἀ-
 ποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς
 Μεταμορφώσεως, ἀναρχε Χριστέ τὴν θείαν
 ἡλλοιώθησαν ἐκστασιν· καὶ νεφέλη περιλαμ-
 φθέντες φωτεινῇ, φωνῆς ἠκούον Πατρικῆς, βε-
 βαιούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως,
 ὅτι εἰς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μο-
 νογενῆς καὶ Σωτήρ τοῦ κόσμου.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπολυτίς.

Τῆς Ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Μαθθία.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Μαθθία.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
γ' καὶ τοῦ ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῆς παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως τὴν
 Ἑορτὴν ποιῶντες, τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα, Χρι-
 στὸν δοξολογοῦμεν τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς
 Θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν, καὶ ὡς τὸ
 πρὶν, ἀφθαρσίᾳ καταστράψαντα.

Επὶ τὸ ἅγιον ὄρος δεῦτε ἀνέλθωμεν, καὶ τὴν
 παμφαεστάτην, Μεταμόρφωσιν πίστει,
 κατιδῶμεν Κυρίᾳ, τῆτῳ πιστῶς, ἐκβοῶντες καὶ
 λέγοντες· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν ὁ μόνος, ὁ σαρκωθεὶς,
 καὶ θείας τὸ ἀνθρώπινον.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ πανσεβάσιμος, καθ' ἣν
 μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπαρόντων,
 Μωσέως καὶ Ἡλίας καὶ τῶν αὐτῶν, Μαθητῶν ἐν
 τῷ ὄρει Θαβῶρ· φωνὴ δὲ θεία προῆλθεν· Οὗ-
 τὸς ἐστὶν, ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.

Στιχηρὰ τοῦ ἁγίου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημα Μάρτυρες.

Μαθθία μακάριε Ἐδέμ, νοσητῆς ἐξέβλυσας,
 ὡς ποταμὸς προσκλυζόμενος, ἐνθέοις ὕ-
 δασι, καὶ τὴν γῆν ἀρδεύεις, μυστικαῖς κατήρ-
 δευσας, καὶ ταύτην καρποφόρον ἀνέδειξας· διὸ
 ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
 ρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαθθία Ἀπόστολε χορὸν, θεῖον ἀνεπλήρω-
 σας, ἐξ' οὗ Ἰεῦδας ἐπέπτωκε· καὶ θείαις
 ἀστραπαῖς, τῶν σοφῶν σου λόγων, σιότος ἀ-
 πεδίωξας, τῆς εἰδωλομανίας ἐν Πνεύματι· καὶ
 νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
 εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαθθία θεόπνευστε τροχῶ, τῷ τοῦ κόσμου
 ἔφανα, αἱ ἀστραπαὶ τῶν δογμάτων σου,
 πάντα φωτίζουσαι, πάντα ὀδηγοῦσαι θείαν
 πρὸς ἐπίγνωσιν, δοχεῖα τοῦ φωτὸς ἐργαζόμε-
 ναι, τοὺς πρὶν καθεύδοντας, ἐν νυκτὶ τῆς μα-
 ταιότητος, καὶ ἐν σιότητι, πάσης ἀθεότητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ο φωτί σου ἄπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγιά-
 σας, εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης Ἀ-

γαθὲ, δείξας τοὺς Μαθηταῖς σε τὴν δυναστείαν σου, ὅτι κόσμου λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως· διό βρωμέν σοι· Εὐσπλαγγνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στίχηρά προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Αἰ Ἀγγελικαί.

Λάμψας ὑπὲρ νοῦν, ἐν Παρθένου Παναγίας, Λόγε τοῦ Θεοῦ, τὸν Ἀδάμ ὅλον φορέσας, τὴν πρὶν ἀμαυρωθεῖσαν, φύσιν πᾶσαν ἐλάμπρυνας, Δεία τῆς μορφῆς σου ἀλλοιώσει, μεταμορφωθείς ἐπὶ τοῦ ὄρους, Θαβὼρ Δέσποτα, πρὸ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ.

Οῖος τὸ ποτέ, ὃν ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, τίμιον ἰδοῦ, νῦν καὶ ἅγιον ὑπάρχει· ὁ πρὶν τὸ Ἰσραὴλ γὰρ, ὀδηγήσας ὡς γέγραπται, στύλω πυριμόρφω καὶ νεφέλῃ, σήμερον ἐξέλαμψεν ἀρρήτως, ὑπὲρ ἥλιον, Χριστὸς ἐν τούτῳ ὡς Θεὸς, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Νῦν δελοπρεπῶς, συλλαλοῦντας τῷ Δεσπότη, βλέπων ὁ Κηφᾶς, ἐν Θαβὼρ τοὺς δύο ἄνδρας, Καλὸν ἐστὶν ἐβόα, ὡδε εἶναι· ποιήσωμεν, τρεῖς σκηναίς, εἰ Δέλης ἀνά μέρος, σοὶ Χριστέ Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ, τοῖς οἰκέταις σε· ὅσπερ ἐλάλει μὴ εἰδώς· Δάμβει γὰρ συνείχετο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Οἱ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ, μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου, τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ ὀδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολε Ἄγιε Μαθθία.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβὼρ, μετεμορφώθης Ἰησοῦ, καὶ νεφέλῃ φωτεινῇ, ἐφηπλωμένη ὡς σκηνή, τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης σου κατεκάλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὄραν τὴν λαμπρότητα. τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου, τῆς Δείκῃς ὑπεράγαθε. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Τῆ ἀπροσίτῳ Ἰησῷ, δόξῃ τοῦ Δείου σου φωτὸς, μεταμορφούμενος τοῖς σοῖς, ἔλαμψας Δείοις Μαθηταῖς, τῷ Ἰωάννῃ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ· ἐξέστησας αὐτοὺς, τῇ Δείᾳ χάριτι· φωνῆς γὰρ πατρικῆς, ἀγαπητόν σε Υἱόν, προσμαρτυρούσης ἠκούον, καὶ εἶδον, τὴν τοῦ προσώπου σε δόξαν φρικτὴν. Σωτήρ ὁ πάντας, Δέλων σωθῆναι, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Υμνοῖς σε μέλπω Μαθθία Χριστοῦ φίλε.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Υμνοῖς σου τὴν φωσφόρον, μέλποντα Μαθθία νῦν πανήγυριν, οὐρανόθεν μοι αἴγλην, σωτηρίας δοθῆναι ἰκέτευε.

Μέγας ἥλιος ὠφθης, φωτὶ τῷ μεγάλῳ ἀξιάγαστε, μεθ' ἡμῶν γενομένῳ, ὀμιλήσας ἀμέσως Ἀπόστολε.

Νόμοις τοῖς τῷ Δεσπότη, Μάκαρ καθυπεύκτων τῇ σαγήνῃ σε, συλλαμβάνεις τῆς γλώττης, ἐκ βυθῆ ἀγνωσίας τὰ πέρατα. Θεοτοκίον.

Ολον με διασώζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρηστότητι, βουληθεὶς ἐκ γαστροῦ σου, σαρκωθῆναι ἀγνή Μητροπάρθενε.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ισχυσας σθενούμενος, ζωαρχικῶ Σοφὲ νεύματι, τοῦ ἰσχυροῦ, σκυλα διαρπάσαι, καὶ δουλώσαι τῇ χάριτι.

Στέργων τὸν Διδάσκαλον, καθυπουργῶν αὐτοῦ νεύμασι, παντουργικοῖς πλάνης διασώζεις, τοὺς βροτοὺς Ἀξιάγαστε.

Σἔτον δωδεκάριθμον, τῶν Μαθητῶν χορὸν ἅγιον, τὸ παντουργόν, Πνεῦμα συμπληρῆντα, Θεορρήμον ἐκλέγεται. Θεοτοκίον.

Εἰχων σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὀρμαῖς Ἀχραντε, οὐ δειλιῶ· ἔχων σε προσάτιν, τὰς αὐτῶν τρέπω φάλαγγας. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρέχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Αστραπαῖς σου τῶν λόγων τῶν Δείκῶν, καταφλέξας τὴν πλάνην τὴν πονηράν, πιστοὺς κατεφώτισας, ἀνυμνεῖν τὴν ἐν σώματι, παρουσίαν μάκαρ, τοῦ πάντων δεσπύζοντος, καὶ αὐτοῦ τὸ πάθος, τὸ Δεῖον ἐζήλωσας· ὅθεν

συνελθόντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, τελοῦμεν γηθόμενοι, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Μαθθία Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότη, ἦλθε· δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ Χριστὸν ἐποφόμενοι.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μίαν φύσιν Θεότητος, μίαν βασιλείαν καὶ κυριότητα, καταγγέλλων Παμμακάριστε, τῶν ἔθνῶν ἀγέλας ἐσαγήνευσας.

Επεβίβασε Κύριος, σὲ ἐν τῇ θαλάσῃ τοῦ βίου Πάνσοφε, ὡσπερ ἵππον συνταράσσοντα, τῆς πολυθείας πικρὰ ὕδατα.

Λόγῳ θείῳ ἐνέωσας, τὰς κεχερσωμένας καρδίας Πάνσοφε, κατασπείρας τὴν εὐσέβειαν, καὶ τῆς ἀληθείας τὴν ἐπίγνωσιν.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σκηνώμα, τὴν ψυχὴν μου φωταγώγησον, τὴν ἐσκοτισμένην πολλοῖς πάθεσιν.

Ὡδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ὡς πολύφορον κλῆμα, ἡ ἀληθινή σε ἐξέτεινεν ἄμπελος, γεωργοῦντα βότρυν, τὸν προχέοντα οἶνον σωτήριον· ὃν πiónτες Μάικαρ, οἱ συσχεθέντες ἀγνωσίᾳ, τῆς ἀπάτης τὴν μέθην ἀπέρριψαν.

Μαθητῶν δωδεκάδος, ὡφθης συμπληρῶν τὸν χορὸν τὸν μακάριον, ἐξ οὗ ὁ Προδότης, ἑαυτὸν ἀπορρίψας ἐκέρδησε, τὴν πικρὰν ἀγχόνην, κατὰ Χριστοῦ ἐπάρας πτέρναν, μυστολέκτα Μαθθία Ἀπόστολε.

Αλλας θείον ἐβλήθης, μάικαρ εἰς τὸν κόσμον Μαθθία Ἀπόστολε, σηπεδόνα πλάνης, ἐκκαθαίρων νοστήμοις διδάγμασιν, ἐκδιώκων νόσους, καὶ ἀπελαύνων μαλακίας, τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Τοὺς ἀμόρφους χιτῶνας, καὶ τὴν παλαιὰν ἐξεδύσατο νέκρωσιν, ὁ Ἀδάμ Παρθένε, τῷ ἀχράντῳ σου τόκῳ θεόνυμφε, καὶ στολὴν ἀγίαν, ἀληθινὴν μετημφιάσθη, μηδαμῶς ρυπουμενὴν παθήμασιν.

Ὡδὴ ς'. Πλάσθητί μοι Σωτήρ.

Θεὸς ἐγένου θετός, ἐνώσει θείᾳ θεούμενος, καὶ πρωτουργῶς ἐκ Θεοῦ, ἀκτίνας δεξιά-

μενος, πειθὲς κατεφώτισας, καὶ τὴν γῆν ἀχλύος, τῶν εἰδώλων ἐξεκάθηρας.

Ἰδοῦ σοι ὑποχωρεῖ, τῷ Μαθητῇ πᾶσα πρόρρησις, τῶν ἱερῶν Προφητῶν· αὐτόπτης ἐγένου γὰρ, οὗ παλαι προήγγειλαν, ὑπεργὸς Μαθθία, μιμητὴς τε καὶ Ἀπόστολος. **Θεοτοκίον.**

Αγίασμα νοητὸν, καὶ ἄψαυστον ἱλαστήριον, λυχνίαν χρυσοειδῆ, καὶ τράπεζαν ἔμφυχον, τὸν ἄρτον βαστάσασαν, τῆς ζωῆς Παρθένε, οἱ πιστοὶ σε ὀνομάζομεν. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Π**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῆς Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Μαθθία.

Στίχοι.

Ἐξῆλθεν ἀρθεῖς Ἰούδας ἐπὶ βρόχου,
Εἰσῆλθεν ἀρθεῖς Μαθθίας ἐπὶ ξύλου.

Ἦρθη ἀμφ' ἐνάτη ξύλῳ ἡ ὕθεος Μαθθίας.

Ὁ ὕτος ἦν εἰς ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα· ὃς καὶ συγκατηριθμήθη μετὰ τῶν ἑνδεκά Ἀποστόλων, ἀντὶ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου. Ἐκήρυξε δὲ τὸ εὐαγγέλιον ἐν τῇ ἕξῳ Αἰθιοπία· καὶ πολλαῖς τιμωρίαις ὑπ' αὐτῶν αἰκισθεὶς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων, τῶν διὰ τὴν Ἁγίαν Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὴν ἐν τῇ Χαλκῇ πύλῃ ἀθλησάντων, Ἰουλιανοῦ, Μαρκιανοῦ, Γωάννου, Ἰακώβου, Ἀλεξίου, Δημητρίου, Φωτίου, Πέτρου, Λεοντίου, καὶ Μαρίας τῆς Πατρικίας.

Στίχ. Ἐχθρὸν Θεοῦ κτείναντες ἄνδρες ἐννέα,
Φίλοι γίνονται τῷ Θεῷ διὰ ξίφους.

Ἐμοῦ τραχήλου Σῶτερ αἷμα προσδέχου,
Μαρία φησὶν, ὡς τὸ μύρον Μαρίας.

Ὁ ὕτοι οἱ Ἅγιοι ἐπὶ Λέοντος τοῦ Σηριωνύμου ἐγνωρίζοντο· ὃς, ἐπειδὴ ἀπειστρέφετο τὰς Ἁγίας Εἰκόνας, πυρὶ ταύτας παρεδίδου· περὶ ὧν Γερμανὸς ὁ μακάριος Πατριάρχης πολλαῖς θλίψεις ὑπέστη, ἐλέγχων τὸν δυσσεβῆ καὶ παράνομον. Ὄθεν καὶ τὴν σεβασμίαν Εἰκόνα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν τιμωμένην ἐν τῇ Χαλκῇ πύλῃ, καθελεῖν ἐπεχείρησε· καὶ δὴ κλίμακες κατασκευάζονται, καὶ εὐμήκη ξύλα ἐπιτίθενται, καὶ οἱ καθαίρεται ἐπὶ τῶν κλιμάκων ἀνελθόντες, ἔργου ἤπτοντο. Τότε δὴ τότε οἱ γενναῖοι οὗτοι, μιᾶς τῶν κλιμάκων δραξάμενοι, καὶ πρὸς ἑαυτοὺς ἐλκύσαντες, τὸν καθαίρετον Σπαθᾶριον ἄνωθεν κάτω προσρήξαντες, τῷ θανάτῳ παρέπεμψαν, καὶ τὸν ἀσεβῆ Βασιλέα ἀραιῶς καὶ ἀναθέματι καθυπέβαλον. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, ταῦτα μαθὼν, καὶ θυμοῦ πλησθεὶς, πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους τῆ τοῦ εἰ

φους τιμωρία παρέδωκε· τούς δὲ Ἁγίους ἐννέα Μάρτυρας, ράβδοις τύψας, εἰρκτῇ ἐνέβαλε, κελύσας ἡμερήσιον αὐτούς λαμβάνειν ἀνά πεντακοσίας πληγὰς· καὶ οὕτως ἐκαρτέρησαν αἰκίζόμενοι μῆνας ὀκτώ· καὶ ὡς εἶδεν αὐτούς ἐκλείποντας, ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι σούβλας πεπυρακτωμένας, καὶ οὕτω κατακαῦσαι αὐτῶν τὰ πρόσωπα· εἴθ' οὕτω ξίφει ἀναιρεθῆναι, ἐν τῷ Κυνηγεσίῳ καλουμένῳ τόπῳ, σὺν τῇ Ἁγίᾳ Μαρίας τῇ Πατρικίᾳ, καὶ ριφῆναι ἐν τῷ πελάγει. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντωνίου.

Ὁς ἦν Ἀλεξανδρεὺς· συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀρχοντος, καὶ κρεμασθεὶς, ξέεται. Εἶτα, εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθεὶς, μαρτυρικῶς κατεκοσμήθη στεφάνῳ, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παραθέμενος. Εὐρέθη δὲ μέσον τοῦ πυρὸς ἀβλαβής, μηδὲ μέχρι τριχὸς λυμνημένους αὐτὸν τῆς φλογός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς ἀχειροποιήτου καὶ σεβασμίας Εἰκόνας τῶν Καμουλιανῶν, ἥπερ εὐρέσις συνεγράφη παρὰ τοῦ ἐν Ἁγίοις Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης (*).

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Χύσιν ἐξήρανας ἀπάτης, τῇ πλημμύρᾳ σου τῶν λόγων τῆς σοφίας, καὶ χειμάρρουν τρυφῆς, ἐπότισας τοὺς πίστει, ἀναβοῶντας Ἐνδοξε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥώμη Θεοῦ παντοδυναμῶ, ἐξησθένησαν ἐχθροῦ μηχανουργίαι, πρὸ προσώπου τῆς σῆς, Ἀπόστολε πορείας, καὶ διεθρύβη ὄρη τε, καὶ βουνοὶ τῆς ἀθείας. Θεοτοκίον.

Ἰδε ἦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ τίκει· ὦ μελωδοῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Στόμα Θεοῦ γενόμενος, ἐκ τοῦ φάρυγγος ἤρπασας, τοῦ ἀνθρωποκτόνου, οὓς δεινῶς κατέπιε, καὶ βρῶμα εἰργάσατο, τῆς ἑαυτοῦ κακίας Σοφῆ, καὶ διὰ λουτροῦ, ἀναγεννήσεως τούτους, προσήγαγες Κυρίῳ, μελωδοῦντας ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς τῆς ἀπάτης ἄξονας, τῆς κακίας τὰ ἄρματα, ἄρμα γεγονῶς, Θεοῦ τοῦ Λόγου Ἐνδοξε, εἰς τέλος ἐλέπτυνας, ὀωλικούς προῤῥίζους τε, στήλας καὶ ναοὺς θείας δυνάμει καθεῖλες· ναοὺς δὲ τοὺς βρωῶντας, τῆς Τριάδος

(*) Ὁ Νικόδημος, ἀφ' οὗ ἐξέθετο εἰς πλάτος τὴν συγγραφὴν, ὅ ἐστι τὸ διήγημα περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ εὐρέσεως τῆς ἀχειροποιήτου ταύτης Εἰκόνας τοῦ Σωτῆρος, ὑποσημειοῖ ἔπειτα ἐν τῷ ἑαυτοῦ Συναξαριστῇ, ὅτι ἐρευνήσας τὰ ἐκδεδομένα συγγράμματα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, οὐχ εὗρεν ἐν αὐτοῖς τὸ ἀνωτέρω διήγημα· ἀλλ' οὐδὲ ἡ φράσις αὐτοῦ, λέγει, ὁμοιάζει τῇ φράσει τοῦ θείου Πατρὸς.

εἰργάσω· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ λογικὸς ἐπέφανεν, οὐρανὸς διηγούμενος, τοῦ μονογενοῦς, Θεοῦ δόξαν τὴν ἀρρήτον, Μαθθίας ὁ πάνσοφος, ἡ ἀστραπή τοῦ Πνεύματος, ὁ σαγηνευτῆς, τῶν πλανωμένων ὁ λύχνος, τῆς θείας φωταυγίας, τῶν ἀρρήτων ὁ μύστης· αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ, ὑμνήσωμεν συμφώνως.

Θεοτοκίον.

Ἵπερφυῶς συνέλαβες, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας· τὸν Δημιουργόν, τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, γενόμενον ἄνθρωπον, τὸν τῷ Πατρὸς ἀχώριστον, Δέσποινα ἀγνή· ὦ μελωδεῖ πᾶσα κτίσις· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας· τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰλὸν σε ἔφη ὁ Σωτὴρ, τοῖς αὐτοῦ καθυπουργοῦντα προστάγμασι, μάκαρ Ἀπόστολε, καὶ κληρονόμον τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν τῇ μελλούσῃ φοβερά, ἡμέρᾳ συγκάθεδρον, Μαθθία πάνσοφε, δωδεκάδος Μαθητῶν τὸ συμπλήρωμα.

Ἰστίῳ μάκαρ τοῦ Σταυροῦ, διελθὼν τὴν ἀγριαίνουσαν θάλασσαν, τοῦ βίου ἔφθασας, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ἀναπαύσεως· καὶ ἀκροτάτῳ ἐφετῶν, χαίρων νῦν παρίστασαι, σὺν Ἀποστόλων χορῷ, δυσωπῶν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλόανθρωπον.

Λυχνία ὄντως χρυσαυγῆς, θρυαλλίδι τῇ τοῦ Πνεύματος λάμπουσα, ὥφθη ἡ γλῶσσά σου, καταπιμπρῶσα ἔκφυλα δόγματα, κατασθενύουσα Σοφῆ, τὸ πῦρ τὸ ἀλλότριον, φῶς ἀπαστράπτουσα, τοῖς ἐν σκότει ἀγνωσίας καθεύδουσιν.

Θεοτοκίον.

Ἐπαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀράν τῶν πρωτοπλάστων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον· ἐκαινοτόμησας δεσμούς, φύσεως ἀμόλυντε· τὰ δις ὧτα τὸ πρὶν, παραδόξῳ μεσιτείᾳ σε ἦνωσας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ· συγκατάβασιν· ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκῶν

» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπό-
 » γασρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διό τὴν ἄχραν-
 » του, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ιούδας ὁ παράνομος, ἀυθαιρέτω τῇ γνώμῃ,
 ἀπορράγεις ἐπέπτωκε, δωδεκάδος τῆς
 θείας, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων· ἐκλογῇ δὲ τῇ
 θείᾳ, Μαθθίας ὁ πανεύφημος, προκριθεὶς ἀντει-
 σήθη, ὡς Μαθητῆς, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος,
 καὶ ὡς πᾶσαν, τὴν γῆν λαμπρύνας δόγμασι,
 τῆς Ἁγίας Τριάδος. Καὶ τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς
 προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν
 Θαβῶρ τῷ ἁγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἡλίας, πα-
 ρειστήκεισαν τρόμῳ, δουλοπρεπῶς σοι Δέσπο-
 τα, συλλαλοῦντες· μεθ' ὧν σε, Χριστέ Σωτῆρ,
 σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνοῦμεν, τὸν
 ἐκ Παρθένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.
 Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Εν ὄρει τῷ Θαβῶρ, ἡ τῆς Τριάδος δόξα, ἀ-
 ναφανδὸν ἐγνώσθη, σοῦ μεταμορφουμένου,
 Σωτῆρ μου ὑπεράγαθε.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ.

Νεφέλη φωτεινὴ, φαιδρῶς ἐφαπλωθεῖσα, ἐν
 τῇ Μεταμορφώσει, κατέπληττε τοὺς θείους,
 τῶν Μαθητῶν ἀκραίμονας.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἐρμών.

Ηλίας σὺν Μωσεῖ, παρέστησάν σοι Λόγε, ἐν
 τῇ Μεταμορφώσει· Πατὴρ δὲ ἐμαρτύρει,
 ἐξ οὐρανοῦ φθεγγόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβῶρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας,
 τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκω-
 μένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθης,
 καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ Γ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου
 Λαυρεντίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Τῆς Ἑορτῆς γ΄. Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλ-
 λοίωσιν, οὐρανόφρονες σήμερον, Χριστῷ
 συμμορφούμενοι, εὐσεβῶς καὶ γῆθεν, ἐφ' ὑψηλῶ-

τάτην, τῶν ἀρετῶν περιωπὴν, ἀνενεχθέντες ἀ-
 γαλλιώμεθα· δι' οἶκτον γὰρ τὸν ἄμορφον, με-
 ταμορφούμενος ἄνθρωπον, ἐν Θαβῶρ κατελάμ-
 πρυνεν, ὁ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ω φιλοθεάμονες, τῶν ὑπὲρ νοῦν καὶ φιλή-
 κοι, μυστικῶς ἐποπτεύσωμεν, Χριστὸν
 ἔξαστράψαντα, θεϊκαῖς ἀκτίσι, καὶ ἐνηχηθῶ-
 μεν, τὴν τοῦ Γεννήτορος φωνὴν, ἠγαπημένον ἀ-
 νακηρύττουσαν, Υἱὸν τὸν καταυγάσαντα, τὴν
 ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, ἐν Θαβῶρ καὶ πηγά-
 σαντα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Απαν νῦν ἐγκόσμιον, καὶ ὑπερκόσμιον σύ-
 στημα, συγκινεῖσθω πρὸς αἴνεσιν, Χριστῷ
 τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ νεκρῶν καὶ ζώντων, κενυ-
 ριευκότος· θεοπρεπῶς γὰρ ἑαυτῷ, μεταμορφῶ-
 μενος συμπαρίστησι, τοῦ νόμου καὶ τῆς χάρι-
 τος, τοὺς πρωτοστάτας καὶ κήρυκας, ἐν Θα-
 βῶρ ὡς νυδόκησεν, ὁ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. Ὅμοια.

Ανθρακὰ σοι ἔδωκε, Μάρτυς πυρὸς εἰς βοή-
 θειαν, ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος, ὑφ' οὗ
 πυρακτούμενος, τὸ γεῶδες σκῆνος, θάπτον ἐξε-
 δύσω, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν, καὶ βασιλείαν
 ἐκληρονόμησας· διό σου τὴν χαρμόσυνον, χαρ-
 μονικῶς ἑορτάζομεν, ἑορτὴν παμμακάριστε, σε-
 φηφόρε Λαυρέντιε.

Ανθρακας ἐμάραντας, πλάνης εἰδώλων Μα-
 κάριε, ἐπ' ἀνθρώπων ὀπτόμενος· ὑφ' ὧν λε-
 πτυνόμενος, τὸ ταχὺ σαρκίον, ὡς βαρὺ φορτίον,
 ἀπειτινάξω καὶ τὸν χοῦν, τῆς τῶν προγόνων ἡ-
 μῶν νεκρώσεως· ἐντεῦθεν ἀκατάσβεστος, ἀν-
 θραξ ἡμῖν ἐχρημάτισας, καταυγάζων φαιδρό-
 τητι, τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ανθρακες ἀνήφθησαν, ἀπὸ Θεοῦ οἷα φαί-
 νοντες, οἱ ἀήττητοι Μάρτυρες, τῇ αἴγλῃ
 τοῦ Πνεύματος, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, καὶ
 τῆς ἀθείας, καταδιώκοντες θερμῶς, καὶ εὐσε-
 βείας πυρσὸν ἀνάπτοντες· ἐν οἷς καὶ ὁ Λαυ-
 ρέντιος, ὁ ἀληθὴς καὶ σεβάσμιος, τοῦ Σωτῆρος
 Διάκονος, διαπρέπει ταῖς θαύμασι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὄρος οὐρανῶν
 ἐμίμειτο, νεφέλη ὡς σιηνὴ ἐφηπλοῦτο.
 Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυ-
 ρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ
 Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναι σοι, καὶ ἐν τῷ
 καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου· ἵνα θεωρήσαντες
 τὰ θαύματά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήμα-
 τά σου· ἀ' προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ κα-
 ταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Εδείξεν ἀμυδρῶς, ὁ Κύριος τὴν δόξαν, τὴν
δεικνὴν ἐν ὄρει, τῷ Θαβωρίῳ ἄρτι, τοῖς
μύσταις οἷς ἠθέλησε.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Δεῦτε τοῖς Μαθηταῖς, συνδράμωμεν οἱ πάν-
τες, τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος, ὡς ἂν ἀξιωθώ-
μεν, σὺν τούτοις καὶ τῆς χάριτος.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, καθάρωμεν καρδίας, ὡς
ἂν εὐθέτως ἔλθῃ, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἡ δόξα,
τῆς τρισηλίου χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Πρὸ τῆ Σταυροῦ σε Κύριε, παραλαβὼν τοὺς
Μαθηταῖς εἰς ὄρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης
ἐμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτίσι δυνάμεως καταυγάζ-
ων αὐτούς· ἐνθεν φιλανθρωπία, ἐκεῖθεν ἐξου-
σία, δεῖξαι βουλόμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν
λαμπρότητα· ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐν εἰρήνῃ κα-
ταξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μετεμορφώθης Ἰησοῦς, ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβῶρ,
καὶ νεφέλη φωτεινὴ, ἐφηπλωμένη ὡς σκη-
νὴ, τοὺς Ἀποστόλους τῇ δόξῃ σου κατεκάλυψεν·
ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὄραν
τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τῆ προ-
σώπῃ σε, ἀναρχε Λόγε Χριστέ ὁ Θεός· Ὁ τότε
τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυ-
χαῖς ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Εν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, μεταμορφούμενος
Σωτὴρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δείξας
τὴν δόξαν σου Χριστέ, τὸ ἀναλλοίωτον ἥστρα-
ψας τῆς Θεότητος· νεφέλη δὲ φῶτος συνεκάλε-
σας, Ἥλιαν καὶ Μωσῆν συλλαλοῦντάς σοι· διὸ
καὶ Πέτρος ἔλεγεν· Οἰκτίρμον, καλὸν ἐστὶν ὧ-
δε εἶναι σὺν σοί. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου
λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου
ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Λαυρέντιον κράτιστον ὕμνῳ προφρόνως.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Λειμῶνι τῆς τρυφῆς, ὡς Χριστοῦ στρατιώ-
της, ἐπαξίως ἐντρυφῶν, καὶ ταῖς ἀγγελι-

καῖς, συγχορευῶν Δυνάμεσιν, ἔλλαμψίν μοι φω-
τοφόρον, δωρηθῆναι δυσώπησον, ἀνυμνοῦντί σε
μαίκαρ Λαυρέντιε.

Αγωνας ὑποδύς, τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, νι-
κηφόρος ἀθλητῆς, στερρότητι ψυχῆς, ἀνε-
δείχθης Λαυρέντις, σέφανον δικαιοσύνης, εὐπρε-
πῶς ἐνδυσάμενος, καὶ διάδημα τὸ ἐπινίκιον.

Υἰὸς ὡς πεφυκῶς, καὶ φῶτας καὶ ἡμέρας,
παραδόξως ἐκ δυσμῶν, ὡς ἥλιος ἡμῖν, αἰ-
σθητὸς ἀνατέταλκας, αἴγλη τῇ φαινοτάτῃ,
καταυγάζων τὰ πέρατα, παναοίδιμε Μάρτυς
Λαυρέντιε.

Θεοτοκίον.

Ρυσθέντες τῷ σεπτῷ, τοκετῷ σου Παρθένε,
τῶν τοῦ Ἄδου καὶ φθορᾶς, δεσμῶν καὶ
κοσμικῆς, κατακρίσεως ἄχραντε, Χαῖρε κεχα-
ριτωμένη, εὐχαρίστως βοῶμέν σοι, ἡ σωτήριος
πύλη τῆς χάριτος.

ᾠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Εχῶν τοῦ Σταυροῦ τὸ τρίπαιον, πρὸς τοὺς
ἀντιπαίλους, ῥωμαλέως ἐχώρησας, καὶ νι-
κήσας στεφανηφόρος, ἀνεδείχθης Ἀξιάγαστε.

Νόμῳ τοῦ Χριστοῦ φραζάμενος, τῇ νομοθε-
σίᾳ, τῶν δυσσεβῶν ὡς ἀήττητος, ἀντετά-
ξω γενναιοτάτῃ, καρτερίᾳ Παμμακάριστε.

Τόνω δεικῶ νευρούμενος, τῆς πολυθεΐας, τὴν
ἀσθένειαν ἔλυσας· τῆ Χριστοῦ δὲ τὴν πρό-
αίωνων, διετραίνωσας Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Ισος τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, φύσει καὶ οὐ-
σία, καὶ Θεότητι γέγονε, τοῖς ἀνθρώποις ἴ-
σος ὁ Λόγος, σαρκωθείς ἐκ σοῦ Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούν-
» **Τ**ες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τὸν οὐράνιον πλοῦτον συναγαγὼν, καὶ τοῖς
πένησι τοῦτον προσαγαγὼν, ἐσκόρπισας
ἔδωκας, δεομένοις τὸν ἄρτον σου· καὶ δι' αὐτοῦ
κτησάμενος, ζωὴν τὴν ἀκήρατον, ἐν τῷ Χρι-
στοῦ μαρτυρίῳ, διέπρεψας ἐνδοξε· ὅθεν ἀρι-
στεύσας καὶ νομίμως ἀθλήσας, τὸν στέφανον
εἴληφας, ἐκ Θεοῦ τῶν καμάτων σου. Ἀθλοφό-
ρε Λαυρέντιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζου-
σαι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότου, ἦλθε·
δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, πρα-

καθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ, Χριστὸν ἐποψόμενοι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ο Διάκονος τοῦ Λόγου, καὶ τῷ λόγῳ κοσμούμενος, τῷ τοῦ Λόγου πόθῳ, γνώμη τῆς ψυχῆς σφραγιάζεται· καὶ σὺν τῷ Λόγῳ δικαίως βασιλεύει νῦν, εὐφροσύνης καὶ δόξης αὐτοῦ ἐμφορούμενος.

Νυσταγμὸν τῆς ἀσεβείας, εὐσεβῶς οὐκ ἐνύσταξας, ἐγρηγόρσει θεία, τῆς μαρτυρικῆς σου ἐνστάσεως, ἀπὸ βλεφάρων τὸν ὕπνον τὸν εἰς θάνατον, ἀπωσάμενος, Μάρτυς Χριστοῦ ἱερώτατε.

Κατὰ τῆς τῶν πλανωμένων, δυσσεβοῦς ὑπολήψεως, ἀληθείας ὅπλοις, καὶ θεοσεβείας φραζάμενος, ταύτης εἰς τέλος καθεῖλες τὸ μνημόσυνον, διὰ πίστεως, καὶ γνωμικῆς διαθέσεως.

Θεοτοκίον.

Ρῦπον πάντα τῆς προτέρας, ἀποθέμενοι βρώσεως, τῆς ζωῆς τὸν ἄρτον, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σιτιζόμεθα, τὸν ἐκ τῆς γῆς τῆς Παρθένου ἀνατείλαντα· ἦν ὡς πρόξενον, τῶν ἀγαθῶν μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ακλινεῖ τῷ βλέμματι, ταῖς θείαις καλλοναῖς, ἐνορῶν πάντων τῶν τερπνῶν, τῶν ἐν γῆ Λαυρέντιε καταπεφρόνηκας, καὶ δεινῶν τοῦ σώματος, ἀλγηδόνων ἀξιάγαστε.

Τὸν Χριστὸν διάκονον, γενόμενον ἡμῖν, δωρεῶν τῶν ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἐπιγνοὺς διάκονος τούτου γεγένησαι, πρὸς αὐτὸν δι' αἵματος, ἐκδημήσας Παμμακάριστε.

Ιερόν ἀνάθημα, καὶ κόσμος εὐπρεπῆς, τῷ Χριστῷ Μάικαρ προσαχθεῖς, τὴν σικηνὴν ἐφαιδρυνας τὴν ἐπουράνιον· ἐνθα νῦν γενόμενος, ἀπολαύεις τῆς ἐλλάμψεως.

Θεοτοκίον.

Συμφυῆς καὶ σύμμορφος, ὑπάρχων τῷ Πατρὶ ὁ Υἱὸς ὁ μονογενῆς, τοῖς ἀνθρώποις γέγονε θέλων ὁμόφυλος, σαρκωθεῖς ὁ Ὑψιστος, ἐκ γαστρὸς σου Μητροπάρθενε.

ᾠδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Τὸ αὔλον πῦρ σε κατοπτῆσαν, τῷ Βασιλεῖ τῶν ὄλων, κατεσκεύασεν ἠδιστον βρῶμα, τῷ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν στέργοντι, καὶ πεινῶντι Παναοίδιμε.

Ολω τῷ φωτὶ προσομιλήσας, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, ὡς Διάκονος ταύτης ὑπάρχων, φωτοειδῆς, Ἀθλοφόρε γέγονας, καταυγάζων τὰς ὑμνοῦντάς σε.

Νευρούμενος θεία δυναθεία, ταῖς τοῦ πυρὸς ἐσχάραις, ἐπικείμενος ἔφερες Μάρτυς, πόθῳ Χριστοῦ, τὴν ψυχὴν πυρούμενος, καὶ τῇ δρόσῳ τῆ τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Υπῆρξας Θεοῦ Παρθενομήτορ, χωρητικὸν δοχεῖον, θρόνος ἐμψυχος, ἅγιον ὄρος, καὶ κιβωτός, καὶ σικηνὴ θεότευκτος, καὶ λυχνία χρυσαυγίζουσα. Ὁ Εἰρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνά-
» γαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιάνθρωπος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πυρὶ θείῳ, φλεχθεῖς τὴν καρδίαν σου, τὸ πῦρ τῶν παθῶν, εἰς τέλος ἀπετέφρωσας, ἀθλητῶν ἐδραίωμα, θεοφόρε Μάρτυς Λαυρέντιε· καὶ ἀθλῶν ἐβόας πιστῶς· Οὐδεὶς με χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ. Ὁ Οἶκος.

Τὸν διαλάμπαντα ὡς φωστῆρα ἀπλανῆ ἐν τῷ κόσμῳ, συνελθόντες, πιστοὶ, ἐν ὠδαῖς ἁσμάτων τιμήσωμεν, Λαυρέντιον τὸν ἀθλοφόρον, καὶ μύστην τῶν ἀπορρήτων· ὅπως ταῖς αὐτοῦ πρεσβείας ῥυσθῶμεν πταισμάτων δευνῶν· τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλῖδα καθαρθέντες, κατίδωμεν Χριστὸν, τὸν τοῦτον ὑπερδοξάσαντα, κραταιῶς ἐναθλοῦντα καὶ λέγοντα· Οὐδεὶς με χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῆ Γ' τοῦ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Λαυρεντίου Ἀρχidiaκόνου, Εὐστῆ Παύλου Ρώμης, καὶ Ἰππολύτου.

Στίχοι.

Τὸν Λαυρέντιον λαύρακα Χριστοῦ λέγω,

Ἐπ' ἐσχάραις ἀνθραξιν ἐξωπτημένον.

Τέλους ἀθλητῶν καὶ κλέους τυχεῖν θέλων,

Ἦθλησας ἄθλον Εὐστῆ τὸν διὰ ξίφους.

Τὸν Ἰππολύτον ἵπποδέσμιον βλέπω,

Ἐναντίον πάσχοντα τῇ κλήσει πάθος.

ᾠπτησαν δεκάτη Λαυρέντιον ἠῦτε ἰχθύν.

Οὗτοι κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίου γέγονασι· καὶ ὁ μὲν Ἅγιος Εὐστός ἐξ Ἀθηνῶν ὑπῆρχεν, ἐν αἷς καὶ τὸν τῆς φιλοσοφίας λόγον ἐξήσκησε. Παραγενόμενος δὲ ἐν Ρώμῃ, χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος, μετὰ τὸ μαρτυρῆσαι τὸν Ἅγιον Στέφανον. Ὀδίνοντος δὲ ἡδῆ τοῦ κατὰ τὸν Χριστιανῶν διωγμοῦ, κελεύει ὁ Ἅγιος Εὐστός Λαυρεντίῳ τῷ Ἀρχidiaκόνῳ αὐτοῦ, διοικῆσαι τὰ σκεύη τῆς Ἐκκλησίας· ὁ δὲ, ταῦτα πωλήσας, διένειμε πτωχοῖς. Τοῦ δὲ Δεκίου ὑποστρέψαντος ἐκ Περσίδος, προσήχθη αὐτῷ ὁ Ἅγιος Εὐστός ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι μὴ πει-

σθεις, ἀλλὰ παρρησία αὐτὸν Θεὸν καὶ Δημιουργὸν τοῦ παντός καθομολογήσας, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἐτμήθη.

Εἰσαχθεὶς δὲ Λαυρέντιος ὁ Ἀρχιδιάκονος, καὶ τὰ ἱερά χρήματα ἀπαιτούμενος, αἰτήσας ἀμάξιας, καὶ λαβὼν τοὺς χωλοὺς καὶ ἀναπήρους, οἷς δένειμε τὰ χρήματα, καὶ ταῖς ἀμάξιας ἐπιστιβάσας, ἤγαγε πρὸς τὸν Βασιλέα· οὗς ἰδὼν, καὶ ὀργισθεὶς, κελεύει τὸν Ἅγιον Λαυρέντιον τυφθῆναι σφοδρῶς, εἶτα βληθῆναι ἐν τῇ φυλακῇ. Ἐν τῇ γενόμενος, ἴατο πάντα, ὅσοι πρὸς αὐτὸν ἐφοίτων, ὡς ἂν ἕκαστος κατείχετο νοσήματι. Ἄπερ ὁ Τριβούνος Καλλίνικος βλέπων, ὁ καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐπιστατῶν, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, καὶ ἐβαπτίσθη. Μετὰ τοῦτο δὲ παρίσταται ὁ Ἅγιος Λαυρέντιος τῷ Βασιλεῖ, καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐπὶ ἐσχάρας ἀπλοῦται, κάτωθεν ὑφαπτομένου πυρός· καὶ ἐν αὐτῇ, τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, καὶ κηδείας τῆς ὀφειλόμενης παρὰ τοῦ Ἰππολύτου τυγχάνει.

Τοῦτο γινούσ ὁ Βασιλεὺς, καὶ μεταπεμφάμενος αὐτὸν, ἐκέλευσε κινάραις (ἀλύσειν, ὀξύτατους ἐχούσαις ὀδόντας) σιδηραῖς μαστιγωθῆναι, εἶτα ἵπποις προσδεθῆναι ἀγρίοις· ὑφ' ὧν ἐπὶ πολὺ συρόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Λέγεται δὲ, ὅτι τῇ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ, μετὰ τὸ παθεῖν τὸν Ἅγιον Ἰππόλυτον, Δέκιος καὶ Οὐαλλερριανός, καθήμενοι ἐπὶ τῶν ἵππων αὐτῶν τοῦ ἀφικέσθαι πρὸς τὸ θάλατρον, ἐξέπνευσαν, κράξας ὁ Δέκιος ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· Ὡ Ἰππόλυτε, ὡς αἰχμάλωτον, οὕτω δεδεμένον, ἀπάγεις με; Ἐκράξε δὲ καὶ ὁ Οὐαλλερριανός· Πυρίναις με κατήναις (Λατιν. κατένα, ἄλυσις) οὕτως ἔλκεις; Τοῦτο δὲ δῆλον γέγονε καθ' ὅλην τὴν αἰκουμένην, καὶ πάντες ἐστερεώθησαν τῇ πίστει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Μυσταγωγῆσαι προκριθεὶς, καὶ διακονῆσαι τῷ Λόγῳ, σικεῦος ἐδείχθης ἱερόν, οὐρανόθεν καὶ ἀνάθημα, μελωδῶν τῷ ποιήσαντι. Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νόμῳ ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ, περιτειχιζόμενος Μάρτυς, τοῖς τοῦ θανάτου καὶ φθορᾶς, νομοθέταις τὸν νοῦν οὐχ ὑπέκλινας, ἀναμέλπων Λαυρέντιε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ως τις ἀνάληγτος σαφῶς, σώμα περικείμενος Μάρτυς, γενναιοτάτῳ λογισμῷ, τοῦ παμφάγου πυρός κατατόλμησας, ἀνακραζῶν πανόλβιε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Πύλη ἐδείχθης νοσητή, τῆς ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους, ἐπιφανείσης ἐπὶ γῆς, τοῖς ἀνθρώποις ἐκ σοῦ Θεονύμφευτε, ὑπὲρ λόγον καὶ ἐννοίαν, τοῦ Θεοῦ τοῦ τῶν Πατέρων εὐλογημένου.

ᾠδὴ η'. Ἀυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ρωμαλέῳ φρονήματι γέγονας, τῆς ἀστέκτου φλογὸς εὐτονώτερος, καὶ ὡς ἐν ἄλλῳ σώματι, πυρακτούμενος Μάικαρ, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ἐβόας τὸν Κύριον.

Ο τοὺς Παῖδας τοὺς τρεῖς ἐκμιμήμενος, καὶ πυρός κατασβέσας τῆς ἀνθρακας, δρόσω

τῆς θείας χάριτος, ἀνακραζῶν καὶ μέλπει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φωτισμὸς ὁ Χριστὸς σοὶ γενόμενος, τὴν αὐτοῦ σε ἰσχὺν περιέζωσε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνήγαγεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντα· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρίζης τοῦ Ἰεσσαὶ ράβδος πέφυκας, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν μου καὶ Κύριον, ὑπερφύως ἐξήνθησας, τῆς Θεότητος ἄνθος· πάντα τὰ ἔργα, διὰ τοῦτο ὑμνοῦμέν σε Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμη, τοῦς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ολόκληρον θῦμα καὶ δεκτὸν θυμίαμα, τῷ Δεσπότη προσενηνεξαι, ὡς περ χρυσίον ἐν καμίνῳ, πυρὶ δοκιμασθεὶς τῆς ἀθλήσεως, καὶ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας γενόμενος, τῶν πρωτοτόκων Ἀξιάγαστε.

Νεύσει ἀκλινεῖ πρὸς τὸν Θεὸν θεούμενος, καὶ ἐνώσει τῇ ἀμείνονι, λόγῳ καὶ θείᾳ θεωρίᾳ, φωτὶ τῷ ἀκροτάτῳ Λαυρέντιε, κραθῆναί σοι τηλαυγῶς ἐξεγένετο· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ως ἥλιος Μάικαρ ἐν δυσμῶν ἀνέτειλας, θαῦμα μέγα καὶ παράδοξον, πᾶσαν φωτίζων Ἐκκλησίαν, ταῖς σαῖς μαρμαρυγαῖς ἀξιάγασε, καὶ θάλπων πάντας τῇ ζέσει τῆς πίστεως· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Σύμβολα Πανάμωμε τῆς σῆς γεννήσεως, οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, πόρρωθεν ταῦτα μνηθέντες, ἐν θείας ἐπιπνοίας τοῦ Πνεύματος, καὶ κόσμῳ διαπρυσίως ἐκήρυξαν· ὧν τὰς ἐκβάσεις νῦν θαυμάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένη
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Αγγελικαῖς Δυνάμεσι, καὶ Μαρτύρων χορείαις, Μεγαλομάρτυς ἐνδοξε, συγχορευῶν τῷ θρόνῳ, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, καὶ λαμπραῖς ταῖς ἐκεῖθεν, αὐγαῖς περιχεόμενος, αἰτεφῶς καὶ εἰρήνην, τοῖς εὐσεβῶς, ἐκτελοῦσι μνημην σου τὴν φωσφόρον, καὶ σὲ φαιδρῶς δοξάζουσιν, ὦ Λαυρέντιε μάικαρ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν Θαβῶρ τῷ ἁγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἡλίας, παρειστήκεισαν τρόμῳ, δαλοπρεπῶς σοι Δέσποτα, συλλαλοῦντες· μεθ' ὧν σε, Χριστὲ Σωτῆρ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνῶμεν, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Φωνή σοι πατρική, οὐρανόθεν ἠκούσθη, Οὐτός ἐστι βοῶσα, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· αὐτοῦ πάντες ἀκούετε.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οὐρανοί.

Ανέλθωμεν πιστοὶ, νοητῶς ἐν τῷ ὄρει, τῆς θεωρίας ὅπως, τὴν δόξαν τοῦ Σωτῆρος, Θεοῦ ἡμῶν κατίδωμεν.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Γράφων ὁ Ψαλμῶδός, Θαβῶρ Χριστὲ Σωτῆρ μου, καὶ Ἑρμών ἀνεβόα, ἐν τῷ ὀνόματί σου, σαφῶς ἀγαλλιάσονται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Παντάναξ Βασιλεῦ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, Παρθένου πανανίας, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπολυσις.

Τῆ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐπλου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Μορφούμενος δι' οἶκτον Χριστὲ, Ἀδάμ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου, ὡφθης δεύτερος Ἀδάμ· ἐν ὄρει δὲ Σωτῆρ μου, Θαβῶρ μετεμορφώθης, παραγυμνῶν σου τὴν Θεότητα.

Εξέστησαν ὀρώντες τὴν σὴν, τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου, Μεταμόρφωσιν Χριστὲ, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ· μεθ' ὧν σε προσκυνῶμεν, σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ Πνεύματι.

Λαμπρύνεται ἡ Κτίσις φαιδρῶς, τῇ σῇ Μεταμορφώσει Χριστέ· ἦν τοῖς θείοις, Ἀποστόλοις ἐν Θαβῶρ, Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ, ὑπέδειξας Θεὸς ὧν, ἀρρήτως λάμψας ὑπὲρ ἥλιον.

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Εὐπλε παναοίδιμε ἐχθροῦ, δυσμενοῦς κατέβαλες, τὰς μηχανὰς ἀνδρειότατα, στερρᾷ ἀθλήσει σου, προσπαλαίσας τοῦτον, καὶ Χριστῷ τῷ Κτίσει σου, θυσιά καθαρά καὶ εὐπρόσδεκτος, καθιερώθης νῦν, τῷ τῶν ὄλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶνος συναγαλλιώμενος.

Εὐπλε παναοίδιμε Σταυρῷ, τοῦ Χριστοῦ φραζάμενος, τὰ τῆς ψυχῆς ἀσθητήρια, πρὸς τὸν ἀντίπαλον, ἐκουσία γνώμη, καρτερῶς ἐχώρησας· καὶ τοῦτον προφανῶς τροπώσμενος, συμβασιλεύεις νῦν, τῷ τῶν ὄλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶνος συναγαλλιώμενος.

Εὐπλε παναοίδιμε Χριστὸν, ἀρρώγον κτησάμενος, τῶν ὑλικῶν κατεφρόνησας, καὶ σῶμα δι' αὐτὸν, τῷ διώκτῃ Μάρτυρι, παραδοὺς εἰς μάστιγας, ἀντέστης ἐναθλῶν μέχρις αἵματος· διὸ στεφάνῳ σε, τῷ τῆς νίκης κατεκόσμησεν, ὁ Δεσπότης καὶ Σωτῆρ καὶ Κύριος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Οῖος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνώδες, νῦν τίμιον καὶ ἁγιόν ἐστιν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου ἔστησαν Κύριε· πρὸ αἰώνων γὰρ κεκαλυμμένον μυστήριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐφάνέρωσεν ἡ φρικτή σου Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ· οἵ τινες τὴν ἀκτῖνα τοῦ προσώπου σου μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτῶνων σου, ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο· οἱ καὶ τῇ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι. Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐμαρτύρει λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτῷ ἀκούετε, ὅς τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστὲ ἀμείψαι θέλων, ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρεις, Θαβῶρ παραγυμνώσων, τοῖς Μύσταις τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Σέλας τὸ τριλαμπές, ἀστράψαν ἀπορρήτως, τῆς θείκης σου δόξης, Θαβῶρ ἐν ὄρει Σωτῆρ, τὴν σύμπασαν ἐφαιδρυνε.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Αἰφνης οἱ Μαθηταί, τὸ ἕξαλλον ἰδόντες, τὸ τῆς στολῆς καὶ πάσης, διαρτίας σε Λόγε, πρηνεῖς εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Εἰς ὅρος ὑψηλὸν μεταμορφωθείς ὁ Σωτῆρ, τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν, ἐν-

δόξως ἐξέλαμψας, δηλών, ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιοθήσονται. Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ, Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας ἐδείκνυον, ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει· καὶ ὁ πάλαι διὰ νόμου, καὶ Προφητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός· ὧ καὶ φωνῇ τοῦ Πατρὸς, ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἐμαρτύρει λέγουσα· Αὐτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τὸν Ἄδην σκυλεύσαντος, καὶ νεκροῖς δωρουμένου ζωὴν τὴν αἰώνιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότη, ἦλθε· δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ, Χριστὸν ἐποψόμενοι. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ομότιμος Λόγος Πατρὶ καὶ Πνεύματι, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνεγράφη τοῖς ἐν γῆ καθάπερ γέγραπται· καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ Θαβώρ, σὺν προκρίτοις Μαθηταῖς, ἐνδόξως μετεμορφώθη· διὸ ὑμνοῦμεν αὐτὸ τὴν Δεῖαν, καὶ παναγίαν συγκατάβασιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν κλεινὸν Εὐπλον εὐσεβῶς ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Τῷ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ, εὐπλοήσας εἰσῆλθες, εἰς λιμένα τῆς ζωῆς, ἐν ᾧ περιχαρῶς, αὐγαζόμενος Ἐνδοξε, κόπασόν μου τῆς καρδίας, πολυτάραχον κλύδωνα, γαληνῶς τοῦ δοξάζειν τὴν μνήμην σου.

Ολόφωτος ἀστήρ, ἀρετῶν δαδουχίαις, καταυγάζων τοὺς πιστοὺς, ἀνέτειλας σοφέ, τῷ σεπτῷ στερεώματι, Εὐπλε τῷ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὸν ζόφον ἀπήλασας, τῶν δαιμόνων δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Νευρούμενος Σοφέ, Δεικῆ δυναστεία, θαρσαλέῳ λογισμῷ, Θεὸν τὸν ἐκ Θεῶ, γεννηθέντα ἐκήρυξας, σταύρωσιν ἐθελουσίως, ὑπομείναντα ἔνδοξε, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον λύσαντα.

Κινείσθω πρὸς τὴν σὴν, εὐφημίαν πᾶν στόμα, ὅτι στόματος ἐχθροῦ, ἐνθέοις διδαχαῖς, Θεοφόρε ἐξήρπασας, πάντα τοὺς εὐπειθεστά-

τως, δεξαμένους τοὺς λόγους σου, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε. Θεοτοκίον.

Λαμπρύνας σου Χριστὸς, τὴν νηδὺν τὴν φωσφόρον, τῇ καθόδῳ τῆ φρικτῆ, ὡς ἥλιος Ἀγνή, τοῖς ἐν κόσμῳ ἀνέτειλε, λύων τῆς πολυθείας, τὴν ἀχλὺν τὴν καχέσπερον, καὶ φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

ᾠδὴ γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Εαυτὸν ἐξέδωκας, ὡσπερ ἄμνός ἐκουσίως, σφαγιασθῆναι θέλων, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ διὰ σέ, ἐθελοντὶ πτωχεύσαντος καὶ σφαγέυτος, Εὐπλε παμμακάριστε.

Γερεῖον ἄμωμον, εὐωδεδάτη θυσία, καὶ προσφορά τελεία, προσανηνέχθη τῷ Θεῷ, περιχαρῶς Μακάριε, ἀναμέλπων· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Νόμοις κρατυνόμενος, Εὐαγγελίου Θεόφρον, μέσον ἀνδρῶν ἀνόμων, ἐπέστης κρᾶζων ἐμφανῶς· τοῖς μὴ ζητοῦσι πάρειμι, διελέγξαι τούτων τὴν δυσσέβειαν. Θεοτοκίον.

Ο Θεὸς ἐν μέσῳ σου, κατασηκηνώσας, οὐδόλως, τῆς παρθενίας κλειθρα, τῆς σῆς ἐσάλευσεν Ἀγνή· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, στηριχθῆναι, πάντα τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Ὁ Εἰρμός.

» Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἔθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἡσθένησε
» Συναγωγῇ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, βοήσωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοὺς νόμους τοῦ Χριστοῦ, ἐν χερσὶ περιφέρων, ἐπέστης ἐκβοῶν, τοῖς ἐχθροῖς ἐν σταδίῳ· Αὐτόκλητος πάρειμι, ἐναθλήσων στερρότατα· ὅθεν κλίνας σου, περιχαρῶς τὸν αὐχένα, ὑποδέδεξαι, τὴν ἐκτομὴν τὴν τοῦ ξίφους, τελέσας τὸν δρόμον σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Γῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τῇ ἀπροσίτῳ Ἰησοῦ, δόξῃ τοῦ θείου σε φωτὸς, μεταμορφούμενος τοῖς σοῖς, ἐλάμψας θείοις Μαθηταῖς, τῷ Ἰωάννῃ καὶ Πέτρῳ καὶ Γακώβῳ· ἐξέστησας αὐτοὺς, τῇ θείᾳ χάριτι· φωνῆς γὰρ πατρικῆς, ἀγαπητόν σε Υἱόν, προσμαρτυρούσης ἤκουον, καὶ εἶδον τὴν τοῦ προσώπου σου δόξαν φρικτὴν· Σωτήρ ὁ πάντας, θέλων σωθῆναι, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ δ'. Δὲ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ναὸς ἔμψυχος Τριάδος τῆς παναγίας, ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης, καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων, Εὐπλε κατηδάφισας, τῷ ὄπλῳ τῆς πίστεως.

Ενηδόμενος τῷ κάλλει τῷ θείῳ Εὐπλε, τῶν αἰκισμῶν καὶ πόνων, τῶν ἀπείρων βασά-

νων, μάκαρ κατεφρόνησας, καὶ χαίρων ἐνή-
θλησας.

Υψηλόφρονα καρδίαν τοῦ παλαμναίου, τα-
πεινωθεὶς θεόφρον, ἐταπείνωσας Μάρτυς,
καὶ πρὸς τὸν ὑψώσαντα, βροτοὺς ἀνελήλυθας.

Πυρακτούμενος τῷ φίλτρῳ τῷ τοῦ Δεσπό-
του, πᾶσαν τὴν πλάνην Μάρτυς, ἐνεπύ-
ρισας ὄντως, καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον, προθύμως
ἐχώρησας. **Θεοτοκίον.**

Λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ σε, σὲ τὴν
τεκοῦσαν Κόρη, τὸν πλετίσαντα πάντα,
θεαίαις ἐπιγνώσεσι, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

ᾠδὴ ε΄. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Ολικῶς ταῖς νεύσεσι, ταῖς θεαίαις λαμπρυν-
θεῖς, καὶ ἀνδρεία ὀχυρωθεῖς, ὡσπερ λέων
Ἄριστε, σὺ πρὸς τὸ στάδιον, πεπορθῶς εἰσέδρα-
μες, τὴν δυσσέβειαν τροπούμενος.

Νέμει σοι τὴν ἄλυπον, ζωὴν ὁ λυτρωτῆς, δι'
αὐτὸν θάνατον πικρὸν, Ἀθλοφόρε ἐνδοξε,
καθυπομείναντι, καὶ χοροῖς συνάπτεισε, τῶν
Μαρτύρων ἀριστεύσαντα.

Εκλίνας ἀχένα σε, προθύμῳ λογισμῷ, καὶ
τὴν κάραν ἀφαιρεθεῖς, τῷ Χριστῷ τρανό-
τερον, καὶ καθαρώτερον, συνεδέθης Ὅσιε, ἀπο-
λαύων τῆς θεώσεως. **Θεοτοκίον.**

Υπερτέρα πέφνησας, Ἀγγέλων ἀληθῶς, τῶν
Ἀγγέλων τὸν ποιητὴν, ὑπὲρ νοῦν κυήσασα,
τὸν δοξάσαντα τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, Πανα-
γία Μητροπάρθενε.

ᾠδὴ ε΄. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Σταζόμενος αἵματι παρέστης, τῷ σῶ ἀγω-
νοθέτῃ, γενναιότατε Εὐπλε θεόφρον, καὶ
παρ' αὐτοῦ, τοὺς στεφάνους εἴληψας τοὺς τῆς
μικτῆς ἀγαλλόμενος.

Εστης πρὸ τοῦ βήματος ἀνδρείως, τοὺς τοῦ
Δεσπότου νόμους, ταῖς ἀγκάλαις σου
Εὐπλε κατέχων, καὶ προφανῶς, τοὺς ἀνόμους
Ὅσιε, διελέγχων προθυμότητα.

Βασάνων πληθὺν μὴ δειλιάσας, μὴ φοβηθεῖς
τὸ ξίφος, τὴν ἀλήθειαν σὺ πρὸ βημάτων,
δικαστικῶν, εὐσεβῶς ἐκήρυξας, καὶ τὴν πλά-
νην ἐθανάτωσας. **Θεοτοκίον.**

Ωσαύμα παράδοξον· πῶς τίκτεις, πείραν
ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα; πῶς θηλάζεις δὲ Παρ-
θενομητορ, τὸν χορηγόν, ἀληθῶς τοῦ γαλακτος,
καὶ τροφέα πάσης κτίσεως; **Ὁ Εἰρμός.**

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγῖς πολλῶν ἀ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνά-
» γαγε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μεγαλομάρτυρος Εὐπλου τοῦ Διακόνου.

Στίχοι.

Ἐκ τῆς σολῆς μὲν, σεπτὸς Εὐπλος Λευίτης·
Ἐκ τῆς τομῆς δὲ, στερόρος ὄντως ὀπλίτης.

Πλήγη ἐνδεκάτη ξίφει Εὐπλος κοπήεντι.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ πόλεως
Κατάνης τῆς Σικελῶν Ἐπαρχίας. Διαβληθεὶς δὲ
πρὸς τὸν Ἄρχοντα Καλβασιανόν, καὶ τὸν Χριστὸν μὴ
ἀρνησάμενος, πρῶτον μὲν δεσμεῖται τὰς χεῖρας καὶ τοὺς
πόδας πρὸς τοῖς γόνασιν, ἔπειτα κρεμάται ἐπὶ ξύλου ὀρ-
θου, καὶ χερσὶ σιδηραῖς ξέεται, ὅτε καὶ θείας φωνῆς ἐλ-
θούσης, ἀνέθορε. Μετὰ δὲ ταῦτα, σφύραις σιδηραῖς τὰς
κνήμας αὐτοῦ θλάττεται· καὶ ἐν εἰρκτῇ ἀπορρίφεις, εὐχῇ
μόνη πηγὴν ὕδατος ἀναδοθῆναι πεποίηκεν ἐν τῇ φυλακῇ.
Εἶτα πάλιν ἐκβληθεὶς, σιδηροῖς ὄνυξι πεपुरακτωμένοις τὰς
ἀκοὰς αὐτοῦ κατετρώθη, καὶ τέλος, τῇ τοῦ ξίφους τιμωρίᾳ
κατεδικάσθη.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τοῦ
σεβασμίου καὶ περικαλλοῦς οἴκου καὶ θεοῦ
Ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτό-
κου τῆς Ἐλεούσης.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Διήγησις περὶ τῆς ἀχειροποιή-
του Εἰκόνης τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εν ταῖς ἡμέραις Τιβερίου τοῦ βασιλέως Θαῦμα μέγα
καὶ παράδοξον γέγονε. Γυνὴ γάρ τις, τοῦνομα Μα-
ρία, Συγκλητικὴ φιλόχριστος, τὴν ἀξίαν Πατρικία, χήρα
οὔσα, περιέπεσε πάθει χαλεπῷ καὶ ἀνιάτῳ· καὶ ἀποκα-
μῦσα ἀπὸ πάσης ἀνθρωπίνης βοηθείας, ἀνέθετο ἑαυτὴν
τῷ Θεῷ καὶ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Ἐννοίαν τοί-
νου ἀγαθὴν ὑποθεμένη ἑαυτῇ, ἀποστέλλει πρὸς τοὺς Λει-
τουργούς τῆς ἀγίας Δεσποτικῆς καὶ ἀχειροποιήτου Εἰκό-
νος, ἀφικέσθαι πρὸς αὐτὴν ἀξιούσα. Τῶν δὲ, παραγενο-
μένων, προσέπεσε τοῖς ποσὶν αὐτῶν, λέγουσα· Δέομαι ὑ-
μῶν, κύριοί μου· ἐπειδὴ ὁ Θεός, διὰ τὰς ἀμαρτίας μου,
συνεχώρησέ με μασίζεσθαι ὑπὸ χαλεπῆς νόσου καὶ ὀλεθρίας,
βούλομαι ἢ ταλαίπωρος καὶ ἀναξία, δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων
ὑμῶν, δέξασθαι τὸν Δεσποτικὸν καὶ ἅγιον Χαρακτῆρα
εἰς τὸν πανευτελῆ μου οἶκον ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα,
καὶ ἴσως δι' αὐτοῦ ποιήσει ἔλεος μετ' ἐμοῦ. Οἱ δὲ, τὴν
τε διαγωγὴν, καὶ τὴν πνευματικὴν αὐτῆς κατάστασιν
ἐπιστάμενοι, ἤγαγον τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα· καὶ τῆς ἀ-
γίας ἀνοιχθείσης θήκης, προσεκύνησεν ἡ γυνὴ καὶ ἠσπά-
σατο· καὶ λαβοῦσα βαμβάκινον μίτον (πανίου) ἰσόμετρον
τῆς ἀγίας Εἰκόνης, τέθεικεν ἐπάνω αὐτῆς. Εἶτα, βαλοῦ-
σα αὐτὴν εἰς καθαρὸν σκρίνιον (θήκην), ἠσφαλίσατο δι'
αὐτῆς· καὶ ἀποτιθεῖσα ἐν τῷ εὐκτηρίῳ αὐτῆς, ἐφωταγώ-
γει λαμπρῶς, ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα λειτουργοῦσα.

Πληρωθεισῶν δὲ τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ἦρξαντο
αὐτῇ ὀδύνηαι τῆς γυναικὸς γίνεσθαι σφοδραὶ καὶ ἀφόρητοι,
ὥς τε μὴ δύνασθαι αὐτὴν μηδὲ τῆς κλίνης ἀναστῆναι.
Προσκαλεσαμένη δὲ μίαν τῶν παιδικῶν, ἣν οἶδε καθα-
ρωτέραν, φησὶ πρὸς αὐτήν· Δέξαι τὴν θήκην τῆς ἀγίας
Εἰκόνης, ὅπως προσκυνήσω, καὶ εὐρῶ μικρὰν ἀνάπαυσιν
τῆς συνεχούσης με σφοδρᾶς ὀδύνης. Ἡ δὲ, πορευθεῖσα εἰς
τὸν εὐκτήριον, εἶδε Θαῦμα μέγα καὶ φοβερόν καὶ παρα-

δοξον. Φλόξ γὰρ πυρός εἰς πλησμονὴν γενηθεῖσα ἐκ τῆς ἀγίας Σήκης ἐκείνης, ἀνῆρχετο μέχρι τοῦ στέγους· καὶ καθάπτουσα τὸ ὄλον Θυσιαστήριον, κατήρχετο μέχρι δαπέδου, μηδὲν τὸ σύνολον τὸ Θυσιαστήριον βλάπτουσα· καὶ ἐκπλαγεῖσα ἢ παῖς, ἔπεσε χαμαί· Δραμοῦσα δὲ ἑτέρα, ἀπήγγειλε, τῇ κυρία αὐτῆς. Ἡ δὲ, κατάφοβος γενομένη, κατῆλθε τοῦ κλινιδίου· καὶ βία πρὸς τὸν εὐκτήριον ἀπελθούσα, καὶ τὴν φλόγα ἰδοῦσα, τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἀνεβόησεν. Εἶτα μετεκαλέσατο τοὺς Λειτουργοὺς μετὰ σπουδῆς· συνηκολούθησε δὲ αὐτοῖς καὶ ἔχλος πολὺς, καὶ πάντες, ἰδόντες τὸ παράδοξον, κατεπλάγησαν. Ἀνερχομένης δὲ τῆς φλογὸς καὶ κατερχομένης ὡσπερ ὀθόνης πλοίου, ὑπὸ ἀνέμου σφοδροῦ ριπιζομένου, ἔκραζον πάντες τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἐπὶ ὥρας πολλὰς. Γενομένης δὲ ἱερατικῆς εὐχῆς, κατέπεσεν ἡ φλόξ· καὶ ἀνοίξαντες τὴν Σήκην, εὗρον τὴν ἀγίαν Δεσποτικὴν καὶ ἀχειροποίητον Εἰκόνα ἀσινῆ καὶ ἀλώβητον. Λαβόντες δὲ καὶ τὸ βαμβάκινον τμημα, ὃ ἐπέθηκεν ἡ Πατρικία, εὗρον ἐν αὐτῷ ἕτερον Χαρακτῆρα Δεσποτικὸν ἀχειροποίητον, ὡ τοῦ θαύματος! Ὁμοίου τῷ πρωτοτύπῳ. Δοξάσαντες δὲ τὸν Θεὸν ἐπὶ τούτῳ πάντες, καὶ ἀσπασάμενοι αὐτὸν, ἔθηκαν ἐπὶ τὸ ἄλγος τῆς γυναικός· καὶ εὐθέως αἱ ὀδύνας ἀπηλάθησαν, ἡ δὲ νόσος ἐδραπέτευσε, καὶ ἡ γυνὴ ἰάθη· καὶ τελείως εἰς ἑαυτὴν ἔλθοῦσα, ἀνέστη δοξάζουσα τὸν Θεόν, σὺν πᾶσι τοῖς ἔλθοῦσι μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων.

Μετὰ δὲ χρόνους τινὰς, ἡ τιμιωτάτη ἐκείνη, ἐπεὶ προέγνω τὴν ἐκ τοῦ βίου τούτου ἑαυτῆς μετάθεσιν, ὡς σκεῦος ἐκλογῆς οὖσα, ἐφρόντισεν ἀναθεῖναι τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα τούτου τῇ ἐν τῇ Μελιτινῇ Μονῇ τῆς Ἀγίας Ἀναλήψεως· καὶ ὡς ἐξ ἀποστολῆστινος, φθάσαντος ἐκεῖσε Δομετιανῷ, Ἀρχιεπισκόπου Μελιτινῆς, ἐξαδέλφου τοῦ Βασιλέως Μαυρικίου, μετὰ καὶ τῶν πρώτων τῆς αὐτῆς πόλεως, ἐπέγνω τούτο ἡ Πατρικία, καὶ ἐνεχείρισε τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ, εἰπούσα τὸν σκοπὸν αὐτῆς, δι' ὃν ἀπεκομίσθη ἐν Μελιτινῇ.

Οὐκ ἄξιον δὲ παραδραμεῖν καὶ τὸ δεύτερον θαῦμα. Τῆς γὰρ ἐπιδρομῆς τῶν Περσῶν ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως γενομένης, φόβῳ βαλλόμενοι αἱ τοῦ Μοναστηρίου μονάζουσαι, μήποτε καὶ αὐταὶ συλληφθῶσι, κατέλαβον τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐξ εὐγενῶν οὖσαι, ἔλαβον παρὰ τοῦ Πατριάρχου Σεργίου Μοναστήριον. Ὅς καὶ μαθῶν περὶ τῆς ἀγίας ταύτης καὶ ἀχειροποίητου Εἰκόνης, καὶ μὴ βουλομένων τῶν μοναζουσῶν, ἀφείλετο ταύτην. Ἀλλ' ἐπανέστησαν αὐτῷ Σλίφεις ἀλλεπάλληλοι ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Βασιλέων ἀγανάκτησις κατ' αὐτοῦ, ταραχαὶ τῆς Ἐκκλησίας διάφοροι, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ διαπορεῖσθαι περὶ τούτων, ὅρα ἐν νυκτὶ φοβερόν τινα ἄνδρα, ἐστῶτα καὶ λέγοντα αὐτῷ· Ἀπόδος ὃ ἔλαβες ἐν τάχει τοῦ Μοναστηρίου ἀδίκως. Ἀναστάς δὲ διελογίζετο· καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς περὶ αὐτὸν ἐπυθάνετο· Τίνες εἰσὶν αὐταὶ αἱ Σλίφεις, καὶ δι' ἃς αἰτίας ὑπομένω ταῦτα; μᾶλλον δὲ, ὅτι καὶ εἶδον ἐν νυκτὶ φοβερόν τινα ἄνδρα, ἐστῶτα καὶ λέγοντά μοι· Ἀπόδος ἐν τάχει, ὃ ἔλαβες τοῦ Μοναστηρίου ἀδίκως· τίνος τί ἔλαβον ἀγνοῶ. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Δέσποτα μηδὲν τοιοῦτον λογίζου· οὐδὲ γὰρ ἠδίκησας ποτέ τινα, ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν δαιμόνων ἐνεργείας εἰσὶ καὶ αἱ Σλίφεις καὶ αἱ φαντασίαι. Εἶτα πάλιν καταλαμβάνει ἡ νύξ· καὶ ἐπιστάς ὁ φοβερός ἐκεῖνος, λέγει αὐτῷ μετὰ αὐστηρίας· Ἀπόδος ἐν τάχει, ὃ ἔλαβες ἀπὸ τῶν μοναστριῶν τῆς Ἀναλήψεως· καὶ οὐκ οἶδας ὅτι ξέναι εἰσὶ καὶ ἀπαρηγόρητοι, ὡς ἀπ' ἀλλοτρίας γῆς ἔλθοῦσαι; Ἐξυπνος δὲ γενόμενος, λέγει πρὸς τὸν Κουβουκλήσιον (κατακοιμιστὴν) αὐτοῦ· Ἀδελφε, ὡς ἔλαβες τὸν Δεσποτικὸν Χαρακτῆρα ἀπὸ τῶν μοναζουσῶν, πῶς τούτο ἐλογίσαντο; Ὁ δὲ Βασιλέως, Δέσποτα, κατὰ πολὺ· καὶ εἰ ἠδύναντο, ἠμύναντο

ἂν ἡμᾶς. Τότε συνῆκεν ὁ Πατριάρχης ἑαυτοῦ καταγνοῦς· καὶ μετὰ πολλῆς τιμῆς καὶ σπουδῆς ἀπέστειλε τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα ἐν τῇ Μονῇ τῶν μοναστριῶν, κατὰ τὴν κδ' Νοεμβρίου. Κατέπαυσαν δὲ καὶ οἱ πειρασμοί, καὶ αἱ Σλίφεις τοῦ Πατριάρχου, καὶ αἱ μοναστριαὶ ἠγαλλιάσαντο, ἀπολαβοῦσαι τὴν μηδέποτε λήγουσαν χαρὰν ἐκ τοῦ θείου Χαρακτῆρος.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Στάξαν σου ἐν γῇ τὸ αἷμα, ἀπέσβεσε τὴν πυράν, τῆς πλάνης Πανόλθιε, τὴν δὲ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, πλουσιωτάτως ἠρδευσε, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦσάν σε.

Ἐχων φρόνημα γενναῖον, καὶ ἄσειστον λογισμόν, τὴν πλάνην κατέσεισας, καὶ προϊσταμένους τοῦ ψεύδους, ταῖς ἀψευδέσιν ἠλεγξας, διδαχαῖς Εὐπλε πάνσοφε.

Ἠύλησοι τοῦ Παραδείσου, Εὐπλε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἠνοιχθη μακαρία, κεκαλλωπισμένον ἰδοῦσα, τῷ θείῳ πάθει, καὶ τῷ νικητικῷ διαδήματι.

Ἀνθρακι κεκαθαρμένος, θείῳ Μάρτυς τὴν ψυχὴν, ἀνθρακας κατέσβεσας, τῆς πολυθείας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἦνα σου τὴν θείαν μήτραν, κάμιнос ἡ Περσικῆ, τυπώση Πανάμωμε, σώζει Νεανίας ἀφλέκτες, ἀναβοῶντας· Κύριε ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Νοσημάτων παντοίων καθάρσιον, καὶ πνευματικῶν δεινῶν ἐλατήριον, τὸ σὸν ὑπάρχει Λεῖψανον· ὃ κυκλοῦντες βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐπὶ σοὶ τῶν πιστῶν δῆμος γέγηθε, πρὸς Χριστόν σε μεσίτην κτησάμενος, καὶ πρεσβυτήν θερμότατον, καὶ προστάτην παμμακάρ, Εὐπλε Λευῖτα, τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Συνελθόντες ἀρύσασθε ἄνθρωποι, νοσημάτων καταλληλον ἴαμα, ἐκ τῆς σοροῦ τοῦ Μάρτυρος, καὶ βοήσατε πίστει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ὠραϊώθης Ἀγνή παναμώμητε, ὑπὲρ πάσαν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν, τὸν Ποιητὴν κηύσασα, τῶν βροτῶν καὶ Ἀγγέλων, ὧ μελωδοῦμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὦδὴ δ΄. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιδεῖν ἠξιώθης ἀληθῶς πανόλβιε, τὰ μακρόθεν σοὶ ποθόμενα· ἔσης ἐφέσεως ὡς φθάσας, αὐτὸ τῶν ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, τῆ πόθῃ σαφῶς τὸ συμπέρασμα, Εὐπλε Λευίτα ἀξιάγασε.

Ως σκῆπτρον κατέχων τὸν Σταυρὸν μακάριε, τῇ χειρὶ σου, τὴν πορφύραν δέ, ἣν ἐξ αἱμάτων ἱερῶν σου, ἐφοίνιξας λαμπρῶς περικείμενος, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ νῦν παρίστασαι, Εὐπλε Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Σήμερον Κατάνη ἢ σεπτῆ μητρόπολις, πολιοῦχον ταύτης ἄριστον, σὲ κεκτημένη ἐορτάζει, τὴν θείαν ἐκτελοῦσά σου ἄθλησιν, σὺν πάσαις ἐπαρχίαις καὶ πόλεσιν· ἣν περιέποις σαῖς δεήσεσιν.

Ηλιος ὀλόφωτος σαφῶς γεγένησαι, καὶ πρὸς φέγγος κατεσκήνωσας, Μάρτυς τὸ θεῖον τῇ μεθέξει, θεούμενος τῇ θείᾳ μακάριε· καὶ νῦν φωταγωγεῖς τοὺς ὑμνοῦντάς σου, τὴν φωτοφόρον μάκαρ ἄθλησιν. **Θεοτοκίον.**

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν μου φωταγωγήσον· κείμενον βόθρω ἀπωλείας, ἀνάστησον, ἐχθροὺς καταισχύνουσά, τοὺς θλίβοντας αἰεὶ τὴν καρδίαν μου, καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθοῦντάς με. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσωνίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Διὸς ἀνακείμενος, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, καὶ ἀσραπαῖς ταῖς ἐκείθεν, λαμπόμενος ἀθλοφόρε, τῶν ἐκτελεόντων μέμνησο, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, καὶ σὲ τιμώντων Ἄγιε, ὡς τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, Διάκονον μάρτυς Εὐπλε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Φῶς ἀναλλοιώτον Λόγε, φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν κτίσιν.

Ἐς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Χαίρετε ἢ τριάς, τῶν θείων Ἀποστόλων, ἢ τῆς Τριάδος εἶδες, τὸν κατ' οὐσίαν ἕνα, εἰς ὅρος τὸ Θαβωρίον.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Εὐγέ σοι τῷ Θαβῶρ, τῷ πρὶν ζοφωδεστάτῳ· φωτὸς γὰρ ἠξιώθης, οὐκ αἰσθητοῦ ἡλίου, τῆς ἄνω δὲ λαμπρότητος.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Φωτὶ μὲν τῷ τοῦ σου, προσώπου ἐλλαμφθέντες, οἱ Μαθηταί σου Σῶτερ, μὴ φέροντες τὴν αἴγλην, εἰς γῆν ἄφνω κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβῶρ Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ ΙΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικίτου.

Εἰδήσις.

Εν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, διὰ τὸ ἐν τῇ ιγ' ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως.

ε κ ε

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γ'.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ κατατέμνοντα ὄργανα, οὐ θυμὸν ἀλογώτατον, ἀφρόνως δικάζοντος, οὐχ ὄρμας λεόντων, οὐ βράσεις λεβήτων, οὐ τῶν μελῶν τὰς ἐκκοπὰς, οὐδὲ θανάτου πικρὰν ἀπόφασιν, ὑμᾶς ἀθανατίζουσάν, καὶ πρὸς Θεὸν τὸν ἀθάνατον, εὐκλεῶς παραπέμπουσάν, Ἀθληταὶ γενναϊότατοι.

Τὸ μακαριώτατον, καὶ κατὰ πάντα σεβάσμιον, καὶ ἀξίοις ποθούμενον, τέλος ἀπειλήφατε, καὶ τὰς δι' αἰῶνος, γενναῖοι ἐλπίδας, καὶ ἀναβλύζετε ἡμῖν, κρηνοῦς θυμαίων φλογμὸν ἐξαίροντας, παθῶν ψυχῆς καὶ σώματος, τῶν εὐσεβῶς τὴν ἐτήσιον, ἐορτὴν ἡμῶν πάντοτε, ἐκτελούντων Πανεύφημοι.

Φώτιος ὁ ἐνδοξος, καὶ ὁ θεόφρων Ἀνίκητος, ἢ δυὰς ἢ πανάριστος, Τριάδος λαμπρότησι, κατηγλαῖσμένοι, καὶ πεποικιλμένοι, ταῖς τῶν στιγμάτων καλλοναῖς μετὰ Ἀγγέλων αἰεὶ ἀγάλλονται· τοῖς πίστει δὲ τὴν ἐνδοξον, καὶ ἱεράν αὐτῶν ἄθλησιν, ἐορτάζουσι νέμουσι, φωτισμὸν τε καὶ ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ὁσίου Μαξίμου γ'.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὸν δι' οἶκτον γενόμενον, ὡς εὐδόκησεν ἀνθρώπων, ἐν δυσὶ θελήσεσιν ἐνεργείαις τε,

κατανοούμενον Ὅσιε, ἐκήρυξας Μάξιμε, ἀποφράπτων μιαρῶν, τὰ ἀπύλωτα σώματα, μονοθέλητον, μονενέργητον, τοῦτον δοξαζόντων, ἐπηρεία διαβάλου, τοῦ τὴν κακίαν τεκτῆναντος.

Ταῖς νευραῖς τῶν δογμάτων σου, Πύρρον Πάτερ ἀπέπνιξας, ληρωδῆντα Μάξιμε τὸν κακόφρονα· καὶ διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ θλίψεις αἰδίμε, μασιζόμενος σφοδρῶς, καὶ τὴν γλώτταν τεμνόμενος, καὶ τὴν πάντατε, πρὸς Θεὸν αἰρομένην θείαν χεῖρα, δι' ἧς γράφων διετέλεις, τὰ ὑψηλότατα δόγματα.

Οξυγράφε ὡς κάλαμος, τεθηγμένη τῷ Πνεύματι, ἡ ἀγία γέγονε Μάκαρ γλώσσά σου, καλλιγραφοῦσα ἐν πνεύματι, πλαξὶ καρδιῶν ἡμῶν, νόμον θείων ἀρετῶν, καὶ δογμάτων ἀκρίβειαν, καὶ τὴν σάρκωσιν, τοῦ ἐν δύο οὐσίαις τοῖς ἀνθρώποις, καὶ μιᾷ τῇ ὑποστάσει, ἐμφανισθῆναι θελήσαντος.

Δ ὄξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν, Πατὴρ ἡμῶν Μάξιμε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ἄντως εὐθείαν, πορεύεσθαι ἐγνώμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὅσιων συμμετοχε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Τὸν γνώφον τὸν νομικόν, ἡ φωτεινὴ τῆς Μεταμορφώσεως διεδέξατο νεφέλη· ἐν ἧ Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας γενόμενοι, καὶ τῆς ὑπερφώτου δόξης ἀξιωθέντες, Θεῷ ἔλεγον· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Ο ἵκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Ορει ἐν τῷ Θαβῶρ, προσέλθωμεν προθύμως, θεάσασθαι τὴν δόξαν, τοῦ πάντων βασιλέως, Χριστοῦ τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν αἱ οὐρανοί.

Ωφθης σὺν Μωϋσῆ, Ἡλίε τε Σωτὴρ μου, καὶ Μαθητῶν προκρίταις, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, ἀστράψας ὑπὲρ ἥλιον.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἐρμών.

Ηκουον πατρικῆς, φωνῆς προσθεβαιούσης, τὴν δόξαν σου Σωτὴρ μου, οἱ Μαθηταὶ καὶ φόβῳ, πρηνεῖς εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δ ὄξα, Ἦχος πλ. β'. Τοῦ Ὁσίου.

Οσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· δι' ὧν ἐν ταῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου.

Τῶν δαιμόνων ἔτρεψας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Τῆς Ἑορτῆς.

Τῆς Θεότητός σου Χριστέ, ἀμυδρὰν αὐγὴν παραγυμνώσας, τοῖς συναναβάσί σοι ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς ὑπερκοσμίας σου δόξης ἐποίησας κοινωνίης· ὅθεν ἐνθεαστικῶς ἐκραύγαζον· Καλὸν ἔστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ τὸν μεταμορφωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε, καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σε πάντα ἐφώτισας. Λύρα τῷ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σου Σωτὴρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ τῷ ὄρει Θαβῶρ μετεμορφώθης. Ἡλίας καὶ Μωσῆς συνελάλουνσαι· τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· οἱ κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. Ὅ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δ ὄξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιοσ.

Εν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, μεταμορφούμενος Σωτὴρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν σου Χριστέ, τὸ ἀναλλοίωτον ἡστράψας τῆς Θεότητος. Νεφέλη δὲ φωτὸς συνεκάλεσας, Ἡλίαν καὶ Μωσῆν συλλαλοῦντάς σοι· διὸ καὶ Πέτρος ἔλεγεν· Οἰκτίρμον, καλὸν ἔστιν ὧδε εἶναι σὺν σοί. Ὅ τότε ταύτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δ ὄξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα αἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, καὶ αἱ δύο ἐπόμενοι τῶν Ἀγίων.

Κανῶν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τερπνὴν ἐπαινώ Μαρτύρων ξυνωρίδα. Ἰωσήφ.

Ὁδὴ α'. Ἦχος δ'. Θεαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Ταῖς πόνοις, τοῖς τῆς σαρκὸς Πανεύφημοι, ἐγκαρτερήσαντες, εὐσθενεστάτη πίστει

λογισμοῦ, πρὸς τὴν ἄπονον χαίροντες, ζῶν μετεβιβάσθητε, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύοντες.

Εὐθέοις, ὀχυρωθεὶς Ἀνίκητε, ὅπλοις τῆς πίστεως, πρὸς συμπλοκὴν ἀσάρκων δυσμενῶν, ῥωμαλέως ἐχώρησας, καὶ τὰ αὐτῶν στρατεύματα, θείᾳ δυνάμει ἐξηφάνισας.

Ρῆτόρων, ἀδολεσχίαν ἐνδοξε, καὶ νοῦν ἀδόκιμον, Ἑλληνιστῶν φρονήσει θείκῃ, λαμπρυνόμενος ἡσχυνας· καὶ σεαυτὸν Ἀνίκητε, ὅλον πρὸς ἀθλήσιν ἐκδέδωκας.

Θεοτοκίον.

Παρθένος, καὶ πρὸ τοῦ τόκου Ἄχραντε, καὶ μετὰ γέννησιν, ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης· τὸν Θεὸν, ὑπὲρ λόγον γὰρ ἔτεκες, τὸν τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, ἐνηθληκότας στεφανώσαντα.

Κανὼν τῆ Ὁσίου, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων)

Οὐ παμμέγιστος Μάξιμος δοξάζεται.

Ἰωάννου Μοναχοῦ (*).

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Οληνμοι τὴν θεόπνου, ἐκ τῆς μελιρρύτου καὶ ἠδείας σου, ἐναπόσταξον γλώττης, δεῖε Μάξιμε χάριν τοῦ Πνεύματος.

Πῦρ καιόμενον ὠφθης, κατὰ τῶν αἰρέσεων Μακάριε· ὡς καλάμην γὰρ ταύτας, κατηνάλωσας ζήλω τοῦ Πνεύματος.

Αῖνον προετέθη, ἐκ δυσσεβεστάτης προαιρέσεως, μονοθέλητον δόγμα· τοῖς δὲ λόγοις σου Πάτερ διήλεγεται.

Θεοτοκίον.

Αῖχραντε Θεοτόκε, ἢ σεσαρκιωμένον τὸν αἰδιδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκούσα ὑμνοῦμέν σε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Νικήσας μετὰ Χριστοῦ, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ στέφανον, νικητικὸν ἔλαβες, Μάρτυς ἀθλοφόρε Ἀνίκητε.

Ηλόγησαν τῆς σαρκὸς, ὡς φθειρομένης οἱ Χριστοῦ Μάρτυρες, καὶ χαλεπὰ βίασαν, γνώμη ῥωμαλέα ὑπήνεγκαν.

Ναμάτων ζωοποιῶν, πεπληρωμένοι θολερὰ ρεύματα, πλάνης σοφοὶ Μάρτυρες, ρεύμασιν αἱμάτων ἐπαύσατε.

Θεοτοκίον.

Εὐώκησεν ἐπὶ σοί, ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανοὺς Κύριος, καὶ ἐξ ἡμῶν ἄπασαν, πλάνην Θεοτόκε ἐξώκισεν.

(*). Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανὸνα τοῦ Ὁσίου Μαξίμου, εἰς Ἦχον πλ. δ'. καὶ αὐτὸν, ἀνώθυμον ὁμῶς, καὶ ἀνευ Ἀκροστιχίδος.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡς εἶ τὸ στερέωμα.

Μέγιστος ὁ Μάξιμος, τῆς εὐσεβοῦς Χριστοῦ πίστεως, παναληθῆς, κήρυξτε καὶ Μάρτυς, ἀνεδείχθη δι' αἵματος.

Μάξιμε μακάριε, σὺ δι' ἀσκησεως γέγονας, θεοπρεπὲς, τῆς φιλοσοφίας, καὶ σοφὸν ἐνδιαίτημα.

Εὐβλυσεν ἡ γλῶσσά σου, ποταμηδὸν Χριστοῦ δόγματα, πανευσεβῆ, Μάξιμε παμμάκαρ, τῆς σοφίας ὁ τρόφιμος.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κειτήμεθα, καταφυγὴν καὶ τεῖχος ἡμῶν, Χριστιανοί· σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς εἴτα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Φῶς τὸ τρίλαμπές, οἰκῆσαν ἐν τῇ ψυχῇ σου, σκεῦος ἐκλεικτόν, ἀνεδείξε σε παμμάκαρ σαφηνίζεις καὶ γὰρ τὰ θεία τοῖς πέρασι, δυσσεφίκτων νοημάτων τε τὴν δήλωσιν μακάριε, τὴν Τριάδα πᾶσι Μάξιμε, ἀνακηρύττων τρανῶς, ὑπερούσιον ἀναρχον.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἱερέων ἡ κρηπίς, ἡ βᾶσις τῶν δογματῶν, ἡ σάλπιγξ τῆς σοφίας, Μαρτύρων ἡ ἀκρότης, καὶ τῶν πιστῶν ὁ στηριγμός, κόσμῳ προανίσχει Μάξιμος ὁ θαυμαστός διὰ τῆς θείας αὐτοῦ μνήμης σήμερον. Τούτου οὖν πρὸς τὴν λάμψιν ἀνάστητε πάντες, τὴν παρρησίαν καὶ τὸν ζῆλον εὐφημοῦντες, ὃν ἔδειξεν ὑπὲρ εὐσεβείας, δι' ἣν ἀληθῶς ὡς ποιμὴν ὑπὲρ ποιμνῆς παρετάξατο στερρόως κατὰ τῶν λύκων· οὓς καταβαλὼν βραβεῖοις νίκης ἐξέφθη, τὴν Τριάδα πᾶσιν ἀνακηρύττων τρανῶς, ὑπερέσιον ἀναρχον.

Εἴτα Κάθισμα τῶν Ἁγίων, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Καταβαλόντες τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, τῇ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν ἀθλοφόροι, τὸν θρανὸν ὠκήσατε γηθόμενοι, Φώτιε αἰδιμε, καὶ Ἀνίκητε μάκαρ· ὅθεν μακαρίζεσθε, εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες Χριστῷ, τῶν ἐκτελούντων ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὰ κατορθώματα τῆς πολιτείας σου, πάντων φωτίζουσι τὰ διαβήματα, Μάξιμε Πάτερ ἀληθῶς, τῶν πίσει μιμουμένων σε· ὅθεν τοὺς ἐκ πόθου σε, μακαρίζοντας πάντοτε, σῶζεταῖς πρεσβείαις σε, ἀπὸ πάσης στενωπέως, Χριστὸν τὸν ἀγαθὸν ἱκετεύων, μάκαρ ἀξιοθαύμασε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὁμοιον.

Τῆς Δείας δόξης σου, ὄντως ἀπαύγασμα, καθὼς ἠδύναντο, ἔδειξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβῶρ, ὅρει μεταμορφούμενος· οἷς συνελλαμφθῆμεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, μόνη ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, καὶ πίστει σοι συμφώνως βοῶντες· Δόξα Χριστέ τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Πυρακτούμενοι ἀγάπη Θεοῦ προθύμως, φλόγα πυρὸς ὑπήλθετε, μένοντες τῇ δρόσῳ, ἀφλεκτοὶ τοῦ Πνεύματος, ἀήττητοι Μάρτυρες, Δεῖοι πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Α᾿πρηνήσαντο τὸ σῶμα ποικιλοτρόπως, οἱ Ἀθληταὶ ξεόμενοι· ὅλω τῷ νοῖ γὰρ, τῷ Θεῷ ἠτένιζον, τῷ τούτοις παρέχοντι, τὴν ὑπομονὴν διὰ πίστεως.

Ισχυρότατοι ὡς πύργοι τῆς εὐσεβείας, τείχη ἐχθροῦ καθείλετε, καὶ πόλεως Δείας, Μάρτυρες κραυγάζοντες, πολῖται γεγονάτε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νυσταγμὸν οὐκ ἐνυστάξατε δυσσεβείας, ἀλλ' ἐγρηγόρσει Μάρτυρες Δεία τοὺς ὑπνοῦντας, πάντοτε εἰς θάνατον, πρὸς φῶς ἐξεγείρετε, τῆς θεογνωσίας ἐν χάριτι. Θεοτοκίον.

Ως ὠραία ἀπεκύησας τὸν ὠραῖον, Παρθενομητορ ἄχραντε, τὸν ὠραιότατους, δείξαντα τοὺς Μάρτυρας, στερρόως ἐναθλήσαντας, καὶ τὴν ἀθείαν μειώσαντας.

Τοῦ Ὁσίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γηγενεῖς σε γεραίρουσι, καὶ τῶν οὐρανίων τάξεις θαυμάζουσι· τῇ φιλίᾳ τῆς σοφίας γὰρ, ἀνεδείχθης Πάτερ ὡσπερ ἄσαρκος.

Ιταμὸς μὲν ὁ τύραννος, ἀλλ' ἡ καρτερία σου ἀκατάπληκτος· ὅθεν σὺ μὲν μεμακάρισαι, ἐκεῖνος δὲ Πάτερ ἐξωστράκισται.

Συναθλοῦσί σοι Μάξιμε, ἡ τῶν μαθητῶν δυαὶς ἡ πανόλβιος, σοὶ τῶν ἄθλων κοινωνήσαντες· διὸ καὶ ἐπάθλων ἴσων ἔτυχον.

Τῇ ροῇ σου τοῦ αἵματος, καταρδευομένη ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐξανθεῖ πατροπαράδοτον, τοῦ Δείου σου σπόρου δόγμα Ὁσιε.

Θεοτοκίον.

Η τὸν στάχυν βλαστήσασα, τὸν ζωοποιὸν ἀνήροτος ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζωὴν, Θεοτόκε σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Μυρίοις αἰκισμοῖς, νεκρωθὲν τὸ σαρκίον σου Ἀνίκητε τὴν ἀγήρω, καὶ ἀθάνατον δόξαν, πάμμακαρ προεξένησεν.

Ανάλωτος πυρὶ, κατακαίοντι γέγονας, ὦ Φώτιε Δείου φέγγους, κοινωνέ καὶ ἡμέρας, ἀδύτου τέκνον γνήσιον.

Ρέόντων τὴν φορὰν, παντελῶς ἀπεκρούσαντο, ποθήσαντες τῶν μενόντων, τὸ τερπνὸν ὀλοφύχως, οἱ Μάρτυρες οἱ ἐνδοξοί.

Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἐρμηνεῦσαι Μυστήριον, ὦ Δέσποινα Θεοτόκε; ὑπὲρ νοῦν γὰρ καὶ λόγον, Θεὸν ἀφράστως τέτοκας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ο γνῶσιν τῶν γήινων ἀθροίσας, καὶ οὐρανίων, ἐνδίκως φιλόσοφος, κατονομάζεται Μάξιμος.

Σοφίας τῆς ἀμείνω τῷ ἔρωτι, τοῦ Χριστοῦ σου, μιμητῆς πανάριστος, ὦφθης αἰοῖδιμε Μάξιμε.

Μανία ὑπερόριος γέγονας, τοῦ τυράννου, εὔρες δὲ Μακάριε, τὸν Ἰησοῦν παραμύθιον.

Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα, τῶν παθῶν μου, ἢ Θεὸν κυήσασα, τὸν κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Ὡδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Υψώθης, ἀνηλεῶς ἐν ξύλῳ ξεόμενος, τὸ τῆς νεκρώσεως πάχος, ἀπορρίπτων, Δείαν καταστολήν τε, οὐρανόθεν, ἐνδυόμενος Μάρτυς Ἀνίκητε.

Ρήξαντες τοὺς δεσμοὺς τῆς ἀπάτης οἱ Ἄγιοι, ἐν τῷ δεσμεῖσθαι εὐτόνως, τῆς ὑπομονῆς τε καὶ καρτερίας, Δεῖοις βρόχοις, τὸν προστατήν τοῦ σκότους ἀπέπνιξαν.

Ωφθητε, ὡς μεγάλοι φωστήρες φωτίζοντες, μαρμαρυγαῖς ἰαμάτων, καὶ ἀντίσι Δείων ἀγωνισμάτων, πᾶσαν κτίσιν, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι. Θεοτοκίον.

Νομίμων, ἀπεκύησας δίχα Πανάμωμε, τὸν ἀληθῆ Νομοθέτην· ὃν δυσώπει νόμῳ τῆς ἀμαρτίας, τὴν ψυχὴν μου, τροπομένην οἰκτεῖραι καὶ σῶσαί με.

Τοῦ Ὁσίου. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ανένδοτον προσφέρων τῷ Θεῷ, Θεοφόρε δέησιν, ψυχῆς τε καὶ σώματος, τῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς ἡμᾶς λύτρωσαι.

Εηραίνεται αἰρέσεως πηγῇ, βορβορώδους ἀπασα, αἰοῖδιμε Μάξιμε, φραττομένη τῇ ἠδύτητι τῆς γλώττης σου.

Ιλάσθητί μοι μόνη ἀγαθὴ, καὶ πηγὴν τῆς χάριτος Χριστέ τῇ καρδίᾳ μου, ταῖς λιταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου ἀνάβλυσον.

Θεοτοκίον.

Η μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκί, τὸν Λόγον
κυήσασα, ρῆσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων
τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀνα-
» βαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς Θεοὺς πιστοὶ, ὀπλίτας εὐφημήσωμεν·
τὸ ζεῦγος Χριστοῦ, τῆς δόξης ἐγκωμιά-
σωμεν· καὶ στερρόους ὡς κήρυκας, εὐσεβείας
ἅπαντες φίλαθλοι, καὶ Θεοῦ ὄντως ἐρασταίς,
ἐν ὕμνοις ᾠσμάτων καταστέψωμεν.

Ὁ Οἶκος.

Γῆ καὶ σποδός, σαπρία τε καὶ σκώληξ, δι-
αίσχυρῶν καὶ βεβήλων ἔργων καὶ λογισμῶν
ὑπάρχων, μόνε φιλάνθρωπε, σὲ ἱκετεύω, καὶ σοὶ
προσπίπτω, ἐκκαθάραι με τῷ σπόγγῳ τῶν οἰ-
κτιρμῶν σου, Χριστέ, τοῦ ρύπου, ὃν ἐν ἔργοις
καὶ λόγοις συνήθροισα· φωτίσαι δὲ τὸ ζοφῶδες
τοῦ νοός μου τῇ αἴγλῃ τῆς σῆς χάριτος, ἵνα ἀ-
ξίως τὴν ἔνστασιν τῶν Μαρτύρων Σωτήρ μου
ἐξείποιμι, ἐν ὕμνοις ᾠσμάτων κατασέφω αὐτός.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικητοῦ.

Στίχοι.

Πῦρ Ἀνίκητον συμφλέγει τῷ Φωτίῳ,
Ὁὺς φωτὸς οἶκος ὡς ἀνικητοὺς φέρει.

Πῦρ κατὰ δωδεκάτην κτάνε Φώτιον ἠδ' Ἀ-
νίκητον.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ βασι-
λέως· ἦν δὲ ὁ Ἅγιος Φώτιος ἀδελφιδοῦς τοῦ Ἁγίου
Ἀνικητοῦ. Τοῦ οὖν Διοκλητιανοῦ ἐν Νικομηδείᾳ δημη-
γορήσαντος κατὰ τῶν Χριστιανῶν, παρούσης τῆς Συγκλή-
του Βουλῆς, καὶ πλήθη βασανιστηρίων μέσον προθέντος,
καὶ παντοίως διαλωθήσεσθαι τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνο-
μα τοῦ Χριστοῦ ἀπειλήσαντος, καὶ ἐξορίσειν ἐκ τῶν παν-
ταχόθεν ἄκρων τοὺς Χριστιανούς φρυαξαμένου, καὶ πολ-
λὰ βλασφημήσαντος κατὰ τῆς δόξης τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ
τοῦ Θεοῦ, καὶ διεξελθόντος, παρῶν ὁ Ἅγιος Μάρτυς τοῦ
Χριστοῦ Ἀνίκητος, οὐ κατεπλάγη τὰς ἀπειλὰς τῆς τυράννης,
ἀλλὰ παρρησίᾳ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὡμολόγησε, στηλιτεύ-
σας τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ προσθεὶς, ὅτι κωφοὶ
καὶ ἀναίσθητοί εἰσιν οἱ σέβοντες αὐτά.

Διὰ ταῦτα τύπεται βουλεύροις ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς ἀμυ-
χάστυνας ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ γενέσθαι, δι' ὧν αὐτοῦ τὰ
ὄστα καθωρᾶτο. Εἶτα λέων ἀφίεται ἐπ' αὐτόν· ὃν ἰδὼν
ὁ Ἅγιος, μετὰ τοῦ μύθου καὶ τῆς μανιώδους φορᾶς
δεινὸν καὶ καταπληκτικὸν βρυξάμενον, ἐφοβήθη. Ὁ δὲ
λέων, προσεγγίσας αὐτῷ, παντὸς προβάτου κατεφάνη πραῦ-
περος, καὶ οἶον συμπαθῆσας τῷ Ἁγίῳ, τὸν ἐπιχεθέντα
αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῷ προσώπῳ ἰδρῶτα, τῷ δεξιῷ ποδῷ

ὡσπερ σπόγγῳ ἀπέματτε. Τότε οὖν τοῦ Μάρτυρος εὐχαρι-
στίας τῷ Θεῷ ἀναπέμφαντος, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς εὐχῆς
σεισμός γέγονε· καὶ τὸ τοῦ Ἡρακλέους ξόανον καταπε-
σόν, εἰς κόνιν ἐχώρησε, καὶ μέρος τῆς πόλεως κατενεχθέν,
πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπώλεσε.

Προστάξαντος δὲ τοῦ Βασιλέως ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀ-
πομηθῆναι, ἐπεὶ ὁ τὴν πληγὴν ἐπενεγκῶν δῆμιος ἀνε-
νέργητος ἔμεινε, τῆς χειρὸς αὐτοῦ μετὰ τῆς σπάθης κα-
τενεχθῆναι μὴ δυναμένης, μεταβαλὼν ὁ τύραννος τὴν ἀ-
πόφασιν, δεσμεῖ τὸν Ἅγιον ἐν τροχῷ, πυρᾶς ὑποστρωθεί-
σης κάτωθεν· ἔνθα, διατεμνόμενος τὰ μέλη καὶ διακαιό-
μενος ἠΰξατο, καὶ ἐλύθη τὰ δεσμὰ, καὶ ὁ τροχὸς ἔστη, καὶ
τὸ πῦρ ἐσβέσθη. Τότε δὲ καὶ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ Φώτιος,
προσδραμῶν, περιεπτύξατο αὐτόν, πατέρα καὶ σωτήρα καὶ
Θεῖον ἀποκαλούμενος.

Δεσμεῖται οὖν ἅμα τῷ Ἁγίῳ κλοιοῖς σιδηροῖς, καὶ
εἰρκτῇ ἀμφοτέρωθεν τίθενται. Εἶτα ἐξαχθέντες, ξέονται, καὶ
πυρὶ φλέγονται, καὶ ὑπὸ τοῦ δήμου ἐν τῷ θεάτρῳ λίθοις
βάλλονται. Ἀβλαβεῖς δὲ ἐν τοσοῦτοις διαφυλαχθέντες δει-
νοῖς, ξύλοις προσδεθέντες τοὺς πόδας, ὑπὸ ἵππων ἀγρίων
σύρεσθαι προσετάχθησαν. Καὶ αὐθις μαστιχθέντες σφοδρῶς,
καὶ ἅλατι σὺν ὄξει τοὺς ἐκ τῶν πληγῶν μώλωπας ἀνα-
ξανθέντες, ἀνεπιμέλητοι ἐπὶ τρισὶ χρόνοις ἐν τῷ δεσμο-
τηρίῳ μένειν κατεδικάσθησαν.

Μετὰ δὲ τὸ ταριχευθῆναι ἐπὶ τοσοῦτον αὐτούς, ἐκκαύ-
σας ὁ τύραννος τὸ λεγόμενον Λουτρόν Ἀντωνίνου
ἐπὶ ἡμέραις τρισὶν ἐν αὐτῷ τούτους κατέκλεισε. Τοῦ δὲ,
τῶν κευθμώνων διὰ προσευχῆς τῶν Ἀγίων διαδράγντων,
καὶ τοῦ στερεώματος διαλυθέντος, πλήθος ὕδατος ἀνεδόθη,
ὡς εἶναι αὐτούς, οὐκ εἰς διακεκαυμένον καὶ πυρφόρον,
ἀλλ' εἰς δροσοβόλον χωρίον. Ἐπὶ τούτοις ἐπιτεχνᾶται κά-
μινον ὁ Διοκλητιανὸς χωνοειδῆ, κίοσιν ἐπιστηριζομένην.
Ἐνθα βληθέντες, πέρας τῆς ἀθλήσεως, καὶ τοὺς τῆς νί-
κης στεφάνους ἐδέξαντο. Λέγεται δὲ, ὡς ὑποβληθέντας τῇ
καμίνῳ, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐμπνέειν· καὶ ἀνελευσθέντα
τὰ σώματα αὐτῶν διὰ σιδηρῶν ὀργάνων, ἀσινῆ φανῆναι,
μηδὲ μέχρι τριχὸς αὐτοὺς τῆς φλογὸς λυμνηαμένης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Παμφίλου καὶ Καπίτωνος, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Οἱ κείμενοι γῆ, καὶ λύθρῳ πεφυρμένοι,

Ξίφος μετήλθον, Πάμφιλος καὶ Καπίτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Σεργίου
καὶ Στεφάνου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντων.

Στίχ. Ἰσων ἰδρωτῶν, Σεργίῳ καὶ Στεφάνῳ,

Ἴσοι στέφανοι· καὶ γὰρ οὕτω τὸ πρέπον.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἐν ὄνῳ ἀγῶνα, διηνυκότες ξένοι ὠφθητε, ὄν-
τως φρονημάτων ἐνδόξοι τῆς σαρκὸς τῶν
Ἀγγέλων συμπολιταὶ δὲ, συγκληρονόμοι τοῦ
Χριστοῦ, μεγαλώνυμοι Μάρτυρες.

Ἵπομονῆτε, καὶ καρτερίᾳ ἐνίκησατε, πάν-
των δυσμενῶν ἀθέων ἐπιβουλαίς· καὶ φαί-
δροὶ πόνοις γενόμενοι, πρὸς φέγγος ἄδυτον, με-
τεβιβάσθητε, Παναοίδιμοι.

Ναὸς Τριάδος, τῆς ὑπερθέου γενόμενοι, στή-
λας καὶ ναοὺς ἠδάφισαν ἀνδρικῶς, τῶν

ἀθέων οἱ πανεύφημοι, καὶ πρὸς οὐράνιον, λαὸν μετεβιβάσθησαν ἀγαλλόμενοι. **Θεοτοκίον.**

Ως πλατυτέρα, τῶν οὐρανῶν Ἀγνή ὑποδέδεξαι, Λόγον μηδαμοῦ χωρούμενον ὑπέρνοῦν, στενωτάτην τοὺς ὀδεύοντας, ὁδὸν πανάμωμε, πρὸς πλατυσμὸν εἰσάγοντα θείας ζωῆς. **Τοῦ Ὁσίου.** Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μίαν φύσιν Τριάδος, μίαν θείησιν ἔφης, μίαν ἐνέργειαν. Θεοῦ δὲ σαρκωθέντος, δύο φύσεις, θελήσεις, ἐνεργείας ἐκήρυξας. Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὐ θελήματα δύο, διαιρέμενα γνώμης ἐναντιότητι, ποιότητι δὲ μᾶλλον, ἀνεκήρυξας Πάτερ, φυσικῇ διαφέροντα. Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στήλην ὀρθοδοξίας, τοὺς ἐνθέους σου λόγους Πάτερ κατέχοντες, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, καὶ θελήσει σέβομεν, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸν τὸν σαρκωθέντα.

Δύο Πάτερ εἰδόντες, ἐνεργείας τοῦ οἴκτω σεσαρκωμένου Θεοῦ, δισσὰς αὐτεξουσίου, θελήσεις διδαχθέντες, ὑπὸ σοῦ ἀναμέλλομεν. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ἡ. **Χ**εῖρας ἐκπετάσας. **Ρ**ωμαλέον φρόνημα Σοφοὶ, ἐπιδεικνύμενοι, θηρῶν ὀρμήματα, οὐκ ἐπτοήθητε βράσματα, τῶν λεβήτων οὐκ ἐπτήξατε, οὐ τῶν μελῶν τὰς ἐκτομαῖς, οὐ βασάνων ποιναῖς, ἐκβοῶντες. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Γᾶσθε τὰ πάθη τῶν πιστῶν, ἐξεικονίσαντες, πάθος μακάριον, ὑμῶν τοῖς πάθεσιν Ἅγιοι· καὶ καθαίρετε νοσήματα, καὶ φυγαδεύετε δεινά βοῶντες πνεύματα. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δυὰς ἀθλητῶν περικαλλῆς, Τριάδα ἀκτιστον, καθωμολόγησε, καὶ μυριολέκτον ὦλεσε, πολεμίων ὄντως φάλαγγα, καὶ μυριάσι νοηταῖς συνήφθη μέλπουσα. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. **Θεοτοκίον.**

Αγία Παρθένη ἡ Θεὸν, τὸν ὑπεράγιον, ἀποκνήσασα, τὸν στεφανώσαντα χάριτι, τοὺς Ἅγίους τούτους Μάρτυρας, σῶσον ἁγίασον ἡμᾶς, προθύμως μέλποντας. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου. **Ν**ικηταὶ τυράννου. **Ο**λικῶς ποθήσας, τὸν ὑπερποθήσαντα γένος ἀνθρώπων, τὸν σταυρόν σου ἦρας, καὶ αὐτῷ Μακάριε συνεσταυρώθης. Εὐλογεῖτε κρίζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ενωθεὶς ἀπάσης, ἠδονῆς Μακάριε θανατηφόρου, σεαυτὸν εἰργάσω, ὅλον ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον θείον. Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Απηνουὶς τυράννου, δυσσεβοῦς ὠμότητα οὐ κατεπλάγης, ἀλλ' ὡς πύργος ἔστης, ἀκλινης ἀκλόνητος ὀρθοδοξίας. Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ζωηφόρον αἴγλην, ἐκ μιᾶς Θεότητος τρισυποστάτη, δεδεγμένος ὠφθης, τοῖς ἐν σκότει ἥλιος καὶ πλανωμένοις. Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον. **Τ**οῦ Ἀδάμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὠφθης θυγάτηρ· τοῦ Θεοῦ δὲ μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ο Εἰρμός. **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάριτι σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ θ'. **Λ**ίθος ἀχειρότμητος. **Γ**δοῦ ἡ φαιδρὰ καὶ φωσφόρος, καὶ πλήρης χάριτος ἡμέρα, ἔλαμψε Φωτίου τοῦ θείου, καὶ Ἀνικητοῦ πάντα φωτίζουσα, τοὺς ἐν αὐτῇ γεραίροντας, τὰ φωταυγῆ τέτων παθήματα.

Ωφθητε ὡς ἄνθρακες πᾶσαν, ὕλην κακίας ἐμπιπρῶντες· ὠφθητε ὡς τίμιοι ἄρνες, ἐθελουσίως κατασφαττόμενοι, καὶ τῷ Ἀμνῷ τῷ αἴροντι, τὰς ἀμαρτίας προσαγόμενοι.

Στίγματα ὑμῶν Ἀθλοφόροι, καὶ τὰ παθήματα καὶ πόνους, καὶ τὴν ὑπὲρ νοῦν καρτερίαν, καὶ τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὴν τελείωσιν, πανευκλεῶς δοξάζοντες, σήμερον πάντες εὐφραϊνόμεθα.

Ηνθησαν κοιλάσιν ὀσίως, μαρτυρικαῖς καὶ θάπερ ῥόδα, οἱ περικαλλεῖς Ἀθλοφόροι, καὶ τὰς καρδίας εὐωδιάζουσι, τῶν εὐσεβῶν ἐν πνεύματι, δυσώδη πλάνην ἐκμειώσαντες.

Θεοτοκίον. **Φ**ώτισον ἡμᾶς ἡ τεκοῦσα, φῶς τὸ ἀπρόσιτον Παρθένε· ἐμπλησον ἡμᾶς εὐφροσύνης, καὶ θυμηδίας καὶ θείας γνώσεως, τοὺς καθαρᾶ καρδιά σε, εὐσεβοφρόνως μακαρίζοντας.

Τοῦ Ὁσίου. Τὸν προδηλωθέντα.

Ε"τι σου ὡς Ἄβελ, τὸ αἷμα καὶ εἰς αἰῶνας, τὰ θεόπνευστα δόγματα, φωνῇ διαπρυσίῳ, ἢ Χριστοῦ Ἐκκλησία κηρύττει, Μάξιμε παμμακάκαρ καὶ παμμέγιστε.

Τέτμηται ἡ χεὶρ σου· γράφει δὲ θείῳ δακτύλῳ, ὡς καλάμῳ καὶ μέλανι, τετμημένη τῇ γλώσση, τῷ σῶ αἵματι τῷ ὀσίῳ Παμμακάκαρ, πίστιν ἐν καρδίαις τὴν ὀρθόδοξον.

Α"δεται ἐν κόσμῳ, ἢ ἐνθεὸς παρρησία, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐγκαρδίον, τῆς ἐνθέου ἀγάπης· δι' ἣν Ὁσίε τὴν τοῦ αἵματος χύσιν, Μάξιμε ὑπέστης προθυμότατα.

Ιστασο πρὸ βήματος, θείου μετὰ Μαρτύρων, οἷς τοῦ ξύλου τῆς πίστεως, ἐκοινώνησας Πάτερ, καὶ ἡμᾶς οἰκειῶν τῷ Δεσπότη, καὶ σὲ μιμητὰς ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ Θεοτόκε, τὰ ὄπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος, σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινούμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ,
» ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
» ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὰ βάθη τῶν κριμάτων σου, ἠρεύνηται τῷ Πνεύματι· τὰ δὲ τοῦ Πνεύματος Σῶτερ, ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει, Μάξιμος ἐξηρεύνησεν, ὡς ἐνδικὸς φιλόσοφος, θελήσεις ἐνεργείας τε, ἀνακηρύττων σε δύο· διὸ λαμπρῶς νῦν τιμᾶται.

Τῶν Μαρτύρων. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Φῶς ἡ Φωτίου τοῖς ὄχλοις, ἐγένετο μαρτυρία, τοῦ Ἀνικῆτου νικῶντος, ἐν ταῖς βασάνοις τὴν πλάνην, Χριστοῦ ταῖς δύο γεννήσεις, θεολογούντων· οὓς εὐφημήσωμεν ἅμα.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταφωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Δίνων, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Παρήλθεν ἡ σκιά, ἐλήλυθεν ἡ χάρις, ἐν τῷ Θαβῶρ τῷ ὄρει, Μωσῆς ἐβόα Σῶτερ, ἰδὼν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Ηλίας καὶ Μωσῆς, ἐν τῷ Θαβῶρ, τῷ ὄρει, τὴν ἔξοδον ἐλάλουν, ἣν ἐμελλες πληρώσειν, ὑπὲρ ἡμῶν Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Τῆς θείας σου μορφῆς, οἱ τρεῖς τῶν Μαθητῶν σου, ὄραν μὴ δυνηθέντες, τὴν ἀστραπήν ἐν φόβῳ, Σωτὴρ εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Υψωσον εὐσεβῶν, βασιλείων τὸ κέρασ, Παμβασιλεῦ οἰκτίρμον, καὶ νίκας δίδου Σῶτερ, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Εἰδήσις.

Εν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς θείας Μεταμορφώσεως ἢ Ἑορτῆ, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Μαξίμου Ἀκολουθία προέφαλται κατὰ τὴν χθές.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν Κυριακῇ ἢ παροῦσα ἡμέρα, συμπάλλονται τὰ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ἅτινα καὶ προηγεῖνται.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς μεταθέσεως τοῦ Λειψάνου τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Κινοῦσί σου Μάξιμε πιστοὶ τὴν κόνιν, ἀηλοῦντες, ὡς ζῆς ἐξαμείβων καὶ τόπους.

Μαξίμου ἀμφὶ τρίτην νεκρὸν δεκάτην μεταθήκαν (*).

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς αἰοδίμου καὶ παμμακαρίστου Βασιλίσης, καὶ κτιτορίσης τῆς σεβασμίας Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος Σωτῆρος Χριστοῦ, Εἰρήνης, τῆς διὰ τοῦ Ἁγίου καὶ Ἀγγελικῆ στήματος μετονομασθείσης Ἐένης Μοναχῆς. Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

(*) Ὁρα τὸ Συναξάριον τοῦ Ἁγίου τούτου τῆ καὶ Ἰανουαρίου.

ΤΗ ΙΔ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλ. Στιχηρ. προσόμοια τῶν Προεορτίων γ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν κυμβάλοις ἠγήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς ἀλαλάξωμεν, Ἐορτὴν ἐξόδιον προεξάρχοντες, καὶ ἐπιτύμβια ἄσματα, φαιδρῶς ἐκβοήσωμεν· ἡ γὰρ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, κιβωτός τε ἡ πάγχρυσος, ἐτοιμάζεται, νῦν ἐκ γῆς πρὸς τὰ ἄνω μεταβῆναι, πρὸς παλίνζων καὶ θείαν, μεθισταμένη λαμπρότητα.

Αποστόλων ὁ θίασος, παραδόξως ἀθροίσθητε, ἐκ περάτων σήμερον· ἡ γὰρ ἔμψυχος, πόλις τοῦ πάντων δεσπότητος, ἀπαίρειν ἐπείγεται, πρὸς τὰ κριττῶ εὐκλεῶς, συγχορεύειν βασιλεία, τῷ Υἱῷ αὐτῆς· ἥς τῇ θείᾳ κηδεῖα ὁμοφρόνως, σὺν ταῖς ἄνω στρατηγίαις, ὕμνον ἐξόδιον ἄσατε.

Ιερέων ὁ σύλλογος, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες, σὺν παρθένων τάγμασι νῦν προφθάσατε, ἅπασ λαός τε συνδράμετε, ᾠδὴν ἐπιτάφιον, ἀναπέμποντες ὁμοῦ· ἡ γὰρ πάντων δεσπότησσα, μέλλει αὖριον, τὴν ψυχὴν παραθέσθαι εἰς τὰς χεῖρας, τοῦ Υἱοῦ μεθισταμένη, πρὸς αἰώνιαν κατοίκησιν.

Καὶ τοῦ Προφήτου γ.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ορος προηγόρευσας, τὸ ἐμφανές καὶ περίεπτον, τῆ Σωτῆρος τὸ κήρυγμα, ἐπ' ἄκρων φανήσεσθαι, τῶν ὀρέων Μάκαρ, τὴν ὑψηλοτάτην, θεογνωσίαν προδηλῶν· ἐφ' ἣν τὰ ἔθνη πίστει συντρέχοντα, προθύμως καταφεύγῃσι, καὶ τὴν ᾠδὴν ἐκδιδάσκονται, τοῦ Κυρίου καὶ σώζονται, σωτηρίαν αἰώνιον.

Αρχὼν ἐξελεύσεται, καὶ ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, Βηθλεὲμ ἐξορμώμενος, προέφησθε, Προφητῶν Μιχαῖα, γλώσση θεοπνεύστῳ, οὗ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν, τῶν τοῦ αἰῶνος εἰσὶν αἱ ἔξοδοι· τανῦν δέ σου τὴν πρόρρησιν, ἐκβεβηκυῖαν θεώμενοι, διὰ σοῦ τὸν λαλήσαντα, θεοφρόνως δοξάζομεν.

Θρόνῳ παριστάμενος, Θεοῦ Προφήτα σεβάσμιε, καὶ χαρᾶς ἀξιούμενος, καὶ δόξαν θεώμενος, καὶ τρυφῆς ἐνθέος, θείως ἀπολαύων, καὶ χαρμονῆς πνευματικῆς, καὶ εὐφροσύνης ἀ-

ναπιμπλάμενος, τοὺς πίστει νῦν τὴν μνήμην σε, ἐπιτελοῦντας ἐπόπτευε, πειρασμῶν ἐκλυτρήμενος, ταῖς ἀπαύστοις πρεσβείαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Τὴν πάνσεπτόν σε Κοίμησιν, Παναγία Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας τῆ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἰκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν εἰς σε μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θειμένων, Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ω θάυματος καινοῦ! ὦ τεραστίου ξένου! πῶς νέκρωσιν ὑπέστη, ἡ ζωηφόρος Κόρη, καὶ τάφῳ νῦν καλύπτεται;

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.

Πᾶσα τῶν γηγενῶν, ἡ φύσις χορευέτω· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, ἡ τοῦ Ἀδάμ θυγάτηρ, πρὸς οὐρανὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Λάβε μοι κατὰ νοῦν, τὴν κλίνην τῆς Παρθένου, χοροῖς τῶν Ἀποστόλων, εὐκόσμως κυκλουμένην, ἄδουσι τὸν ἐξόδιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Η τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξοτέρα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἡ δὲ ὑπερβάλλουσιν καθαρότητα, τῆς αἰδίου ἐσίας δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοὶ προσκιρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ· τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν, ἐνδόξως ἢ ἐν ὕμνοις αἰεὶ, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

Καὶ Ἀπολύσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ., Κάθισμα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, ἡ νοερά σου ψυχὴ, εἰς τὸν Παράδεισον, ἡ καθαρὰ σου σικηνή, μετα-

τεθείσα ἐκ φθορᾶς, ἀγάλλεται Παναγία· ὅθεν ἀνταπέδωκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος· δόλον γὰρ εἰργάσαντο, τῷ τιμίῳ Λειψάνῳ σε· διὸ σὺν Ἀποστόλοις βροῶμεν· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη (*).

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογ., Κάθισμα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Σ ἐ χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστὴρ γός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον μετέστησεν· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον· καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Προεόρτιος Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Προφήτου.

Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Αἰνῶ γεγηθῶς τῆ Θεῆ τὴν Μητέρα. Ἰωσήφ (**).

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ Θαλάσῃ, ὠδὴν ἐπινίκιον· Ὅτι δεδόξασται.

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν χώρᾳ ζώντων μεταστήσαντι, τὴν αὐτοῦ κατὰ σάρκα, Παναγίαν Μητέρα τὴν ἄχραντον.

» Ἰνα τὸ κάλλος βλέπης, καὶ καταπολαύης, ὠραιότητος, τῆ Υἱοῦ σου Παρθένε, πρὸς αὐτὸν μεταστᾶσα ἀνέδραμες.

» Νέκρωσιν πῶς ὑπέστης, ἢ τὸν νεκρωτὴν Ἄδου κηύσασα, καὶ νεκροῖς τοῖς ἀνθρώποις, διὰ σοῦ τὴν ζωὴν χαρισάμενον;

» Ὄφθῃς καθαρωτέρα, πάντων τὸν καθαίροντα κηύσασα, ἀμαρτίας Παρθένε· διὰ τοῦτό σε πίστει δοξάζομεν.

Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὡς χρησμολέκτην τὸν Μιχαῖαν αἰνέσω.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὴν διοδεύσας.

» Ὡς ἔσοπτρον ὄντως εἰλικρινές, Θεοῦ καὶ τῶν θείων, χρηματίζων τῷ Πλαστουργῷ, πα-

ρίστασαι Μάικαρ, ὃν δυσώπει, κινδύνων σῶσαι τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

» **Σ**υνέσεως πλήρης πνευματικῆς, ὑπάρχων Μιχαῖα, καὶ σοφίας παρὰ Θεοῦ, τὴν τῶν ἐσομένων ἐμνήθης, ὡς καθαρὸς γνῶσιν πανάριστε.

» **Χ**ρησμούς ἐκτιθέμενος εὐσεβῶς, τὸν Κύριον ἔφησ, οὐρανόθεν ἐπὶ τῆς γῆς, φανῆναι Παμμάικαρ διαγράφων, τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ φανέρωσιν.

» **Ρ**υόμενος ὠφθῆ ἐπὶ τῆς γῆς, τοὺς πρὶν αἰχμαλώτους, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, σαρκὸς ἐν προσλήψει Θεομητορ, ὃ πρὸ αἰῶνων γνωριζόμενος.

Προεόρτιος. ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

» Ἡ καὶ τὰ οὐράνια, τῇ Μεταστάσει σου χαίρουσι, Μήτηρ Θεοῦ, διὰ σοῦ τυχόντα, παραδόξου ἐνώσεως.

» **Ε**χαιρον οὐράνιοι, ὑποδεχόμενοι Ἄγγελοι, σὲ ἀπὸ γῆς, ἀναφερομένην, Θεοτόκε Πανύμνητε.

» **Γ**έγονε παράδοξος, ὡσπερ ἡ κύησις Ἄχραντε, σοῦ ἀληθῶς, οὕτω καὶ ἡ θεία, καὶ σεπτὴ σου Μετάστασις.

» **Η**ρῆς πρὸς σκηνώματα, τὰ ἐπουράνια πάντα γινε, οὓσα Θεοῦ, ἄχραντε Παρθένε, καθάρωτατον τέμενος.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός. Εἰρμός.

» **Η**σὴ γλώσσα κάλαμος, τοῦ θείου Πνεύματος γέγονε, δι' ἧς ἡμῖν, τὴν τῶν ἐσομένων, ἐφανέρωσας ἐκβασιν.

» **Σ**ὺ τὸν προαιώνιον, σάρκα γενόμενον ἔδειξας, ἐν Βηθλεὲμ, ἄρχοντα τῶν ὅλων, καὶ Σωτῆρα ἡγούμενον.

» **Μ**ύστης ἀκριβέστατος, τῶν ὑπὲρ νοῦν ἡμῖν γέγονας, προφητικοῖς, ἐνδοξε Προφήτα, φωτισμοῖς ἀυγαζόμενος.

» **Ο**ρός ἐμφανέστατον, σὺ ἐχημάτισας Παναγνε, οὗ ἐπιβάς, Κύριος ἐφάνη· ἐφ' ὃν νῦν καταφεύγομεν.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι· **Κ**ύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

» **Σ**ὲ δοχεῖον εὐροῦσα ἀγνὸν καὶ ἄμωμον, ἢ τοῦ Πνεύματος χάρις ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ τὰ μέλλοντα σαφῶς, ὡς ἐνεστῶτα εἶπεῖν, τὴν σὴν διήγειρε ψυχὴν, Προφήτα κήρυξ τοῦ Χριστοῦ· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων, σοῦ ἐπαξίως μνήμην τὴν ἐνδοξον.

(*) Τὸ Κάθισμα τοῦτο οὕτω διορθοῦται ὑπὸ τοῦ τῶν Μηναίων διορθωτοῦ.

Ἀπὸ τοῦ σκήνου σου, τὴν νοεράν σου ψυχὴν· ἀπὸ τοῦ τάφου δέ, τὴν καθαρὰν σου σκηνην, παραλαβὼν ὁ σὸς Υἱός, μετέστησε Θεοτόκε, εἰς τὰ ἐπουράνια, ἀποδοὺς τὰ ἐπίχειρα, τοῖς ἀποτολήμασι, περιτρέψαι σὸν σκίμποδα· ὃν τοὺς ἐν πίστει ἀσπαζομένους, σῶζε πανάχραντε πρεσβεΐαις σου.

(**) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα Προεόρτιον, πρὸς τὸ, Ἰππον καὶ ἀναβάτην, φέροντα Ἀκροστιχίδα· Τῆς Θεοτόκου Κοίμησιν ἐξ ἄδω λέγων· Ἔστιν ἕμως ἀνώνυμος, καὶ κακόζηλος ὅλος, ὡς καὶ αὕτη ἔτι ἡ Ἀκροστιχίς.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὰ προεόρτια τῆς Μεταστάσεως, πανηγυρίζοντες τῆς Θεομήτορος, ἀγαλλιώμενοι φαιδρῶς, πρὸς αὐτὴν ἀνακραίξωμεν· Χαῖρε ἡ ἀπαίρουσα, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια· χαῖρε ἡ τὰ πέρατα, τῇ Κοιμήσει ζώσασα· διὸ νῦν μεταβαίνουσα μέμνησο, τῷ κόσμῳ, ἡ Κεχαριτωμένη.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Θάμβος εἶχε καὶ ἔκστασις, τοὺς τοῦ Λόγου μύσας ὀρώντας Ἀχραντε, σὲ νεκρὰν ἔσαν καὶ ἄφωνον, τῆς ζωῆς Μητέρα χρηματίζουσαν.

Ω κηδεῖας! ὦ χάριτος! ὦ τῆς ὑπὲρ λόγον τότε ὑμνήσεως! ἦν προσῆγον οἱ θεόφρονες, σὲ περιεστῶτες Παμμακάριστε.

Σὺ χωρίον εὐρύχωρον, γέγονας τοῦ Λόγου· ὅθεν μετῆρέ σε, πρὸς εὐρύχωρον καὶ ἅγιον, Θεοτόκε λῆξιν καὶ αἰώνιον.

Τὴν ἀγίαν σε Κοίμησιν, Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι μακαρίζουσι· πάντων πέλεις γὰρ Βασίλισσα, Βασιλέα πάντων ἡ κυήσασα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός.

Λαμπηδόσι τῆς ἄνωθεν, θείας ἐπιπνοίας καταυγαζόμενος, τὰ ἐσόμενα ἐμήνυσας, ὡς παρόντα βλέπων Ἀξιάγαστε.

Εκ Σιών ἐξεληλύθε, νόμος ὡς προέφη Θεομακάριστε, καὶ διέδραμε τὰ πέρατα, τοῦ Χριστοῦ ὁ λόγος κηρυττόμενος.

Κυριεύει ἐπέφανεν, οἴκου Ἰακώβ τῶν ὄλων ὁ Κύριος, καὶ ἐν δόξῃ τοῦ ὀνόματος, ὡς ποιμὴν ποιμαίνει τὸν λαὸν αὐτοῦ. Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδάμ ἡ ἀπόγονος, Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ Κτίστου πεπίστευται· σὰρκα τοῦτον γὰρ γενόμενον, ἐξ αὐτῆς ἀφράστως ἀπεικύησεν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁ ρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ο τάφος σου κηρύττει Πανάμωμε, τὴν ταφὴν σου, καὶ τὴν μετὰ σώματος, πρὸς οὐρανοὺς νῦν Μετάστασιν.

Υμνήσατε παρθένοι δοξάσατε, νεανίσκοι, πρεσβύται καὶ ἄρχοντες, τῆς Θεοτόκου τὴν Κοίμησιν.

Θανοῦσα ἀθανάτους μετέβης, πρὸς κατοικίας, ἐχθρὸν θανατώσασα, τῷ τοκετῷ σε Πανάμωμε.

Εκύκλουν θεολήπτων ἀνδρῶν σε, χοροστασίαι, ἐξοδίαις ῥήμασιν, ὑμνολογοῦντές σε Δέσποινα. Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός.

Ηγάπησας ὀπίσω πορεύεσθαι, τοῦ Κυρίου, ἔτοιμος γενόμενος, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ Πάνσοφε.

Νενόηκας τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι, σωτηρίαν, ἅπασιν τοῖς ἔθνεσιν, ἐξ Ἰουδαίων Θεσπέσιον· ἦν χάριν θεωρῶν προεκήρυξας, Θεοφάντορ, ἐφ' ἣν καταφεύζονται, ἔθνων ἀγέλαι σωζόμενα. Θεοτοκίον.

Ο τόπος τοῦ Κυρίου σὺ πέφηνας, Θεομήτορ, ἐξ οὗ ἐκπεπόρευται, τὸν κόσμον πλάνης ῥυσάμενος.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ο οἶκος τὸν τοῦ παντὸς συνοχέα, ὁ χωρήσας μεταβαίνει οἰκῆσαι, πρὸς οὐρανοὺς, οὐρανὸς δεδειγμένοι, Χριστοῦ καὶ θρόνος, καὶ μέγα παλάτιον, ἡ πάναγνος Περιστερά· ἦς τὴν θείαν ὑμνήσωμεν Κοίμησιν.

Υπόπτεροι ἐν νεφέλαις ἀρθέντες, αἰετοὶ ὡς ὑψιπέται τοῦ Λόγου, Γεθσημανῆ, συνελθόντες Παρθένε, σὲ ἐπεφώνουν ἀπαίρειν τὴν μέλλουσαν, πανύμνητε πρὸς οὐρανόν· οὓς ὡς τέκνα Υἱοῦ σου ἠύλογήσας.

Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα πέλει, κοσμικῶν ἀπὸ κοιλάδων; τίς αὕτη, ἡ προπομπή, καὶ προπόρευσις ξένη; τί τὸ ὀρώμενον μέγα μυσῆριον; Ἡ πάντων ἐστὶ Βασίλις, καὶ Κυρία καὶ δόξα καὶ καύχημα.

Ηλάλαζεν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, καὶ δακρῶν ἐπληρώθη ἡνίκα, σοῦ τὴν ψυχὴν, τὴν ἀγίαν λιπέσαν, τὸ θεοδόχον τεθέαται σκηνώμα· καὶ ὑμνήσε θεοπρεπῶς, σοῦ τὴν θείαν Πανάμωμε Κοίμησιν.

Τοῦ Προφήτου. Χιτωνά μοι παράσχου.

Νόμων ἀντεχόμενος Θεοῦ, διήλεγξας ἅπαντας, τοὺς παραβαίνοντας, τὴν τοῦ νόμου φυλακὴν Παναοίδιμε.

Μιχαῖα τὸ θεῖον καὶ σεπτὸν, τῷ Πνεύματος ὄργανον, ταῖς ἰκεσίαις σου, ἐκ κινδύνων τοὺς πιστοὺς διαφύλαξον. Θεοτοκίον.

Ιοῦδα τὸν οἶκον ἐμφανῆ, Παρθένε πεποίησας, τὸν ἀνατείλαντα, ἐξ ἀγίας σου γαστρὸς φανερώσασα. Ὁ Εἰρμός.

» Χιτωνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη, τῷ αὐτῷ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα. Ὁ Οἶκος.

Νῦν εὐφραίνεσθω οὐρανὸς, σκιρτάτω πᾶσα κτίσις· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος ἀπὸ τῆς γῆς